

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
e-rara

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιοτάτων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, ἔ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum Auctorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
quæ supersunt.*

QVORVM OMNIVM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc ἐκ-
είδω detur, sequentes
paginae indicant.

Ἐξ Κεφαλῆς.

• φ • ξ • δ •

I. C R I S P I N I de hac sua editione
dixit.

Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:

Quidni etiam exiguo claudere multa libroo?

13 | 222

OECONOMICA TOTO-
TIVS OPERIS PRAE-
FATIO
IOANNIS CRISPINI.

GRAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos nōnun-
quam Poëtarum hortos requiescendi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vt quum à gra-
uioribus illis, imò primariis Autoribus edēdis otii
quid superesset, secundariis qui ad humanitatem
pertinent, impēderem. Maximè verò iis qui vici-
niores origini, vt Plato monet in Philebo, minus
attaatarum sordium habent: qui verbis lectis, aptis
& illustribus idem efficiunt, quod pictores præstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuius-
que generis coloribus scitè omnino adhibitis & e-
leganter. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum
ab illo, Hesiodum Ascræum illi ὁμολογεῖν, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliós-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & exqui-
sitæ scriptionis dotes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblet, nec impediāt circunge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

classes: quarum primam Hesiodi operibus τοῖς σω-
ζομένοις: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυμένοις:
tertiā ipsi Theognidi cæterisque Γνωστο-
λόγοις hac exiguitate dedimus, vt in vnum volu-
men coire omnes possint, quorum seriem subiecta
huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi
Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun-
dam horum Poëtarum lectionem remorer, aut ve-
recundiæ terminos nimia commendatione transi-
liam. Spero equidem susceptum hūc laborem, in-
que eo doctorum virorum præstitam operā atque
industriam, studiosis nec inūtilem nec ingratam
futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
liter expressa est, omnibus è regione cōiuncta de-
tur: tum etiam breuib; ea annotationibus indi-
cata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiri-
dioli modulo potissimum conueniebant.

Atque vt ingenuè semper agnouimus à quib;
profecimus, præter eos quorū elucubrata studia
in hos Poëtas citata extāt, pleraque nobis benignè
cōmunicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque
Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū
contulit C. Auberius Triuncurianus, præsertim in
iis quæ Simmiæ Rhodio attribuuntur: quæ præter-
quam quòd sunt ἀνίγνστα arbitratu veteris Au-
toris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediafi-
mus Theocriti Σύριξτα declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his
verbis: τὸ δὴ τ' Θεοκρίτου σύριξτος ἀνίγνστα μὲν ὁμοιον,
διὰ τε τὴν τῆς μεταλήψεως πύκνασιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
διχῶς τῆς μετμονόθυτων ἰσορῶν ἔχαστα, καὶ τὸ ἐν ει-
πέ: τ' σωταξίως: καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὴν ἀπικλὴν σωήθησιν
ἀλλὰ πινὰ ἔκφυλον, πιν. κὼ ἐμπειῶσαν ἀσάφειδιν. Quæ
finè præfatio equius de Ouō, Alis, ac Securi, æni-
gmaticis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmiae commentis prædici vsurpari-
que merito possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi ado-
lescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum opera-
rum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio (his præser-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

POETARVM QVI TRI-
bus distinctis libris, vno tamen *ἑξῆς*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

GEORGICA

HESIODI ASCRÆI
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & ἀξιόματα quædam com-
muni sermone vsurparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de uisibilibus*
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. ij.

OECONOMIA

Annotationes in Εἶργα καὶ Ἡμετέρας, Philippo Mel. potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poët. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

II.

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII Eidyllia, apta ad Poëtices pricipia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *Herodas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso *Eclogæ* i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Winsemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII,

OVVM. ALAS. SECVRIM

Restituit suis metris, enodatæq; exposuit Auberius.

MOSCHI Syracusii,

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Meckerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis verbis à Fed. Lamotio redditum.

III.

GNOMICÆ.

THEOGNIDIS Megarësis voustissimi Poëtæ Sententiæ elegiacæ annotationib' selectis E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkii, aliorumq; lubricationibus expolitæ.

TO T I V S O P E R I S.

P H O O C Y L I D I S poëma admonitorium.

P Y T H A G O R A E carmina aurea scholiis
V. Amnerpachii aliorūq; obseruationib⁹ illustrata.

S O L O N I S sententiae quae supersunt.

T Y R T A E I varia.

S I M O N I D I S pleraque;

R H I A N I,

N A U M A C H I I,

P A I N T A S I D I S,

O R P H E I,

M I M N E R M I,

L I T N I,

C A L L I M A C H I I,

E P E N I P A R I I,

E R A T O S T H E N I S,

M E N E C R A T I S,

P O S S I D I P P I,

M E T R O D O R I,

T I M O C L I S. Quorum sententias ple-
rasque multi magni scriptores veluti axiomata
& oracula non sine honoris præfatione citarunt:
Platto (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-
chuss, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iu-
deuss: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-
drinus, ac Basilus cognomento Magnus.

H O S P O E T A S I N S E-
quittur eadem tertia Enchiridii parte,

S E N A R I O R V M Libellus:
continēs aliorum quoque Poëtarum sententias,
quemadmodum ex Indice ad calcem illius ter-
tiæ partis appposito constabit.

A D D I T A sunt eiusdem cum superio-
ribus argumenti nonnulla ex veterum Comico-
rum fragmentis: quorum nomina idem Index
commonstrat.

Frue re his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Κ Α.

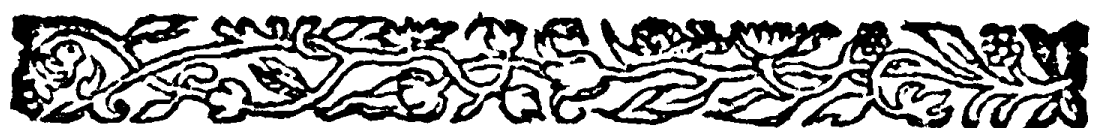
Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ Τ Ο Υ Α Σ-
κράϊς Εργα καὶ Ημέραι.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ.

Α Σ Π Ι Σ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Υ Σ.

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

*Hesiodi Ascrei Poëta ut vetustissimi, ita pu-
rissimi, opera quæ supersunt omnia: Latina
versione & brevibus annotationibus iisque
selectiss. exposita.*

ANNOTATIONES IN

Opera Hesiodi, ex doctiss. virorum scriptis collectæ.

Pag. 1. ΗΣΙΟΔΟΥ.] Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3 ca. 11. non consentitur uter natus prior: dubium tamen non est quin aliquo tempore eodem vixerint. ΑΣΚΡΑΙΟΥ.) Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bœotia, in Ascræ pago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, Ascræumque cano Romana per oppida carmen. Εῖργα γὰρ Ἡμῆραι.] Non dubium est quin idem Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit hoc versu, Quid faciat lætas segetes: Quo fidere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat agriculturam esse artem quæ non inerti otio, aut alieno sumptu: sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad iustitiam & pietatem colendam, iniustitiam verò & ignaviam vitandam. In secundo namque artem agricultura tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

¶ 1. Μῦθοι.] Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Musas, posterior (¶ 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Persæ fratre docendo sit auxiliator.

A N N O T A T. I N

- Ψ 3. Οὐ τε δία.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὅν potest intelligi ἑὸν, more ἢ Attico, ut sit δὲ ὅν ἑὸν, quomodo, cur : q̄ nonnulli i interrogatiōe, alij verò absq̄ interrogatiōe intelligunt. Alij non minus commodè exponunt, δὲ ὅν, vel καὶ ὅν Δία, secundum quem Iovem gubernantur homines. φάτος ἔρπτος differunt ut apud Latinos loquor ἔρ dico. est enim φάτος de quo magna fama est : ἔρπτος autem honoratus, ἔ ad certam functionē ἔ dignitatē assumptus.
- Ψ 5. Ρεῖα μὲν.) Contractio est in voce ρεῖα. ut Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit aluaria pro alueariis. Aesopus (teste Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit, τὰ μὲν ὑφ' ἡλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ.
- Ψ 9. Κλῦσι) Inuocatio ad Iovem. Δέμους vocat precepta de moribus.
- Ψ 11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augenda rei familiaris, alteram vituperandam, quum per iniuriam ἔ scelus cumulantur opes : alteram dignam laude.
- Ψ 15. Οὐ τις τὴν γὰ φιλεῖ.) Ostendit non fieri per se, ut hac contentio tantopere diligatur ab hominib⁹ cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere à verè expetendis ea quæ falsò boni speciem præferunt: idq̄ natura quodā fato. Ψ 20. ἀπλάμυρον, inertem, qui manus nulli operi admuet. πάλαι enim ἔ manum ἔ ipsum opus significat.
- Ψ 24. ἀγὰρ) Probat artificum inter se emulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, ἔ Aristot. 5. Polit. ἔ 2. Rhet. ἔ Galenus, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bona illi ἔ salutari cum Poeta nostro attribuit.
- Pag. 3. Ψ 3. Ω Πέρων.) Alloquitur fratrem, etiam traditā doctrinam ad eius emendationem accommodat : eumq̄ dehortatur à contentionib. forensibus, quia infelicitè circa eas versetur cui singulis temporib. sui prouentus

OPERA HESIOD.

non adfuerint. κακόχευτος, epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malu gaudeat, vel quòd mali ea gaudeant. Ψ 6. Ω'ρη.) absq, aspiratione, pro φρον-
 τics. alij legunt ὄρη, i. tempus. Ψ 9. Τὸ κακοποιῶν.) Con-
 cessio ironica: Quando ditatus es, & abundas iam re
 familiari, nec animus à malo reuocari potest, age per
 me licebit litiges quandiu voles. Ψ. 14. Ἀρχαίων.)
 βασιλῆας vocat præfectos singularum urbium, quem-
 admodum & Homerus.

Ψ 16. Νήπιος.) Mediocritatem commendat, & redarguit
 iudices & gubernatores qui indulgent suis cupiditati-
 bus, & à vite frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν
 iniustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim &
 utilitatem iustitiæ longè potiore[m] quàm iniustitiæ &
 πλεονεξίας: deinde etiam non considerare quanta sit
 commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit er-
 go per ἡμῶν, medium inter lucrum & damnum, quod
 est iustum, & honestius atque utilius πᾶντος, i. toto, quo
 & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur.
 Plato. 5. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocritate
 in statib. civilibus amplectenda.

Ψ 18. Κρίψαυτες γὰρ ἔχουσι.) pro ἐκρύψαν, occuluerunt.
 Causam huius ignorantia ostendit esse voluntatē Dei,
 qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominū
 hanc faciliorem vitæ rationem.

Ψ 19. Π'νιδί'ος.) Illius primæ & melioris vitæ rationem
 commendat, ita ut ostendat in ea seruata posse facile
 quemque non admodum industrium vel vnius diei la-
 bore efficere quod sufficiat in integrum annum.

Ψ 21. πινδαλίον) Quidā nō pro navis gubernaculo, sed pro
 stiva, stivam q, pro aratro accipiunt. Solent autē ru-
 stici instrumenta lignea super fumosa laquearia collo-
 care, ut fumus ea corroboret & induret.

Ψ 23. Ἀνὰ Ζῆς) Longam fabulam recenset de Pando-
 ra, qua docet Iouem iratum abdidisse ignem, i. verita-
 tem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cū Pro-

A N N O T. I N

- metheus ostendisset hominibus recta & honesta, m
 a Iupiter Pandoram, i. voluptatem, quæ multis re
 - opus habet, augetq, quotidie sumptus, & quāuis m
 - tis modis abblandiatur, malorū tamē omnium, m
 - borūq, causa est. Prometheus autem, i. s. sapiens a
 quis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem:
 Epimetheus, i. sensus non auscultās rationi, i. noxiā v
 luptatem incautus recipit, sed serò recepisse pœnit
 Nonnulli paulò aliter exponant, ut mox patebit. Πε
 ρυμδδὺς, q. περὶ μὲν δὲ ὑπὸ, prospiciens. solers, ind
 strius, eoq, nomine secundum quosdam intelligitur v
 humani ingenij.
- Ψ 26. Κρυψί.) Iupiter abscondit ignem, cuius benefici
 ferè omnes artes exercētur. Vel ignem, i. nmentia v
 solertem, ut simplicius viverent homines.
- Ψ 28. Εἰς κοίλῳ.) Ignē ferulis optimè seruārri auctōr est
 Plinius libr. 13. cap. 22. Ψ 31. Χαίρεις.) Est qua
 dam ὑμεοντικὴ approbatio. Pulchrè hū neotatur inge
 niosorum studium, & inconsiderata in successu su
 rum conatum latitia. Ψ 34. εἰς κακὸν.) Ea ferè
 est humanarum rerum conditio, ut illæ p̄sde cupidita
 tes quæ omnis generis mala secum trahunt, nos de
 ledent.
- Ψ 36. Η̄ φασιν.) Recenset iam quomodo Pandora con
 dita sit. M. Garbitius sensum huius fatulle sic expli
 cat. Hominem prius habuisse sinceriores & puriores
 naturam, simpliciusq, vixisse. Post quā utrò lasciuia
 mentis ipsius contra voluntatem Dei, sibi vendicavit
 ingenij & cognitionis vim excitatiorem, inde quasi
 transformatum in aliam naturam & ὑπερσιν corpo
 ream, & illam quidem excellentem virtutibus cele
 stibus, sed quibus corporea fece cōamixta, mens hu
 mana & ipsa ex consortio contaminata, variè abuta
 tur ad lasciuia & luxuriam variarum artium &
 inuēticium: & hoc sub spe & specie bon, & vitā me
 lioris: sed quā omnem industriam suā postteriore con

O P E R A H E S.

fiduciatione, & euentu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaq; spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Caterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hîc significare non vnum esse genus voluptatis.

Pag. 5. V. 6. Καὶ πόθος.) Indefessam cupiditatem superandi alias: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. ὑποκόρη, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut ferè videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. V. 7. Ἐν ᾧ δέμῳ.)

Impudentiam intelligit, quæ vtriq; interpretationi quam attulimus commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemq; negotiatores, & πλεονέκται varijs artibus & dolis lucrum captare.

V. 12. Ζῶσι.) Hoc potest de bellicis dotib. intelligi.

V. 13. Ἀμφι.) Πειδὼ dea eloquentiæ est.

V. 21. Περὶ δὲ πλῶ.) Quidam (ut antè monuimus) voluptatem exponunt. Alij variam quandam ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tã diuinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio natura. ἀλφειὰς, intelligit solertes, qui discunt à simplicitatis rectitudine: & qui curiosi sunt.

V. 25. - ἔδ' Ἐπιμηθεύς.) Mittitur donum ad Epimethea & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & praeceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliori, & mentis & rationis, quæ est νοῦς ἀνδρὸς animi hominis. Ideoq; specie huius boni deceptus, postea noxium cõperiens, serò recepisse poenitet. Rectè ergo Horatius, -- nocet emptæ dolore voluptas.

V. 31. Νόσφιν ἄτερ τι.) Hæc duæ particulae quauis idē

A N N O T A T. I N

denotent, intendunt tamen hîc significationem.

ψ 33. Αἰψα.) κακότης hîc pro malo externo accipitur.

ψ 34. Ἀλλὰ γυνή.) Proverb. γυναικῶν ὁλεῖσθαι. Mulier, id est, appetitiva & fœminæ affectio, & publicè indulgentia θυμωτικὴ & ψυχωτικὴ, atque συρρωδὴς, unde laxatur disciplina semerior. Hinc deinde sublata disciplina tanquã operculo Pãdoræ, i. corporis & animi humani, statim quasi ex æstro Eoli venti & impetus affectuū, Quã data porta ruūt, & terras turbine perflant, & nusquam non pervadunt, & nihil non moluntur. Quod tamen spes remã sit, significat neminẽ tam desperatis rebus esse quin aliquando speret. Ovid. Viuere spe vidi qui moriturus erat.

Pag. 7. ψ 2. ἀργόθεν ψ.) Ratio solius spei in pyxide relicta. Magnum certè dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot arumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum frutua, sed etiã insuauissima sunt.

ψ 10. Εἰ δ' ἐδέλξ.) Quinquẽ atates iam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem atatu omnes ferè Latini Poëta imitati sunt. ἐκκορυφώσω, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

ψ 13. Χρύσειον.) Aureum (ut inquit Plato) propter præstantiam naturæ, morum & vitæ. ψ 16. ἴστε.) Cognoueras fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & idco respiciens eò, hæc dicit.

ψ 19. εἰ δ' ἀλίησι δόρυταις, sacris epulis. ψ 25. δειμόνες.) Hæc omnia non multùm discrepant ab iis quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis.

ψ 30. Ἀργυρεον.) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat, & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

ψ 35. ἄβυσσος, vocat mediã atatem, quæ Græcis ἀν-

O P E R A H E S I O D.

μὴ δι δicitur.

Pag. 9. 9. v. 5. Ζῶς Κεγνίδης.) Significat propter impietatem & ne neglectam religionem mortuos esse: docet quod ob id factum vi de non converteretur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

Ψ 10. Ζε Ζῶς 3.) Tertium genus hominum ari comparat, immanane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigantes intelligit. Ψ 12. αὐ μιλῶ.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote quia qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

Ψ 13. ἔδ' ἔδ' ἐ π σὶ τῶν.) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes laniarunt, & carne vesci coeperunt, quod antea magnum nefas est creditum.

Ψ 26. Ἀνδρῶν.) Quartam aetatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason, & alij Argonautae vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum naturae praestarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute divina praediti essent.

Ψ 29. ἐ π πῆ λῶ.) Ad differentiam Thebarum Egyptiarum quae dicebantur ἐ π τὸν πύλοι, & illarum quae dictae sunt ἐ π τὸν πλάκειοι, a monte sub quo sitae sunt in Cilicia.

Ψ 30. μῆ λῶν.) Id est, propter regnum ac potestatem prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Etrocles & Polynices filij Oedipi, monomachia de regno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt.

Pag. 11. 1. Ψ 1. Εἰ μὲν ἄλλοι.) De fortunatis insulis vide Plin. h. lib. 6. cap. 32. & Homerum Odys. 8.

Ψ 4. Μῆ λῶν.) Descriptio postrema & ferrea aetatis, quae moribus est pessimis, impijs & depravatissimis, vitaeque cursu calamitosissimo. vox ἑταίρων usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis. Ψ 13. Οὐδ' ἔστιν.) Eleganter hunc locum expressit. Ovid. - nec hospes ab hospite tutus, Non socer à genero, fratrum quoque

- gratia rara est. Ψ 17. $\Delta\epsilon\omega\nu\ \acute{\omicron}\mu\nu.$) $\acute{\omicron}\mu\nu.$ Poëta æta vsurpant pro intuitu, & præcipuè Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione diæ diuinæ: ex hoc pro metu, reuerentiâ, & cultu. Hinc ergo illi illi erunt proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deum, nec parentes præditi sint. Ψ 18. $\Gamma\eta\delta\upsilon\tau\epsilon\alpha\sigma\iota.$) At Athenis capitale fuit, $\Delta\pi\epsilon\mu\acute{\eta}\eta\epsilon\iota\alpha$ non persolvere parentibus.
- Ψ 19. $\chi\epsilon\gamma\delta\iota\gamma\epsilon\iota,$ i. violenti, quibus ius est in manibus, qui neque ius neque leges norunt. Ψ 21. $\upsilon\beta\epsilon\iota\upsilon\epsilon\iota.$) pro $\upsilon\beta\epsilon\iota\varsigma\omega$, substant. pro adiect. ut Latinis scelcelus pro scelestus.
- Ψ 25. $\Sigma\eta\lambda\theta.$) Iam redit ad primâ propositionē de de litibus. Posteaquam verò præclare affectum inuidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesein deas, reliquisse terras, i. nec pudore bonos abstergeri amplius à turpitudine, neque improbos metu tu vindictæ. Nemesis enim hic significat iustitiam quæ uia ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic verè erè philosophicus etiâ à Platone in Protagora tractatus fuit.
- Ψ 32. $\Nu\omega\ \delta'\ \alpha\iota\upsilon\upsilon\upsilon.$) Narrat apologum quo uo notat potentiorū mores aduersus inferiores. $\alpha\iota\upsilon\upsilon$ & falsam fabulam eiusmodi significat quæ figuratè & rectè cōtineat admonitionē seriā & gravē, & ex usu vitæ petita.
- Ψ 33. $\iota\eta\delta\upsilon\alpha.$) per Lusiniā intelligit doctos hos homines & sapientes. vocat hanc auiculam $\pi\omicron\mu\iota\lambda\acute{o}\delta\epsilon\gamma\delta\epsilon\gamma\upsilon$, propter soni & vocis varietatem.
- Pag. 13. Ψ 2. $\Delta\alpha\iota\mu\omicron\nu\iota\eta\eta\delta'\ \epsilon\iota\varsigma.$) Tyrannica uox, planè proverbialis, de alterius vitæ pro libidine statuentis.
- Ψ 4. $\chi\theta\epsilon\omega\nu.$) Epiphonema seu $\epsilon\pi\iota\mu\acute{\upsilon}\delta\iota\upsilon$ huius fæ fabulæ, quod monet non esse reluctandum potentioribus.
- Ψ 1. $\Omega\ \Pi\acute{\epsilon}\rho\sigma\eta.$) Primum præceptum, quo fratrem ad iustitiam colendam, & iniustitiam vitandam adi adhortatur. $\upsilon\beta\epsilon\iota\upsilon$ opponit iustitiæ, quia p iniustitiā uniuersali hac vox usurpatur: quamvis tamen sæpius ac accipitur pro inso'entia quæ comitatur diuitias.
- Ψ 12. $\mu\alpha\ \delta\omega\iota.$) Proverbialis locutio, quæ significat cat miser-

O P E R A H E S.

- rimam esse prudentiam qua ex malis nostris perdiscitur. *ψ 13. Αὐτῆς.*) Commoratur in collatione iustitiae & iniustitiae, ut hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem: Per δίκας σκολιας, lites iniquas quae falso intenduntur per calumnias & fraudes.
- ψ 14. πρὸς θ.*) tractus violentus, qua iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.
- ψ H' δ δ' ἐπε.*) Subintelligendum fortassis καὶ νόμοι, i. cœtus, conventus, statuta, & alia quae sunt in consuetudine civili.
- ψ Oί ὅς δίκ.*) Eruditissimè insignia iustitiae pramiae & commoda enumerat. Eadem ferè recenset Homerus in clypeo Achillis.
- ψ 34. Πολλὰ κ.*) Hæc sententia totidem ferè verbis est in Ecclesiaste: Sæpe vniuersa ciuitas mali viri poenam luit. ἐπαυρεῖν, dicitur lucte peccata.
- Pag. 115. ψ 4. H' ἡδ' ἔτι.*) Hæc & similia procul dubio ab Hebræis ex doctrina Moysis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebra sunt huiusmodi comminationes. *ψ 9. τοῖς β.*) Emphasis huius vocis significat eiusmodi odio inter se mutuò exasperari homines, ut potentior impotentiorē planè conterat, & ad nihilum redigat. *ψ 21. Ταῦτα.*) Principes dehortatur aab iniustitia, 3 peculiaribus argumentis, quorum primum est *ψ 24. Oί αὐτῶς*, quæ sententia mirè cōueniūt cum ista, Incidit in foueam quam fecit. Alterum, *ψ 25*, à prudentia & animaduersione diuina. Tertium, *ψ 28*, ab absurdo, & indignitate rei.
- ψ 32. Ω Πίπον.*) Denuo fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.
- Pag. 117. ψ 8. Σοὶ δ'.*) Insequentibus Poëta laboris & industria fructus, incōmoda verò & opprobria ignavia variis argumentis declarat. *ψ 9. κακότης.*) hī: pro malo interno accipitur.
- ψ 11. Τὴς δ'.*) Argumentū à natura virtutis. Ita enim

A N N O T A T. I N

- labore pponit, ut coniungat cum virtute & iustitia. Huc locum imitatus est qui literam Pythagoræ de descripsit.
- ¶ 13. Οὗτος.) Tria hominum genera describit. L. Linius in Fabio & Minutius hunc locum penè ad verbum expressit: Sæpe ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit. Secundo eum qui bene monenti obediat. Qui nec ipse consulescere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenij esse.
- ¶ 26. καὶ ἔργῳ.) Κόρυς, ἀκὺς, abscondo, & ἔργῳ, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alij aculeos habent, alij non, ut Plato docet.
- ¶ 33. Ἐργον.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.
- ¶ 36. Δαίμων.) Occurrit obiectioni de paupertate.
- Pag 19. ¶ 3. Αἰδώς.) Occupatio item est, non esse se turpe laborare, præsertim genti. Citatur hic versus per proverbia-liter, mendicos debere esse impudētes: verum in hac nentiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. Degeneres animos.
- ¶ 7. Εἰ δὲ πῶς.) Duo genera iniurie facit. Sunt et qui alienas facultates vi rapiant. Alij per fraudem & perinuria ditescere cupiunt.
- ¶ 12. πᾶν ὅτι. Malè partū, malè disperit. & r. De malè quæsitis non gaudet tertius heres.
- ¶ 13. Ἰσοῦ.] Supplicem antiquitus nefas erat non solum ledere sed & ope privare. Ius etiam hospitij sui sacrosantum habebatur: unde Iuppiter ἑὸς.
- v. 22. Κῶδω.) Præceptum de cultu divino. o. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cum cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffumum facere. ¶ 39. Εἰ δὲ.] Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. ¶ 1. ἄλλοις, i. sine mora. Affines autem constantius adsunt, & non

O P E R A H E S I O D.

tam propter. v. 33. τιμῆς.) i. famā, honorē. v. 35. Εὖ μὲν.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. μετρώμεναι, dimensum accipere, vel mutuo.

Pag. 21. ψ 13. αἰδοῦσα λιμὸν.) sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridū colorem inducat.

ψ 18. Ἀρχομύς.) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est quod sit proximum aëri: in imo feculentum est: in medio aut purum. Ergo in medio probatur parsimonia. v. 19. δεινὸν.) Proverbium in eo quis omiſſis demum occasionibus incipit sapere.

v. 21. Καὶ πε.) Non temerè ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre cautè agas, fide quadā interposita, non apertè quidē, sed quasi per iocū, sine offensione fratris, & aliqua diffidētia tua indicatione. w. 23. πυρρόλα.) De meretrice intelligit, quæ immodicę elegantia cultus sit dedita.

v. 31. Σὺ δ' .) Conclusio generalis: vel ᾠδὴ ad doctrinam sequentis libri.

I N I I. L I B R U M.

Pag. 23. v. 1. Πλειάδων.) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primū per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quàm à mari remotis. Sunt autē Pleiades, 7 stellæ in tergo Tauri, Latini Vergiliae vocant. Syderum autē ortū & occasum trib. modis aduertit agricola. Quid Soli orienti cooritur, cooccidit ἄ, κομινῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χροινῶς. Quod autem Solis aduentu, abitū de occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades manē ante Solis ortum conspiciuntur, quod sit mense Iunio, messē inchoari vult. Quando autē manē sub terram descendunt (quod sit mense Novembre, arationis tempus adesse dicit.

- Ψ 3. Αἱ δὲ.) Occultantur 40. dies & noctes p̄ propter vicinitatem solis, Taurum & Geminos peragitantis : quod est à Maio vsq; ad Iunium. Ψ 4. περιπλῶμεν.) E-pith. anni, à πέλομεν, i. existo: vel à πολέω, i. verito: vel à περιπλῶμεν. Ψ 7. ἄγχι.) Palustrem terram significat. Ψ 9. γυμνὸν.) vult v̄t hos labores perficiat mature & ante scitiam hyemis, atq; sollicitè & se festinanter, ad egestatem & eius molestias vitandas.
- Ψ 21. νόμος.) Aīj fortasse melius νέμω legigunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum appositae: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intel-
ligunt. Ψ 24. κτητὴν.) famulā intelligit i iure acqui-
sitā: Aristoteles tamē initio Oeconomici sui i ad uxore
refert. Ψ 28. ἔννεμον.) ab ἔνν, i. postremus dies mensis.
- Pag 25. Ψ 5. Σείριος.) Stella est in ore canis maioris,
ad latus Anstri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore
exiccet & debilitet vires humanas.
- Ψ 7. πλεῖον.) Vbi sol accesserit Scorpionem, Canicula ma-
nē aliquantiſper ante solem, ortu Heliaca, conspicitur:
orto autem sole statim labitur sub terram. .
- Ψ 11. Per ὀλμον τερόδω quidam intelligunt mortu-
arium trium pedum, quo veteres vsi sunt pro mola.
- Ψ 14. δὲ καὶ δῶρον.) à δῶρον, i. palmus, quod ē munerum
datio δῶρον appelletur: id autem geritur per palmam
manus. Ψ 18. Ἀδωαῖος.) Sic vocat Cererem quod
ipsa Athenienses, adeoq; omnes homines de frugibus do-
cuerit. Ψ 21. Ἀντέροισι.) aratrum quod habet denta-
le solidum & adnatum, non affixum: vel, quod non sit
planè elaboratum, sed vsq; ad dentale. Ψ 30. ἐκτε-
βλεμον.) octo morsuum, à βλεμὸς morsus, i. ita tamen
ut unum frustum habeat binos morsus. Seruum intelli-
git robustum, qui integrum panem in 4. partes diui-
sum absumat in cœna: vel cui opus sit panem cœniis qua-
drantes octonis bolis seu partibus consistere.
- Ψ 31. Ὅς κ') Etatis quā in seruo requirit rationes addit
admodum graues, sentitq; multum situm esse in matu-

O P E R A H E S.

ritate ætatis. Ψ 34. ὅπιων ἐῖς) q. superseminatio, quæ
usurpari solet cū prior sementis non est ritè peracta.

Ψ 36 Φεῖζέδου.) Tēpus arandi indicat per clangorem
græum auolantium, idq. (ut Poëta fingunt) in Ægy-
ptum, ubi belligerantur cum Tygmaïs.

Pag. 27. Ψ 5 Πῖδιον.) Occupatione negligentiam & in-
scitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus
opus habbeant, sed in alienam opem sunt intenti. Res-
det ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

Ψ 10. Εὐὸτ' αἶ.) Docet diligentiam quæ est adhibenda
in aratione. Addit (Ψ 12.) signa & circūstātiās, qualis
terra sit aranda, sicca scilicet & humida, i. non luto-
sa, & itaamen madefacta. Ψ 14. Εἶαρι.) Modus
& ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater
arari. Qui verò tenuius solum habent, ter arant.
Prima aratio est proscissio: secunda fit mense Iunio, quæ
est iteraatio: tertia, cum ante sementem aratur, quæ
est tertiaatio. Ψ 15. Νεῖον.) Concedendū est suum in-
teruallū terra, quo interquiescat, ut deinde copiosorem
fructum ferat. Est autem Nouale, ager qui alternis an-
nis seritur. κηφίζουσα, id est, recens aratā, adhuc ele-
uatam.. Ψ 16. ἀλιξιάρι.) pellens execrationem. So-
lent enim agricola maledicere quando fructus ex sen-
tentia non proueniūt. ἀκηλήτερες liberos exhilarans,
utpote quibus suppeditet copiosum victum.

Ψ 19. Ἀρχοῖδου.) Quomodo sit arandum. ἐχέτην, ἔτινα,
quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀγρῆς, quòd eā manu teneat ara-
tor. Ψ 21. Εἴδουον.) Hoc loco lignum est quod est
proximum temoni. Ψ 27. Εἴκλ.) quia scilicet omnia
sep. sit orria & vasa repleta sint. Ψ 28. ἰπδ' ἰπδον.] cum
inquisitricne & delectu capientem. Ψ 31, Εἴ ῥ.] Impro-
bat hīc arationem dilatatam ad scīstium hybernū.

Ψ 32. Ημεῖς.) ob culmorum breuitatem scilicet &
paucitatem. Singula verba significanter hīc ponuntur
ad declarandum tristem eventum tarda arationis.

Ψ 35. Ἀλλοτε.) Ἀνδρποφορεῖ, & mitigatio præcepti de tar-

A N N O T A T. I N

ita aratione, quod tempestates varia sint, per voluntate Iouis.
Pag. 29. ψ 2. ΗμΘ.) Pulchra Veris descriptio est.

ψ 9. Παρ δ.) Præteri interpretandum, non accede.

Monet enim diligentem agricolam ne vel tempus hybernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiã rem familiarem promovere studeat. Per χαλκον & σιδον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad colloquutiones frivolas, sicut apud Romanos in tetrastinis. Pro ιπ' ἀλῆα, ut cōstet versus, quidam legunt, ιπ' ἀλῆα, neutro genere, in locis calidis, ab ἀλῆς. Λέγει quondam dicebantur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levisimis agitabatur, factum est ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipse nugæ λέγει dicta sunt.

ψ 13. λιπὴν.] Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt.

Huc alludit Poëta cum iubet cauere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

ψ 14. Πολλὰ.] Verissimum est Columella dictum, Homines nihil agendo, malè agere discunt.

ψ 20. Μῶνα.] Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore gravissimū

copiosè & eleganter describit. Λυναιὸν, mensis Ianuarii est.

Lenæa enim Bacchi feria & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant.

Βέδρα vocat frigora, quæ adurunt & excoquant etiam ipsos boves.

ψ 23. Οὐτε.] Naturā vim, effectus Boreæ prolixè declarat.

ψ 34. Ὁχαλόν.] inclinatum, contractum. vel, propter antem in incessu, quamlibet alioqui tardum.

ψ 6. Ηῖτε δόμον.] Curam virginū in honestioribus familijs exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

Pag. 31. ψ 4. ὅτ' ἀνέστειΘ.) Polypi hæc natura est, teste

Plin. lib. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodas,

O P E R A H E S I O D.

quo maxima hyemis seuitia notatur: & quia vehemēter frigore leditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc species Polyporum ἀνόςτειον, quod cartilaginem pro spina habeat. Ψ 7. Ἀλλ' ὅτι.] Sol tum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Aethiopa, qui sunt meridionales, quā apud Gracos. Ψ 13. γλάφυ.] pro γλαφυρόν. τει ποδὶ βροτῶ, homini senī, tertio in iam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. Boeotica enigmata. Ψ 17. Κλαῖται.] χιτῶνι inferior vestis erat supra quam utebantur pallio.

Ψ 18. κροτάρα.] pro κροτάδα. Ψ 21. Ἰφι κταμόνιο.] quē fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum pro stereretur. Ψ 25. Τ' ἐτῶ.] ad pluviam propulsandā, ut ἀλλεῖ sit ab ἀλδ' ὅδε. Quare exprobanda erit illa interpretatio qua habet ἀλλεῖ, teporem. Ψ 29. Ἀὐρ πυροφόρος.] Vapor ex terra in nubibus percussus & in aquā resolutus, decidit: humidat aut aēr sata & arua.

Pag. 33 : Ψ 1. μὲν γδ.] Repetit admonitionem de vitando hoc mense Ianuario, cuius difficultates haecenus descripsit. Ψ 3. Τῆμϑ.] Bobus dimidiā partem pabuli detrahendam, viro verò aliquid addendū: in nocte δ' scilicet. Nam Graci homines tantūm cœnabant, & largius quidem. Ψ 4. Ὀφροῖν.] Sic vocant Poëta noctem, ὅτι τὸ δὲ φροεῖν ἡμεῖς ἐν αὐτῇ: vel, διὰ τὸ ὀφραῖναι τὸ σῶμα διὰ τ' ἀναπαύσεως.

v. 10. Ἀἰρετῶρϑ.] Stella est sub 2ª Bootæ: oritur vespere ie initio veris. v. 12. Πανδιονίς.) Hirundinē intelligit: respicit aut ad fabulā de Progne & Philomela, Pandionis filiabus. v. 13. Εἰς φάϑ.) Poëta videtur in ea opinione esse ut putet hirūdines h. yeme latere q̄ quasi mortuas in suis nidis. Alij putant eas auolare in regiones tepidiores. v. 15. Ἀλλ' ὁπότ'.) Messis is tempus describit. Per φέροιον intelligit testudinē, q̄ quod domum suam circumferat. Alij aliud animal cuculum intelligunt, quod pro vitando Solis aestu solebat & ascendere plantas & virgula.

A N N O T. I N

- Ψ 18. Φδύχ.) Prohibet tempore messis somnum ad
 multam lucem protrahere.
- Ψ 33. Βίβλιν@) Biblinum vinum dicitur à Biblia
 regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.
- Ψ 36. αἶδοντα.) vinum rubrum pinguius est, & magis
 alit, tenuius q̃ est, & facilius penetrat.
- Pag 35. Ψ 4. Τεῖς ὀδύλ@.) Græci nunquam merum
 bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consue-
 tudinē fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque
 aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cya-
 thos, duos aquæ. Ψ 6. δὴ τ' αἶ.) Id incidit in mensem
 Augustum. Ψ 8. Μέτρε.) Monet mensurandas esse
 fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.
- Ψ 12. κερχαρόδοντα.) à sono factum videtur. Sunt .a. ca-
 nes asperrimis dentibus, & omnium firmissimè tenent
 semel in fauces recepta.
- Ψ 13. ἡμερόκοι@.) furem intelligit. Ψ 14. σὺρφετ.)
 Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quer-
 cum, tum verò herbas, aliāq̃ id genus quæ pecoribus
 in hyeme possint esse non incommodum pabulum.
- Ψ 16. γυνάτα.) usitatum est Poëtis usurpare hoc vo-
 cabulum pro potentia, viribus, & robore.
- Ψ 17. Εὐτ' αἶ.) Tempus vindemiæ describit.
- Ψ 20. Δεῖξαι.) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi
 vini preparatione, in qua rationem faciendi vinas pas-
 sas complexus sit. Alij generale præceptum esse putāt
 de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis op-
 timo. Ψ 26. Εἰ δὲ σι.) De navigatione præcepta qua-
 dam subiicit. Fuit enim illis familiare, ducere fru-
 ges & merces. Ψ 34. Χείμαρον] clauum significat quo
 foramen in navis carina obstruitur, quo amoto na-
 ues in siccum tracta aquam in sentina collectam e-
 mittunt.
- Pag. 37. Ψ 5. Ω' σαρ.) Exemplum patris sui proponit, quē
 dicit ex patria profugisse non propter inuidiam ex opi-
 bus conflata, sed propter paupertatem.

O P E R A H E S.

- Ψ 11. Νόστος το.) Describit nunc patriam suam Poëta.
- Ψ 15. Νῦν δ' ὅλ.) Mediocritatem tutiorem esse dicit.
- Ψ 21. Οὐτὸν τ' ἐπ.) Remouet à se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σοφίζειν primò usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ alijs. Ψ 26. Ἀμφιδάμοτος.) Amphidamas rex Eubœæ in bello aduersus Erythraeos occisus fuit: in cuius obituum filij eius certamina edixerunt. Apparet sanè Hic Hesiodum Homero posteriorem ferè centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.
- Ψ 35. Ἡμεῖς μὲν.) Tempus navigationis commodissimum tradit, lit, æstiuum scilicet.
- Pag. 39. Ψ. Ψ 5. Ἐν τοῖς.) Proverbialis est hic versiculus & valde plepius, quo admonemur, quidquid nobis aduersum aut aut prosperum accidit, Deo ascribendū esse.
- Ψ 6. Βυβυλίνας αὔρας vocat faciles & leues flatus, ut sunt Et Etesii & similes placidi. Ψ 14. Ἀλκυ.) Vernam na navigationē describit, quā ipse quidem non probat, ut sit periculosam, sed quæ tamen est vsitata hominibus obs ob cupiditatem pecunie. Ψ 30. Μίσα.) Epiphonemate generali concludit modum esse seruadum.
- Ψ 31. Ὡς ἐπ' ἐαῖ.) Tradit tempus coniugio maturum in mare & cæmella. Ψ 34. τέτορ.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octauum annum nubendi.
- Pag. 41. Ψ. Ψ 4. Δειπνολόγος.) quæ comissionibus clam indulget, & quæ passim adit conuiuia.
- Ψ 5. ἄτερ τερ δαλῶ.) sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam sinectutem, tempestiuam & naturam vocat.
- Ψ 6. Εὐ δ' ὅς.) De religione præcipit. ὅς, in Deo significat inspeccionem & gubernationem rerum, iustamq, indignationem contra impios. In homine autem respectus ad Dei dei metum & reuerentiam.
- Ψ 7. Μηδ' ἐνδ'.) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis coniunctioni.

A N N O T. I N

- ♣ 11. Δὶς τόσα.) Iubet offensionem amici duplici vindi-
 cta pensare, idq; eò ut agnoscat delictum: Et tum, si in
 gratiam redire velit, benignè recipiendum docet. Alij
 sic intelligūt, ac si in genere diceret nullum peccatum
 impunitum relinqui. ♣ 14. σὲ ᾧ.) Tu vites omnia
 quæ in amicis improbantur, nec prodas animū tuum
 minus quàm conueniat integrum. Vel, vide ne vultus
 tuus pra se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias o-
 mnem pristinarum iniuriarum memoriam.
- ♣ 15. Μὴ πολυξ.) Utraque extrema liberalitatis fu-
 gienda monet. Est autem hīc intelligenda prisca illa
 hospitalitas, quæ erat sacrosancta.
- ♣ 22. δυαρέμφειλα.) morosus, id est, nō sū difficilis ac-
 cessionis & collationis. ♣ 27. Μὴ δ' ἀντ'). Nō esse me-
 iendum contra solem. Vel allegoricè, contra magnos
 & honestos viros nihil proteruè & irreuerenter agen-
 dum. ♣ 31. Εὐζόμῃ.) Turcis etiamnum hodie reli-
 giosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium
 designari credunt si quis in publico cacaret aut min-
 geret. ♣ 33. Μὴ δ' αἰδοῖα.) A congressu uxoris ne sa-
 cra accedas.
- ♣ 35. Μὴ δ' ὀπὸ.) Ab hilariori conuiuio, non à tristio-
 ribus sacris accedendum ad uxorem docet.
- ♣ pag. 43. v. 6. Μὴ δ' ὀπὸ πέντοζ.) Ungues non esse præci-
 dendos in conuiuio, præsertim solenni. πέντοζον vocat
 manum, quòd quicq; digitis tanquam ramis constet.
- ♣ v. 8. Μὴ δ' ἐπὶ οἶνοχ.) Duplex potest esse sensus. Vel, ut
 prohibeat paruum poculum supra craterem magnum
 collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quan-
 tum velint: vel, ut ne velit parū poculum pro crate-
 re apponere, atq; ita prohibeat parsimoniam in con-
 potationibus. Locus est satis obscurus.
- ♣ v. 10. Μὴ δόμ.) Spartam quam nactus es orna. In
 quocunque genere verseris, in illud incumbe, & in eo
 perseuera. v. 11. κακογύν.) Fama sinistra & mali-
 gna potest intelligi. κακέρυζα, pro καλάρυζα.

O P E R A H E S I O D.

- V. 12.** Μῆλινδ' ὑπὸ.) Pium præceptum. Ex ollis nondum sacrificatis, & illibatis non capiendū esse cibum. Quidam piper χυθρόδας ἀνεπίρρεκτας intelligunt ollas supra si focum stantes, ex quibus cibi nondum ritè patinis injnsi si, mensis impositi, atque consecrati sunt.
- V. 14.** Μῆλινδ' ἐπ' ἀκν.) Prohibet liberorum collocationē super si sepulchra & morticina, (quæ vocat ἀκίντα, q̃ non monueantur, vel non sint monenda,) quod priscis infasticiū videbatur. Vel allegoricè prohibet ignaviam ocium & delicias in prole duodecim annorum.
- V. 21.** Μῆλινδ' ποτ'.) Hi rectè in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.
- V. 24.** δῖδνλὼ.) Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu 25.) nulla fama prorsus evanesceat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgò fertur: fama enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem fama, 4. *Aeneid.* Fama malum, &c.

Annotations in Dies, habes in calce huius
 voluminis post tabulam Theogoniæ.

In Hesiodi librum cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἡσιόδ' εἰ ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χροσὶν ἐλίσσων,
 Πυρρὸν δὲ δῖα πίνης εἶδον ἐπερχομένον.
 Βίβλον δ' ὅρι' ἔλας ὅτι γλῶσσε, τῷ τ' ἐβόησα,
 Ἔργα τί μοι παρίχες ὦ γέρον Ἡσιόδε;

HESIODI ASCRAEI OPERA ET DIES.

*V*SÆ ex-Pieria carminibus celebrantes,
Agite, Iouem dicite vestrum patrem laudantes,
Quemodo mortales homines sunt
pariter obscuriq³, clariq³,
Nobiles, ignobilesq³. Iouis magni
voluntate:

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget,
Facileq³ corrigit incuruum, & superbum desiccatur
Iuppiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intues & auscultas, & pro iustitia tua dirige iura
Tu. Ego verò Persa fratri vera dicam.

Non sanè unū erat cōtentionum genus, sed super terrā
Sunt duo. unum quidem probauerit cordatus:
Alterū est vituperabile: in diuersa animū distrahūt.
Nā hac cōtentio bellū exitiosum, & discordiā auget,
Noxia: nullus hāc amat mortalis, sed necessariò
Immortalium consilis litem colunt molestam.

Alteram verò, priorem genuit nox obscura,
Posuit. v. ipsam Saturnius altiungus, in athere habitans,
Terra in radicibus, & quidem hominibus longè meliorē:
Hec & quātumuis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum n. quispiam intuens ociosus
Diuitem, qui festinat arare, atque plantare,
Domumq³ rectè administrare, emulatur vicinū vicinus,
Ad diuitias festinātem, bona. v. hac cōtentio hominibus.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ἔργα καὶ ἡμέραι.

ΟΥΣ ΑΙ Περὶ ἔνθεν αἰοδῆσαν
κλείουσαι,

Δύτε δ' ἐνέπτε σφέτερον πα-
τέρ' ὑμείουςαι.

Ον τε διὰ βροτῶν ἀνδρες ὁμῶς ἄ-
φατοὶ τε φατοὶ τε,

Ρητοὶ τ' ἄρρητοὶ τε, διὸς μεγάλοιο

ἐκητι.

Ρεῖα μὲν ἄρ' βερέει, ρέα δὲ βερέοντα χαλέπει·

Ρεῖα δ' ἀείζηλον μινύθει, καὶ ἀδηλον αἰξεῖ.

Ρεῖα δὲ τ' ἰδύνει σκολιὸν καὶ ἀγνώστου καρφει

Ζεὺς ὑπερβρέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

Κλῦθε ἰδὼν αἶσαν τε δίκη δ' ἰδύνε δέμισας

Τῶν· ἐγὼ δὲ καὶ Πέρσῃ ἐπὶ τύμῃ μύθησα μιν.

Οὐκ ἄρα μοιῶν ἔλω ἐρίδων γένεθ', ἀλλ' ὅππῃ γαῖαν,

Εἴσι δ' ὕω. τίω μὲν κεν ἐπαγνέαιε κήσας,

Ἡ δ' ὅππῃ μοι κητή· διὰ δ' ἀνδρῶν θυμὸν ἔχουσι.

Ἡ μὲν γὰρ πόλεμον τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,

Σχετλιν ἔτις τίω γ' φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης

Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαι.

Τίω δ' ἐτέλλω, πορτέλλω μὲν ἐγίνατο νύξ ἐρεβινῆ,

Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψιζυγὸς αἰθέρι ναίων

Γαίης τ' ἐν ῥίζησι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·

Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς ὅππῃ ἐργὸν ἐγείρει.

Εἰς ἕτερον γὰρ τις τε ἰδὼν ἐργονιο χατίζων

Πλέστον, ὃς ἀπείδῃ μὲν ἀρόμματα ἠδὲ φυτὸύειν,

Οἰκόντ' ὅθ' ἀείδω. Ζηλοῖ δὲ τε γείτονα γείτων

Εἰς ἄφρον ἀπείδοντ' ἀγαθὴ δ' ἔρις ἠδὲ βροτοῖσι.

α. ι.

Καὶ

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:

Et mendicus mendico invidet, cantorq; cantori.

O Persa, tu verò hac tuo repone in animo, (cat,
 Neq; malis gaudens contentio animū tuū ab opere abdu-
 Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
 Cura namque parua est litiūmque forique,
 Cui non sit victus domi annuus repositus,
 Tempestiuus, quem terra fert, Cereris munus.
 Quo satiat, lites ac rixam moueas
 De facultatib. alienis. Tibi verò nō amplius erit iterum
 Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem
 Rectis iudiciis, quae ex Ioue sunt optima.
 Nā neper quidē patrimonium diuisimus: aliaque multa
 Rapiens fer. bas, valde demulcens reges
 Doniuoros, qui hanc litem volunt indicasse.
 Stulti: neq; sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
 Neq; quā magnum in malua & asphodelo bonum.
 Occultatum enim habent dñ victum hominibus:
 Facile enim aliqui vel uno die tantum operatus esses
 Ut in annum quoque satis haberes, ociosus etiam:
 Statimque temonem quidem super fumum ponerēs,
 Opera verò boum cessarent, mulorūmque laboriosorum.
 Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,
 Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
 Quocirca hominibus parauit tristia mala. (puer
 Abscondit verò ignem. quem rursus quidē bonus Iapeti
 Surripuit ad hominum usum, Ioue à consulto,
 In caua ferula, clam Ioue fulminibus gaudente.
 Hūcque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium maxime versute,
 Gaudes ignem furatus? quòdque animū meū deceperis?
 Id tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
 Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
 Sic ait, risitque pater hominūmque deūmque.
 Vulcanum verò insignem insit, quā celerrimē

Καὶ κεραιαὶ κεραιαὶ κοτῆει, καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθοιέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῖς ἐνιχάτῃσιν θυμῷ.
Μηδὲ σ' ἐρεῖς κακὸν χάριτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει·
Νεῖκε' ὀπιπθύνοντ' ἀγροῖς ἐπακρυὸν ἔοντα.
Ὡρῆ δ' ὅρ' τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγροέων τε
Ὡ πινὶ μὴ βίῃ ἐνδόν ἐπιπτανὸς κατὰ κίετα
Ὡραῖον, τὸν γαῖα φέρει, Διὸς υἱὸν ἀκτῖν.
Τὸν κακορεσσάμενον, νείκεα καὶ δῆρι ὀφέλλοις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἐκέπτε δεύτερον ἔσται.
Ὡ δ' ἔρδην, ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νείκεον.
Ἰδεῖνσι δὲ χάρις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄριστα.
Ἡδὴ μὲν γὰρ κληῖρον ἰδασσάμεθα, ἀλλὰ τε πολλὰ
Λοπάζων ἐφόρει, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωρεφάγοι, οἳ τῷ δὲ δὲ κλυτὰ τεύχεα διχάζονται.
Ἡήποιοι, οὐδ' ἴσασιν ἴσῃ πλέον ἡμῶν παῖτες,
Οὐδ' ὅσον ἐν μάλαχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὀνειρά.
Κρύφατες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ρηϊδίως γὰρ καὶ ἐπ' ἡμῶν ἐργάσασθαι
Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀργὸν ἔοντα.
Αἰψὰ κε πηδάλιον μὲν ὑπὸ καπνοῦ καταδείξω,
Εἰς βόαν δ' ὑπόλοιπο καὶ ἡμιόνων ταλάρων.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε, χολαστάμενον φρεσὶν ἥστις
Ὅτι μιν ἔξαπατήσῃ Περσηίδει ἀλκυλομήτης.
Τὸν κ' αὖ ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ
Κρύψε δ' πῦρ τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετιῶ
Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς ὄψιν μητιόεντος
Εν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
Τὸν δ' ὅχολαστάμενον προσέφη νετρηγέρετα Ζεὺς,
Ἰαπετιονίδην, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας; καὶ ἐμὰς φρένας ἠΐθερ πύσεις;
Σοὶ τ' αὐτὰ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω χαλκόν, ὃ καὶ ἅπαντι
Τέρπεται καὶ θυμὸν, εἶναι κακὸν ἀμφιχαπῶντες.
Ὡς ἔφατ' ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἡ φασγὸν δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅππιν τάχιστα

Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem,
 Et robur, immortalum verò dearum faciem referre
 Virginū pulchrā formā peramabilem. at Minervam,
 Opera docere, ingeniosam telam texere.
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem,
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas.
 Imponere verò caninamque mentem, & furāces mores
 Mercurium iussit, nuncium Argicidam.
 Sic ait illi autem obtemperarunt Iovi Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclytus utrinque claudus
 Virgini verecunda similem, Iouis consiliis.
 Cinxit verò & ornauit dea glaucocula Minerva.
 Circum verò Charitēsque dea, & venuranda Snada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
 Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis.
 Omnem verò illius corpori ornatum adaptauit Pallas
 At pectori sanè nuncius Argicida, (Minerva.
 Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores
 Indidit Iouis consilijs grauistrepi. sed vocem utique
 Imposuit deorū praeo. appellauit aut mulierē hancce
 Pandoram: quia omnes caelestium domorum incola
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquā dolum perniciosum & inenitabile absoluit,
 Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam,
 Munus ferentē deorum celerē nunciū. neq; Epimetheus
 Cogitauit ut illi praecepisset Prometheus, ne quando mu-
 susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret (nus
 Retrò, necubi mali quippiam mortalibus fieret.
 Verū ille suscipiens, cum iam malum haberet, sensit.
 Prius namque in terra vinebant familia hominum
 Omnino absque malis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus vasis magnū operculum dimouens,
 Dispersit, hominibus aut machinata est curas graues.
 Sola verò illic spes infracta in pyxide

Γαῖαν ὕδ' ἔφύργη, ἐν δ' ἀνδρώπου δέμῳ αὐδῶ
 Καὶ δένει· ἀθανάταις ᾗ θεῶς εἰς ὧπα εἰσκειν
 Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπὶ ῥοτον· αὐτὰρ Ἀθλῶν,
 Εργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν·
 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Καὶ πόδον ἀργαλέον, καὶ γοκόρου μελεδῶνα·
 Ἐν ᾗ δέμῳ κύνειόν τε νόον καὶ ὄπ' κλοπῆν ἦθ' ὅ
 Ερμείῳ ἦνωγε διάκτορον ἀρχιφόντῳ.
 Ως ἔφατ'· οἱ δ' ὀπίδοντο Διὶ Κρονίωνι ἀνάκτῃ.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθεναὶ αἰδοίη ἱελοῖ, Κρονίδαα διὰ βρυλάς·
 Ζῶσι δ' καὶ κόσμῳσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν·
 Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πεισὺς
 Οἰμοῖς χρυσείῃσι ἔδεσαν χρῶν' ἀμφὶ δὲ τῶν γε
 Ωραὶ καλλίκομοι σέφον δῶδεσιν εἰαρινῶσι·
 Πάντα δέ οἱ χρῶν' κόσμον ἐφῆρμον Παλλάς Ἀθλῶν.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σήδεσσι διάκτορος Ἀρχιφόντης
 Ψυδ' ἔαθ' ἀμυλίοις τε λόγοις καὶ ὀπίκλοπῇ ἦθ' ὅ
 Τεῦξε, διὸς βρυλῆσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνῶν
 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ πᾶσι δὲ γυναικῶ
 Παιδῶν, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὴν ἀμύχανον ἔξτελεσσαν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπε πατὴρ κλυτὸν ἀργειφόντῳ
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· ὃ δ' Ἐπιμηθεὺς
 Ἐφρέσαθ' ὥς οἱ εἶπτε Πρωμηθεὺς μήποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ' Ὀλύμπου, ἀλλ' ὄπ' ἐπέμπει
 Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δὲ ξάμνῳ, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ' ἐνέησε.
 Πρὶν μὲν δ' ἄρ' ζώεσκον ὀπίχθονι φύλ' ἀνδράπων
 Νόσφιν ἄτερτε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νύουσιν τ' ἀργαλίων, αἳ τ' αἰδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἴψα γ' ἐν κακότητι βροτὶ καταγχεσκοιοι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρας πίθου μέγα πῶμ' ἀφελῶσα
 Ἐσκέδασ' ἀνδράποισι δ' ἐμύσατο κήδεα λυγρὰ.
 Μένει δ' αὐτόθι Ἐλπίς ἐν ἀρρήκτεσι δόμοισι

Intus mansit, dolij sub labris, neque foras
Euolauit. prius enim iniecit operculum dolij,
Ægiochi consilio Iouis nubicoga.

Alia verò innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidem terra est malis, plenumque mare.

Morbi autem hominibus tam interdum quam nocte

Ultrò oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem evitare.

Ceterum si voles, alium tibi sermonem exponam

Bellè ac scienter: tu verò precordiis imposito tuis.

Ut simul nati sunt dii, mortalesque homines,

Aureū quidē primū genus diuersiloquentiū hominum

Dij fecerunt, cœlestium domorum incola.

Ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret:

Sed ut dii vivebant, securo animo pradii,

Planè absque laboribus & arumna: neque molesta

Senectâ aderat, semper verò pedibus ac manib. similes

Delectabantur in conuiuiis, extra mala omnia.

Moriebantur aut cœu somno domiti. bona verò omnia

Illis erant, fructum autem ferebat fertile aruum

Sponte sua, multumque & copiosum, ipsique ultrò

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.

Verum postquam hoc genus terra abscondit,

Ii quidem diui facti sunt, Iouis magni consilio,

Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:

Qui sanè observant & iusta & praua opera,

Aerem induti, passim euntes per terram,

Opum datores. atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea

Argenteum fecerunt cœlestium domorum incola,

Aureo neque natura simile, neque intellectu.

Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam

Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sua.

Cum verò adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,

Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

7

Ενδον ἔμμενε, πίδου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ δύραζε
 Εξέπην· ὡρόαεν γδ' ἐπέμβαλε πῶμα πίδοιο,
 Αἰγόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ ὃ μυρία λυγρὰ καὶ ἀνδρώποις ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γδ' γαῖα χακῶν, πλείη δὲ θαλάσσεια.
 Νῦτοι δ' ἀνδρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἢ δὲ ὅππῃ νυκτὶ
 Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσι
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνίῳ ἔξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι που ὅττι Διὸς τόον ἔξαλέαδαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἔτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 Εὖ κ' ὅππιστα μῦθος· σὺ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Ως ὁμόθεν γαῖασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνδράπων.
 Χρύσεον μὲν ὡρόαετα γλῦθ'· μισρόπων ἀνδράπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὅππῃ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρατὶ ἐμβασίλδουσιν·
 Ωστε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων κ' οἰζύν· οὐδέ τι δῖλόν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ ὃ πόδας κ' χεῖρας ὁμοῖοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, χακῶν ἐκτοάειν ἀπάντων·
 Θῆσκον δ' ὥς ὕπνω δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντες
 Τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δ' ἔφερον ζείδωρ· ἄρρουρα
 Αὐτομάτῃ πολλόν τε κ' ἄφθονον· οἱ δ' ἐδελήμοι
 Ησυχοὶ ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γλῦθ'· κ' γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν, δαίμονές εἰσι, διὸς μεγάλου διὰ βουλας,
 Εσθλοὶ, ὅππῃ χθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνδράπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσουσὶ τε δίκας κ' χέτλια ἔργα,
 Ηῖρα ἐστιάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλουτοδότες κ' τῷτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.
 Δάτερον αὖτε γλῦθ'· πολὺ χερότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέω ἔτε φυλὴν ἐσθλὴν γκιον ἔτε νόημα.
 Ἀλλ' ἐκαστὸν μὲν παῖς ἔτεα ὡρᾷ μητιέει καδ' ἤ
 Εἰρέειτ' ἀτάλλων, μέγα νήπι θνητῶν ἐπὶ οἴκῳ·
 Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ κ' ἡβης μέτρον ἴκοιτο,
 Πανρείδιον ζώσκον ὅππῃ χρόνον, ἄλγος ἔχοντες

Α. ιιγ.

Αφραδίαι.

Obstultitias. iniuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Quatenus fas hominib. ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus: qui a honores
 Non dabant beatis diis, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos consequitur.
 Iupiter verò pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo di simile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera cura erāt luctuosa, ac iniuria: neque ullū cibum
 Edebant, sed adamante habebant duriorē animum:
 Deformes: magna verò vis, & manus inuicta
 Ex humeris prouenerāt super validis membris.
 His erant anea quidem arma, aneaeue domus:
 Aere verò operabātur: nigrum aut nondum erat ferrū.
 Et hi quidem manibus propriis domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors verò tametsi stupendos existentes
 Cepit atra, splendidum verò liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiā aliud quartū super terrā multorū alū-
 Iupiter Saturnius fecit, iustus & melius, (nam
 Virorum heronū diuinum genus, qui vocantur
 Semi dei, priori generationi per immensam terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna grauis,
 Alios quidem ad septiportēs Thebas, Cadmeam terrā,
 Perdidit pugnantes, propter oues Oedipi:
 Alios verò & in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricoma,
 Ubi quidem ipsos mortis quoque finis adobruis.
 Ius aut seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terrae fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes

Αφραδίαις. ὕβρει δὲ ἀτάσθαλον ἐκ ἐδύνατο
 Ἀλλήλων ἀπέχθιν οὐδ' ἀθανάτοισι θεραπεύειν
 ἠθέλον, οὐδ' ἔδρειν μακάρων ἱερεῖς ὅππῃ βοῦμοις
 Ἡ δέμιν δὲ δρώποισι κατ' ἥδεα τοῖς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε, χολέμεν οὐνεκα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδου μακάρεσσιν θεοῖς οἱ ὀλυμπονέχουσι

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γῆϋ καὶ γαῖα κάλυψε,
 Τοῖ μὲν ὑποχθόνιοι μακάρεις θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεργι, ἀλλ' ἔκπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπιθεῖ.
 Ζεὺς δ' ἢ πατὴρ πείτον ἄλλο γῆϋ μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', ἐκ ἀργυρῷ ἔδεν ὁμοῖον,
 Ἐκ μελιᾶν, δηρόν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἀρη
 Εργ' ἔμελε σπένοντα καὶ ὕβρεις· ἔδ' ἐπὶ σῆτον
 Ἡδίων, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 Ἀπλαστὶ· μεγάλη δ' βίη καὶ χεῖρες ἁπλοῖ
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππῃ σιβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ἰὼ χάλκει μὲν τεύχεα, χάλκιοι δ' ἐπὶ οἴκῳ,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ἐκ ἔσκε σίδηρ.
 Καὶ τοῖ μὲν χεῖρεσσιν ὑποσφετέρησι δαμνύτες
 Βῆσαν ἐς θύροισιν δόμον κρυεσῷ αἰδέοι,
 Νόονμοι· δαίνατ' ἢ καὶ ἐκπάγλης αἶψ' ἐόντας
 Εἴλε μέλας, λαμπερὸν δ' ἐλίπον φάει ἠελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γῆϋ καὶ γαῖα κάλυψε
 Αὖτις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ὅππῃ χθονὶ πρυμνοβετείρη
 Ζεὺς Κρονίδης ποιησέ διχαρότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων θεῖον γῆϋ, οἱ καλέονται
 Ἡμίθεοι, περτέρη γῆϋ, κατ' ἀπείρονα γαῖα.
 Καὶ τοῖς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ,
 Τὺς μὲν ἐπὶ ἐπὶ ἀπύλῳ Θήβῃ Καδμυίδι γαίῃ
 Ωλίσσε μαρναμένους μύλων ἐπὶ Οἰδιπόδαο·
 Τοὺς δ' ἐπὶ ἐπὶ ἡέσιν ὑπὸ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἐς Θρόϊον ἀγαγὼν Ελένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
 Εἰθ' ἦτοι τὺς μὲν θανάτου τέλ' ἀμφεκάλυψε·
 Ταῖς δ' ἐπὶ χ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἥδε ὀπάσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατέτασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
 Καὶ τοῖ μὲν ταῖσιν ἀκιδέα θυμῷ ἔχοντες

In beatorum insulis, iuxta Oceanum profundum,
 Felices heroes: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.

O si neque iam quinto ego interesssem (natus.
 Hominū genci: sed aut mortuus essem prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
 Quiescent à labore & miseria, neque nocte
 Corrupti graues verò dij dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.
 Iupiter aut perdet etiam hoc genus variè loquentiū ho-
 Postquam facti circa tempora cani fuerint. (minum,
 Neque pater liberis similis, neque liberi,
 Neq; hospes hospiti, neq; amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac.
 Statim verò senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impj, neq; deorum oculum veriti. neque hi sanè
 Senibus parentibus educationis pramia reddent,
 Violenti. alter verò alterius ciuitatem diripiet,
 Neque ulla p̄j gratia erit, neque iusti,
 Neque boni. magis verò maleficum & iniurium
 Virum colent. Iustitia verò in manibus & pudor
 Non erit. Lædet autem malus meliorem virum,
 Verbis obliquis alloquens, periurium verò iurabit.
 Lituor autem homines miseros omnes,
 Rancus, malis gaudens, comitabitur inuisus.
 Tumq; demum ad cælum à terra spaciosus,
 Candidis vestibus testæ corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis. relinquentur aut dolores graues,
 Mortalibus hominibus. mali verò non erit remedium.

Sed nunc fabulam regib. dicam, tametsi ipsi sapiant.
 Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
 Alcè in nubibus ferens, unguibus correptam:
 Illa verò miserè, curuis confixa unguibus,
 Lugebat. eam aut imperioso ille sermone allocutus est,

Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ωκεαῖον βαθυδίνην,
 Ολβιοὶ ἦρως τοῖσιν μελινδέα καρπὸν
 Τρεῖς τῷ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρον ἄρουρα.
 Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπλοισι μετεῖναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρὸς θεὸν δαμεῖν, ἢ ἔσθεται γλυκύτατον.
 Νυνὶ γὰρ δὴ γλυκὺ ὅστις σιδήρεον οὐδέ ποτ' ἤμαρ
 Παύσονται καμάτου καὶ οἰζύνου, οὐδέ τι τύκτωρ
 Φθειρόμενοι χαλεπαῖς ἢ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμύζεται ἰσθλὰ κακοῖσιν·
 Ζεὺς δ' ὀλέσσει καὶ τὸ γλυκὺ μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' αὖ γηρόμενοι πολιορκήσονται τελέθωσιν.
 Οὐδέ πατὴρ παῖδες σὺν ὁμοίῳ, ἔδῃ τι παῖδες,
 Οὐδέ ξεῖνός τις ξεινοδόκῳ, καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
 Οὐδ' ἡσίογνος φίλος ἔσθεται, ὡς τοῦ πάρος ποτ'.
 Αἴψα δ' ὑπερσκόοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
 Μίμψονται δ' ἄρα σὺν χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσιν
 Σχέτλιοι, ἔδῃ θεῶν ὅππῃ εἰδότες. ἔδῃ μὲν οἷον
 Γηράντας τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
 Χειρὸν δὲ κατ' ἑτέρου δὴ ἑτέρῳ πόλιν ἔξαλαπάξει.
 Οὐδέ τις ὁόρκου χάρις ἔσθεται, ἔτε δὲ δικαίη,
 Οὐτ' ἀγαθὸν μάλλον ἢ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβρις
 Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰσῶς
 Οὐκ ἔστι βλάβη δὴ ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶται,
 Μύθοισι σκολοῖς ἐνέπων, ὅππῃ δ' ὅρκον ὁμαῖται.
 Ζῆλος δ' αὖθρόποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδος, κακὸς χαρτος, ὁμαρτέσθι συμερόπης·
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀπὸ χθονὸς ἄρουρ δέχεται
 Ἀδικοῖσιν φάριεσσι καλυψαμένῳ χεῖρα καλόν,
 Ἀθανάτων μὲν φύλον ἵτον περιπλέοντ' ἀνθρώποις
 Αἰσῶς καὶ Νέμεσις. τὰ δ' ἰλεῖται ἄλγεα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν· κακοῦ δ' ἐκ ἔσθεται ἀλκή.
 Νυνὶ δ' αἶνον βασιλῆος ἔρεω φρονέουσιν καὶ αὐτοῖς.
 Ωδ' ἱρήξωρ σέειπεν ἀνδρῶνα ποικιλόδοντα,
 Τυψὲ μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρον, ὀνύχεσσιν μεμαρπύων·
 Ἡ δ' ἐλεὼν, γαμπροῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσιν·
 Μύρετο τῷ δ' ὅγ' ὅππῃ κρατέως πρὸς μῦθον εἶπε,

*Infelix, quid strepis? habet certè te multo fortior:
Hac vadis, quâ te duco, etiam cantatricem existentem.
Cœnam verò, siquidem libet, faciam, vel dimittam:
Imprudēs verò, quicumque velit cū potētiorib. contendere
Victoriâque priuatur, adque pudorem dolores patitur.*

*Sic ait velox accipiter, latissimis alis prædita avis.
O Persa, tu verò audi iustitiam, neque iniuriam fove
Iniuria enim perniciosa est misero homini, neque bonus
Facile ferre potest, grauatûrque ab ipsa, (quidem
Illapsus damnis. Via verò altera perueniendi
Melior ad iusta: Iustitia autem super iniuriam valet,
Ad finem progressa: passus verò stultus sapuit.
Citò enim abit iniurandum unâ cum prauis.
Iustitia verò impetus, tracta quòcumque homines duxerit
Doni uori, prauis autem iudiciis iudicarint leges.
Hac verò sequitur flens, urbemque & mores populorum,
Aerem induta, malum hominibus adferens
Quique ipsam expellunt, neque rectam distribuerunt.
At qui iura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque à iusto quicquam exorbitant:
Iis viget urbs, populique florent in ipsa:
Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum destinat latè cernens Iupiter.
Nec unquam iustos inter homines fames versatur,
Neque noxa, in conuiuiis verò partis opibus fruuntur.
His fert quidè terra multū victū: in montib. verò quer
Summa quidem fert glandes: media verò apes: (cui
Lanigera autem oves velli ribus onusta sunt
Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos.
Florent autem bonis perpetuò, neque nauibus
Nauigabunt: fructum verò profert fecundus ager.
Sed quibus iniuriâque mala cura est, prauâque opera,
Iis pœnam Saturnius destinat latè cernens Iupiter:
Sapèque uniuersa ciuitas malum ob virum patitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem coëlitus magnam adduxit malū Saturnius,
Famem*

Δαιμονίη, τί λείλακας; ἔχ' ἔνυ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῇ δ' εἰς ἧ' σ' ἄν' ἔγω' ὥς ἄγω κ' αἰοιδὸν εἶσαν
 Δεῖπνον δ' αἴ' ἐδέλω ποίησεν, ἢ μεθήσω.
 Αφρον δ' ὅς μ' ἐδέλοι πρὸς κρείσσονας αἰτιφρίζει
 Νίκης τε σέρεται, πρὸς τ' ἀγχεσιν ἄλγεια πάχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ τανυσίπῃς ὄρνις.
 Ω Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, κηδ' ὕβριν ὀφείλεις.
 Ὑβρις γὰρ τε κακὴ δὴ λωὴ βρυτὰ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 Ρηϊδίως φρέμει δυνάται, βαρύνει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 Εγκύρσας ἀτρήσιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρῆθεϊν
 Κρείσσων ἐς τα δίκαια. δίκη δ' ὑπὸ ὕβρι' ἵχρει,
 Ες τέλος ἔξελθεῦσα· παθὼν δέ τε νήπι' ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρκῳ ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθ' ἐλκομένης ἢ μ' αἰδρεσάμενος
 Δωροφάγῳ, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνεται δέμιστας·
 Ἡ δ' ἐπιταυ κλάμσας πόλιν τε κ' ἡδεα λαῶν,
 Ἡέρα ἑσταμένη, χαμὸν ἀνδράποισι φέρουσα
 Οἳ τέ μιν ἔξελάουσι, κ' ἐκ ἰδεῖαν ἐνειμαν.
 Οἳ δ' αὖ δίκας ξείνοισι κ' ἐσθλοῖσι διδούσιν
 Ἰδίας, κ' μὴ τι παρεκβαίνουσι δίκαις,
 Τοῖσι τέθνηκε πόλις, λαοὶ δ' ἀνδρῶσιν ἐν αὐτῇ·
 Εἰρμύη δ' αἰὰ γλυκουργός, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
 Αργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται θυρόπα Ζεὺς·
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκαισι μέτ' αἰδράσι λιμὸς ὀπιθεῖ,
 Οὐδ' ἀπὸ θαλίσσης δὲ μεμηλότα ἔργα ἔμονται.
 Τοῖσι φέρεται μὲν γαῖα πολὺν βίον· οὐρεσι δ' ὄρις
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρεται βαλάντης, μέσση δὲ μελίστας·
 Εἰροπόκος δ' οἷς μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
 Τίκτοισι δὲ γυνῆες εὐκότα τέκνα γονόουσιν·
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμαφρές· ἔδ' ὅτι πᾶσι
 Νείσσονται, χαρπὸν δ' φέρεται ζείδωρ ἄρουρα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηται κακὴ καὶ χέπλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δακνὴ Κυβίδης τεκμαίρεται θυρόπα Ζεὺς.
 Πολλὰ κ' ἐξυμπασσά πόλις κακῶν αἰδρὸς ἐπαυρεῖται
 Ὅς τις ἀλυστράνει κ' ἀπαδαλα μηχανάσται.
 Τοῖσιν δ' ἐραχόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρυϊών,

Famem simul & pestem: intereunt verò populi,
 Neque mulieres pariant, decrescuntq; familiae,
 Iouis Olympij consilio, interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
 Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
 Iustitiam hanc, propè enim inter homines versantes
 Dii vident, quotquot pravis iudiciis
 Se mutuo atterunt, deorum animadversione non curantes.
 Innumeri enim sunt in terra multorum alumna
 Dii Iouis, custodes mortalium hominum:
 Qui sanè & iudicia observant, & prava opera,
 Aerem induti passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
 Claraque & veneranda diis qui cælum habitant.
 Et certè cum quis ipsam laeserit, obliquè iniurians,
 Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luas
 Populus peccata regum, qui prava cogitantes
 Aliò deflectunt iudicia obliquè pronuntiantes.
 Hac observantes o reges corrigite sententias, (mini,
 Corrupti: obliquorum verò iudiciorum prorsus obliuiscas-
 Sibi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans.
 Malum verò consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Iouis oculus, omniàque intelligens,
 Et hac certè (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas intus exerceat.
 Ego porro nec ipse nunc inter homines iustus
 Esse velim, neque meus filius, quando maius est iustum
 Esse: siquidem plus iuri iniustior habebit. (gaudentē.
 Sed his nondū finē arbitror impositurum Iouem fulmine

O Persa, ceterū tu hac animo tuo repone, (prorsus.
 Et iustitia quidē animū adice, violētia verò obliuiscere
 Namque hanc hominibus legem disposuit Saturnius,
 Piscibus quidem & feris & anibus volucribus,
 Se mutuo ut denorent, quandoquidem iustitia carent:

Ho-

Αἰμὼν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν ὅπερ θινύθοισι ἦ λαοί.
 Οὐδὲ γυναιῆς τίς τευσιν ἑμινύθοισι ἦ οἴκοι,
 Ζῶδες φραδμοσυῶσιν ὀλυμπία ἄλλοι τε δι' αὐτὲ
 Ἡ τῆς γὰρ στρατὸν δῖον ἄπώλεσεν, ἥ ὅγε τεῖχος,
 Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ὀποτίννυται αὐτῆς.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς ἦ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τῶδε δίκῳ. ἐχθρὸς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 Ἀθάνατοι λάσσοισιν ὅσοι σκολιῶσι δίκῃσι
 Ἀλλήλοισι τείδουσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγαντες.
 Τεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ὅππῃ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἀθάνατοι Ζῶδες, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντῃ φοιτῆτες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένοι ὅςτις Δίκη Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδινή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ ὀλυμπον ἔχουσιν·
 Καί ῥ' ὅπότ' αἴ τις μιν βλάβῃ σκολιῶς ὄνεται ζων,
 Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίῳ
 Γηρύει' ἀνθρώπων ἀδικον νόον, ὅφρ' ὀποτίσῃ
 Δῆμον ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοιῶντες
 Ἀλλή παφκλίνοισι δίκας, σκολιῶς ἐρέποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰδύνετε μύθους,
 Δωροφάγρι, σκολιῶν ἦ δικῶν ὅππῃ πάγχυ λάθεσθε.
 Οἳ αὐτῶ κακὰ τεύχεα αἶρ, ἄλλω κακὰ τεύχεων.
 Ἡ ἦ κακὴ βουλὰ τῶν βελοῖσιν τι κακίση.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοῖς καὶ πάντα νοήσας,
 Καὶ νῦν τὰδ' (αἴ κ' ἐθέλῃς) ὅππῃ δέρεται ἔδ' ἐλήθη
 Οἴλω δὴ καὶ τῶδε δίκῳ πόλις ἐντὸς ἑέρχῃ.
 Νῦν ἦ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δικάσω
 Εἴλω, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν, ἀνδρα δίκασον
 Ἐμμεται, εἰ μείζω γὰρ δίκῳ ἀδικώτερ' ἔξει.
 Ἀλλὰ τά γ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέρανον.

Ὡ Πέρσης, σὺ ἦ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλεις σῆσιν·
 Καὶ νῦν δικῆς ἐπακουε, βίης δι' ὅππῃ λήθεις πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίῳ,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Ἐσθλὴν ἀλλήλους, ἐπεὶ ἔδίκη ὅστις ἐπ' αὐτοῖς·

Hominibus autem dedit iustitiam, quae multo optima
 Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
 Cognoscens, ei quidem opes largitur latè videns Iupiter.
 Qui vero testimonijs volens periurum iurando
 Mentietur in ius delinquens immedicabiliter laesus est:
 Eius verò obscurior posteritas postea relictæ est:
 Viri autem iusti generatio posteris præstantior.
 Caterùm tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa.
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, adeoque proxima.
 Ante virtutem verò sudorem di posuerunt
 Immortales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Trimumque aspera. ubi verò ad summum ventum fuerit,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quacunque dein & postremo sint meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum aducit, rursus hic inutilis vir est,
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, ô Persa, diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchrè coronata Ceres
 Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames namque perpetuò ignavo comes est viro.
 Atque eundem & di oderunt, & homines, quicumque ociosus
 Vivat: fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes. tibi verò opera medicaria obire gratum esto,
 Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri exadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quam hominibus. valde enim oderunt ociosos.
 Labor verò nullum dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te amulabitur & ociosus
 Ditescent: diuitias verò & virtus & gloria comitatur:
 Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,

Ἀνδράποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεταί. εἰ δὲ τις κ' ἐδεήτῃ διχάμ' ἀγορεύειν
 Γινάσκων· τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοὶ θυρύοπα Ζεὺς.
 Οὐδὲ καὶ μαρτυρήσιν ἐκὼν ὀπίορκον ἰμόσας
 Ψεύσεται· ἐν δὲ δίκῃ βλάψας, νήκετον ἀάδῃ.
 Τοῦ δ' ἐτ' ἀμαυροτέρῃ γῆρῃ μετόπισθε λείπειται·
 Ἀνδρὸς δὲ δούρκου γῆρῃ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ γόεων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
 Τῷ μὲν τὰ κακώτητα κ' ἰλαδὸν ὄζιν ἐλέσται
 Ρηϊδίης· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δὲ ἐγγύθι ναίει·
 Τῆς δὲ ἀρετῆς ἰσθῶτα θεοὶ φροσάροντες ἐθήσαν
 Ἀθάνατος· μακρὸς δὲ κ' ὄρθε· οἴμ' ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τῆς χύσπεφρότης· ἐπὴν δὲ εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρηϊδίῃ δὲ ἥπειτα πέλει, χαλεπήνῃς ἔσται
 Οὗτος μὲν παναριστος ὃς αὐτῷ παῖτα νήσῃ,
 Φρεσάμην'· τὰ δ' ἐπὶ τα κ' ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνων·
 Εσθλὸς δὲ αὖ κακῇ· ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
 Οὐδὲ καὶ μὴδ' αὐτῷ γόει, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Ενθυμῷ βάλλεται, ὃ δὲ αὐτ' ἀχρήϊ' ὀδυήρ,
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημύ· αἰὲν ἐφετμῆς
 Εργάζεω Πέρση δ' ἴον γῆρ'· ὄφρα σε λιμὸς
 Εχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ εὐσέφδῃ Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ, βιοτοῦ δὲ τιμῇ πῖμπλησι χαλιδῷ.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφερος αἰσθρί.
 Τῷ δὲ θεῷ γεμεῖται κ' ἀνέρες ὃς κεν ἀεργος
 Ζώῃ, κυφὴν εἰσι καδύρεσι ἱκαλ' ὀρμίνῃ,
 Οἳ τε μελισσάων κῆματον τρύχεισιν ἄεργοι
 Εἰδόντες· σοὶ δὲ ἔργα φίλ' ἔστω μέτεα κοσμεῖν,
 Ως κέ τοι σωθῆς βιότου πλῆθυσι καλῇ.
 Εξ ἔργων δὲ ἀνδρες πολὺ μῆλ' ἔστω ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμεν'· πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 Εἴσεται ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γ' ὅστις γένοιτο ἀεργός.
 Εργὸν δ' ἂν οἶδος· ἀεργὸν δὲ τ' ὄνηδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσῃ ἀεργός
 Πλουτεῖται· πλούτῳ δὲ ἀρετὴ κ' κῶστος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δὲ οἷ' ἐκείνῳ τὸ ἐργάζεσθαι ἄλκιον,

Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus conuertens, victus curam habeas, ut te iubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & ledit & inuat.
 Pudor quidē ad paupertatē, audacia verò ad diuitias.
 Opes verò non rapta, diuinitus data, multo meliores.
 Si quis enim & manib. per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliarit (qualia multa
 Fiant, quamprimum lucri amor mentem deceperit
 Hominum: pudorem verò impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dī, minuantur verò familia
 Viro illi: exigui verò ad tempus diuitia adsunt. (ciat:
 Par est delictū, si quis & supplicē & hospitē malo affi-
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti lecti uxoris importuna patrans: (ros:
 Quisq. malo cuiuspiam consilio deceperit orphanos libe-
 Quisq. parentem senem misero in senecta limine
 Probri affecerit, grauib. incessens verbis:
 Huic certē Iupiter irascitur. ad extremum verò
 Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultū animum.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus diis
 Castē & purē, splendidāq. cura adurito.
 Interdum certē libaminibus atq. hostijs placari
 Et quando cubitum ieris, & quando lux sacra venerit:
 Vt beneuolum erga te cor atq. animum habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
 Amicum ad conuiuium vocato, inimicum verò suito.
 Eum verò potissimum vocato, quicumque te propè habitat.
 Si enim tibi & negocium aliquod domesticum accidat,
 Vicini discincti accurrunt: cinguntur aut cognati. (dī.
 Noxa tā magna est malus vicinus, quantū bonus cōmo-
 Sortitus est premiū, quicumq. sortitus est vicinū bonum,
 Neque sanē bos interierit, nisi vicinus malus sit. (redde,
 Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaq.
 Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεδύων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μυλετᾶς βίου ὣς σε καλεύω.
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῆ καχημύον αἶδρα καμίζει, B
 Αἰδώς ἥ τ' αἶδρας μέγα σίνεταί ἡδ' ὀνίνουσι.
 Αἰδώς τοι παρὲς θυολβίῃ, θαύρους ᾗ παρὲς ὄλβω.
 Χρήματα δ' ἐχέει πακτά, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γὰρ τις κ' χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἡ ὅ γ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσεται, (οἷά τε πολλὰ
 Γίνεταί εὖ τ' αἶθ' ἡ κέρδος νόον ἔξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδὼ δέ τ' αἰαδεῖν κατοπάσῃ)
 Ρεῖά τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι ᾗ οἶκοι
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ὅπρ' ἦν ὄλβω ὀπιδύ.
 Ἴσιν δ' ὅς θ' ἰκέττω ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει.
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοὺς ἀνὰ δέμια βάνοι,
 Κρυπταδίης θυῆς ἀλόχου ὥρα καίρια ῥίζων,
 Ὅς τε τευ ἀφραδίης ἀλιτράνεται ὀφθαλὰ τέμα.
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακὰ ὅπ' ἡγήσῃ ἐδιδῷ
 Νεικίῃ, χαλεποῖσι καὶ ἀπὸ μὲν ἐπίεσιν.
 Τῷ δ' ἡ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεταί, ἐς ᾗ τελευτῶ
 Ἐργῶν ἀντ' ἀδίκων χαλεπή ἐπέθηκε ἀμοιβή.
 Ἀλλὰ σὺ τῷ μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Καὶ δ' αὖτις δ' ἐρδὴν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγῶς κ' καὶ παρῶς, ὅπ' ἡδ' ἀγλαὰ μνηρία καίην.
 Ἀλλοτε δ' ἡ σπονδῆσι θυέεσσι τεύχεα σκεῖται,
 Ἡ μὲν ὅτ' ἔθυσσεν, κ' ὅταν φάσιν ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ως κέ τοι ἔλαον κραδίῳ κ' θυμὸν ἔχωσιν.
 Οφρ' ἄλλων ὄνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλω.
 Τὸν φιλέωντ' ὅπ' ἑαυτὰ καλεῖν, ἢ δ' ἐχθρὸν ἑᾶσθαι.
 Τὸν δ' ἐμμέλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγχεύει ναίει.
 Εἰ γὰρ τοι κ' χεῖρ' ἐχέουσι ἄλλο γένεταί,
 Γείτονες ἄζωστοι ἔκιοι, ζώσαντο ᾗ πηοί.
 Γῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ. B
 Εὐμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτον' ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἀνὴρ βροτῶν δόλοισι, εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι ὥρα γίτοισι, δὴ δ' ἀποδιδύαι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρηται, κ' λάϊον, αἴκα δύναι.

Ut indigens, & in posterum promptum inuenias.
 Ne maia lucra captes: mala lucra aequalia damnis.
 Amantem te ama, & inuuantem te iuua.
 Et da ei qui dederit, neq; da qui non dederit.
 Datori namq; est qui dat, non danti verò nemo dat.
 Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
 Quisquis etenim liberalis vir est, et si multum dederit,
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
 Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quauis id sit exiguum, tamen vexat charū animū.
 Si quidem enim & paruum paruo addideris, (euaferit.
 Et frequenter istuc feceris, mox quidem magnum & hoc
 Qui verò partis adijcit, is vitabit atram famem.
 Neq; verò quod domi repositum est, virum ledit.
 Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere, noxa verò animo
 Egere absente: id quod te cogitare iubeo,
 Incipiente verò dolio, & desinente saturato te,
 Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens est o.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines.
 Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blandè garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namq; mulieri confidit, confidit is quidem furib.
 Unicus verò filius seruârit paternam domum
 Pascende: ita enim opulencia crescet in adibus.
 Senex autem moriariis, alium filium relinquens.
 Facile verò & plurib. prabuerit Iupiter ingentes opes:
 Maior autem plurium cura, maior quoque accessiq;
 Tibi verò si opes animus appetis intra sese,
 Sic facito: operamq; opera subinde addito.

Ως αὖ χρεῖζων, καὶ ἐς ὕστερον ἀρκιον εὐρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτῆσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ περσιόντι περσεῖναι.
 Καὶ δόμῳ ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμῳ ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δάτῃ μὲν τις ἐδῶκεν, ἀδῶτῃ δ' ἔτις ἐδῶκεν.
 Δῶς ἀγαθῇ, ἀρπαξ ᾗ κακῇ, θανάτιο δότειρα.
 Ος μὲν γὰρ κεν φηῖν ἐδέλων, ὅγε καὶ μέγα δῶη,
 Χαίρει τῷ δῶρα καὶ τέρπεται ὅν κ' ἔδυμόν.
 Ος δ' ἐκεῖ αὐτὸς ἐληται αἰαιδείῃφι πιθήσας,
 Καί τε σμικρὸν ἐόν, τότε ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ὅπῃ σμικρὸν κατὰ θυῖο,
 Καὶ θαμὰ τῷδ' ἐρδῶς, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γήυοιτο.
 Ος δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται αἰδοπα λιμόν.
 Οὐδ' ἐτόγ' εἰν οἴκῳ κατὰ κλίμῳον αἰέρα κήδῃ.
 Οἴκοι βέλτερον ἔχ'· ἐπεὶ βλαβρὸν τὸ θύρηφι.
 Εὐδὸν μὲν παρόντος ἤϊδα, πῆμα ᾗ θυμῷ
 Χρηΐζειν ἀπρόντος. ἅ σε φράζειδα ἀναγα.
 Ἀρχομένῳ ᾗ πίσυ καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 Μισοῦσι φείδεσθαι. δὴν δ' ἐν πυθμῷ φειδῶ.
 Μισὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημῷ ὅ ἄρκι ἔστω.
 Καί τε κασιγνήτω γελάσας ὅπῃ μάρτυρα δέσσει.
 Πίσυς δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὅλεσαν ἀνδρας.
 Μηδ' ἐμυῖον σε ἰδὼν πυρσοῖ ὅ ἔξαπατάτω,
 Αἰμύλα κασιγλουσα, τελὴ διφῶσα καλίω.
 Ος ᾗ μυσηκὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
 Μουσιγλυπὴς ᾗ παῖς σώζοι πατρώϊον οἶκον
 Φρδέμεν. ὅς γ' ὅ πλῆτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς ᾗ θάνοις ἔτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δ' ἐκεῖ πλεόνεωσι πόρρι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μίζων δ' ὅπῃ θήκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλάτους θυμὸς ἐέλδετα ἐν φρεσὶν ἦσι,
 Ωδ' ἐφθι· ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Leiadib. Atlante natis exorien-
tibus,

Incipe messē, arationem verò oc-
cidentibus.

Ha quidem noctēsque & dies qua-
draginta

Latent, rursus verò circūvoluen-

te se anno

Apparent, primū ut acuitur ferrum.

Hac utique aruorum est regula: quiq; mare

Propè habitant, quique valles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habitant Nudus scito, nudusque arato.

Nudus quoq; metuo: si quidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cererū, ut tibi singula

Tempestiva crescant, ne quando interim egens

Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (dabo,

Sicut & nunc ad me venisti, egē verò tibi non amplius

Neque amplius mutuò tradam. Labora stolide Persa,

Opera quae hominibus dij destinant,

Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens

Quaras victum per vicinos, hi verò negligant. (lestes,

Bis enim & ter forsitan consequeris si verò amplius mo-

Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo

Cogitare debitique solutionem, famisque exitationem.

Domum quidem primū, uxoremq; bonēq; aratorē,

Famulam non nuptam, quae & bonēs sequatur,

Ut ensilia verò domi omnia apta facito:

Ne tu quidē petās ab alio, illēq; recuset, tu verò careas,

Tempus autem praeceat, minuatūq; tibi opus,

Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum.

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinator. Cura verò tibi opus auget.

Sens-

ἐν αὐτῇ

Ληϊάδων Ἀτλαγρυΐων ὄπτελλο-
μυράων

Ἀρχαδ' ἀμυτῷ, ἀρότοιο ᾧ, δυσσο-
μυράων

Αἰδῆ τοι ῥήκτας τε καὶ ἥματα τεσ-
σαράκοντα

Κεκρύφαται, αὐτίς ᾧ πειπλομύου

Φαίνονταί, παρ' ὅτ' αὖ χαρτασομύοιο σιδήρεα.

Οὐτός τοι πεδίαν πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης

Εἰς ὅτι νακεταίους, οἳ τ' ἄγνεα βροσθήσιντα

Πόντου κυμαίνοντος ἀπὸ παρ' ὅτι πίονα χωρὸν

Ναίεσιν. γυμνὸν ἀπείρειν, γυμνὸν ᾧ βρωτεῖν,

Γυμνὸν δ' ἀμύσσειν, εἴχ' ὥρεα παῖτ' ἐδέλῃσθαι

Εργα κομίζεσθαι Δημῖτερ' ὅς τοι ἕκαστα

Ωρεῖ ἀέξῃσθαι. μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων

Πτώσῃς ἀλλοτερείοις οἴκοι, καὶ μηδὲν δούσῃς.

Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἤλθες. ἐγὼ δέ τοι ἐκ ὀπιώσῃς,

Οὐδ' ὀπιμετρήσω. ἐργάζεο νῦν περ Πέρσῃ

Εργα τὰτ' ἀνδράποισι θεοὶ διετεκμήραντο.

Μή περ σὺ πάδεσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέωντα

Ζητεύῃς βίοτον καὶ γέτονας. οἳ δ' ἀμύσσειν.

Δίς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι ἡν δ' ἐπελυσῇς,

Χρήμα μὲν ἔσθ' ἔσθ' ἐπὶ πώσῃς, πόλιν ἀγροειύσῃς.

Ἀχρεῖ δ' ἐπὶ ἐπὶ πώσῃς. ἀλλὰ σ' ἀνίστα

Φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλειψίω.

Οἶκον μὲν παρ' ὅτ' αὖ γυναικί τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα

Κτητῶν, οὐ γαμετῶν, ἥ τις καὶ βοῦν ἐποίητο

Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἀμύσσειν ποιήσασθαι.

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρῇται. σὺ δὲ τιτᾷ.

Ἡ δ' ἄρ' αὖ παρ' ὅτ' αὖ γυναικί τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα

Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὖριον ἐς τ' ἐντηφιν.

Οὐ γὰρ ἐπὶ πώσῃς ἐργὸς ἀνὴρ πῖμπλησι χαλῖν,

Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλκει.

b. iiij.

Αἰα'

Semper autē dilator operum vir cum damnis lucta.
 Quum itaque iam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Ioue prepotente, mutatur humanum corpus
 Multo leuius. (nam tunc canicula stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur.)
 Quando incorrupta est casa ferro
 Sylua, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sanè ligna secato, memor tempestiui operis. (tal.
 Mortarium quidē tripedale seca, pistillum verò tricubi-
 Axémque septempedalem, valde enim certè conueniens
 Si verò octopedalem & malleum inde secueris, (sic.
 Trium palmorum curuatur à secato 10 palmarū curru.
 Multa praterea curua ligna, ferto aut dentale cū inue
 Domum, siue in monte querens, siue in agro, (neris,
 Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Attica Cereris famulus tertioni inficens,
 Clauis adiunctum stiuā adaptauerit.
 Bina verò disposito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimū sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus inijcias.
 E' lauro aut, vel ulmo firmissima stiuā sunt. (uenes
 E' quercu temorem, ex ilico dentale, boues verò duos no-
 Masculos comparato (horū enim robur nō imbecillū est)
 Adolescentia mēsurā habentes. hi ad laborandū optimi.
 Non utiq; hi contententes in sulco laborando aratrum
 Fregerint, opus verò imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrifidum octo morsum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coataneos. sed in opere
 Animum habens, hoc verò neq; iunior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratā sationem exitandū.
 Iunior enim vir ad coataneos euolat animo.
 Considera verò, cum vocem gruis audieris

Αἰεὶ δὲ ἀμβολιεργὸς δυνὴρ ἄτασσι παλάμει.
 Ἡμῶ δὴ λήγῃ μὲν ὅξέω· ἡελίοιο
 Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὁμῆσαντος·
 Ζηὸς ἐριωδενέω, μὲν ὅ τρέπεται βρότεω χροῶς
 Πολλὸν ἐλαφρότερον· (δὴ γὰρ τότε σείρεται ἀστὴρ
 Βαγὸν ὑπὸ κῆφαλῆς κηοῖς φέων δυνάστων
 Ἐρχεται ἡμάτιον, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμος ἀδηνάτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 Τληφύλλῃ δὲ ἔραζε χεῖρ, πλοοδοιό τε λήγῃ·
 Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένω ὥριον ἔργον.
 Οἰμοὶ μὲν τειπόδῳ τάμνειν, ὑπὸν ὅ τείπηχυν
 Ἀξονάδ' ἐπιπόδῳ μάλα δρὺν τοι ἄρμυρον οὕτως.
 Εἰ δὲ καὶ ὄκταπόδῳ δὴ σφύραν καὶ τάμοιο,
 Τεισσίδαμον δὲ ἄψιν τάμνειν δεκαδώρα ἀμάξι·
 Πόλλ' ὅππῃ καμπύλα καὶ ἄλλα φέρειν ὅ γύλω, ὅτ' αὖ δούρης
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρεω διζήμεν· ἢ κατ' ἄρουραν,
 Πρένιον· δε γὰρ βοισὶν ἀρουῶν ὀχυρότατός ἐστιν,
 Εὐτ' αὖ Ἀθηναίης δῖμῳ εἰ ἐλύματα πῆξας
 Γόμφοισιν πελάσας περσαρήρεται ἰσοβοῆι.
 Δοιὰ δὲ δέσσειν ἄριστα πονησάμεν καὶ οἶκον
 Αὐτόγυν καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λωῖον οὕτως.
 Εἴχ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν γ' ὅππῃ βοισὶ βάλοιτο.
 Δάφνης δ' ἢ πελέης ἀκρότατοι ἰσοβοῆες·
 Δρυὸς ἔλυμα, κρίνε γύλω· βόε δὲ ἐναιτήρῳ
 Ἀρσεως κακῆσθαι (τῷ γὰρ ἀένω ἐκ ἀλαπαδίων·)
 Ἡβης μέτρῳ ἔχοντε, τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ·
 Οὐκ αἶψά γ' ἐρίσαντες εἰ αὐλακὶ καμνὸν ἄρῃον
 Ἀξίαι, τὸ ὅ ἔργον ἐτώσιον αὖτις λίποιεν.
 Τοῖς δ' αἶμα τεσσάρωντα εἰς αἴζην ἐποιτο,
 Ἀρτον δὲ πνήσας τετράπρυφον ὀκταβλωμον·
 Οὐκ' ἔργῳ μελετῇ ἰδέσθαι αὐλακ' ἐλαιῶνι,
 Μηκέτι παπταίνων μὲν ὁμύλικας, ἀλλ' ὅππῃ ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχων τῷ δὲ ὑπὲρ νεώτερος ἄλλω ἀμείνων
 Σπέρματα δάσασθαι καὶ ὅππῃ σπείρω ἀλίσταται.
 Κουρότερος γὰρ δυνὴρ μὲν ὁμύλικας ἐπείνηται.
 Φράζεσθαι δὲ εὐτ' αὖ φωνῇ μετὰν ἐπακρότης

Altè ex nubibus quotannis clangentis,
 Qua & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluuia: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sanè pascere curuos boues, domi detinens.
 Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, instant verò opera bobus.
 Inquit autem vir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo manè festmans, ut tibi se impleant arua.
 Vere vertito, aestate verò iterata non te fallat.
 Noualem verò serito adhuc lenem terram,
 Noualis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica verò Ioui terrestri, Cereriq; casta, (est.
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus,
 Ut primum incipis arare, cum extremum stiuæ
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quercum temonem trahentium loro. iuuenis aut pond
 Seruus, ligonem tenens, negocium anibus facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignauia verò pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit,
 E' vasis autem eijcies araneas. & te spero
 Gauisurum, victu potitum domi existente.
 Latus autem peruenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. Tui verò alius vir indigus erit.
 Si verò ad solis conuersionem araueris terram almam,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulētus, nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci verò te suspicient.
 Aliās verò alia Iouis mens Ægiochi:
 Sed mortalibus hominib. eam deprehendere difficile.

Ὡς φέειν ἐκ νεφέων ἐλαιύσια κακλήγηες·
 Ἡ τ' ἀροτῆϊό τε σῆμα φέρει, καὶ χρίματος ὥρῳ
 Δεικνύει ὀμβρῶν κ' ἀδ' ἰλῷ δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούπῳ.
 Δὴ τότε χωρτάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἐόντας·
 Ρηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόας δὲ καὶ ἄμαξαν·
 Ρηίδιον δ' ἀπαυήνασθαι, πάρα δ' ἔργα βόεσσιν·
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἄμαξαν.
 Νήπιον οὐδὲ τόγ' οἶδ', ἔχοντ' ὅτε δούραθ' ἀμείψῃς
 Τῶν περὶ αὐτὸν μελέτῳ ἐχέμεν οἰκῆϊα δάδα.
 Εὖ τ' αὖτ' ὅτ' ἀφ' ὧν ἀρετὴς θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς διμῶες τε καὶ αὐτοὺς
 Αὐτῶν καὶ δειλῶν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρῳ.
 Προῖ μάλα ἀπείδων ἐνὰ τοι πλήθουσιν ἀφ' ἑρα.
 Εἶαρε ποιεῖν. θάρσ' ὅτ' ἐνὶ στήθεσσι οὐ σ' ἀπατήσῃ.
 Νειὸν ὅτ' ἀπείρειν ἐπὶ κεφίζουσιν ἀφ' ἑρα.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παῖδων δὲ κακλήτεια.
 Εὖ χέσθαι ὅτ' Διὶ χθονίῳ Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 Εκτελέα βεβῆεν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶν.
 Ἀρχόμενοι ταπεινὸν ἀρ' ἔσται, ἔσται ἀκροῖ ἐχέτῃς
 Χεῖρ λαβῶν, ὅρπηκα βίβων ὅτ' ἰκνησθαι
 Εἰδρυὸν ἐλκόντων μισάβω. ὅτ' ἐν τῷ οὐδ' ὅπῳ
 Διμῶν, ἔχων μακέλλῳ πόντον ὀρνίθεσσιν ἐπείνῃ,
 Σπέρματα κακρὴ πῶν, εὐδημοσιῶν γὰρ ἀείρη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοδημοσιῶν ὅτ' ἀκρίση.
 Ω δὲ καὶ ἀφ' ὧν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
 Εἰτέλ' αὐτοὺς ὅπῳ Ολύμπῳ ἐπὶ τοῖς ὀπάζοις,
 Εκ δ' ἀγ' ἔσται ἐλάσας ἀρχαῖα καὶ σε εὐλοπα
 Γηθήσῃ, βούτοιο ἐρεύμενον ἐνδον ἐόντος.
 Εὐσχεῶν δ' ἴξεαι πολλὸν ἔαρ. οὐδὲ πρὸς ἄλλοις
 Λύγασσαι σέο δ' ἄλλ' ἀνὴρ κεχρημέν' ἔσται.
 Εἰ δὲ καὶ πελίοιο ἔσται ἀρῆς χθονὸς δ' ἔσται
 Ημεῖς ἀμείψῃς, ὁλίγον πρὶν χεῖρ ἐργῶν
 Ἀντία δεσμεύων κακονίμῳ, οὐ μάλα χεῖρον
 Οἶσθ' ὅτ' ἐν φορμῇ. παῦροι δὲ σε διήσουσιν.
 Ἀλλοτε δ' ἀλλοῖς Ζεῶν νότος ἀγρόχοις
 Ἀρχαλὲς δ' ἀνδρῶν καὶ θνητοῖσι νοῦσιν.

Sin aut serò araueris, hoc quidem tibi remedium fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neq; desinat,
 Non utique superans bonis ungulam, neq; relinquens:
 Ita & serotina aratio tempestiua equalis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde, neq; te lateat
 Neq; ver exoriens canum, neq; tempestiua pluvia.
 Accede autem aeneam sedem, & ad salidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet, tunc sanè impiger vir valde domum auget:
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat, (mas.
 Cum paupertate: macilenta verò crassū pedē manu pre-
 Multa verò ignauius vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.
 Spes verò non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, astate adhuc media existente:
 Non semper astat erit, facite nidos. (nes,
 Mensem verò Ianuarium, malos dies, bobus nocentes om-
 Hunc vitate: & glacies, quae quidem super terram
 Flante borea molesta existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua:
 Multas verò quercus alticomas, abietēque densas,
 Montis in vallibus deicit, terra multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua.
 Fera autem horrent, caudāsque sub pudenda ponunt:
 Ea etiam quarum vellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiā per bouis pellē penetrat, neq; ipsum cohibet
 Etiamq; per caprā flat hirsutā: ouium aut greges non itē,
 Eò quòd annui ipsarum villi sunt non perflat
 Vis venti borea: incuruum verò senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quae ades intra charam apud matrem manet,

Non-

Εἰ δὲ καὶ ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
 Ἥμος κόκκυξ κυκνύζει δρυὸς ἐν πτεάλοισι
 Τοσσοῦτον, τέρπει τε βροσθὺν ἐπ' ἀπείρωνα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς ὕσι πειτῶ ἥματι, μηδ' ὀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ἐσθράλλων βοὸς ὀπλῶ, μήτ' ὀπολείπων·
 Οὐτῶ κ' ἀφάρότης ποσοτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδὲ σε λήθῃ
 Μήτ' ἔαρ γινόμηνον πολὺν, μύθ' ὥριθ' ὄμβροιο.
 Παρ' οἷ' ἴθι χαλκεῖον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λείχῳ
 Ωρῇ χειμερίῃ, ὅπότε κρύθ' ἀνέρας εἴργῃ
 Ἰχάνει· ἐπὶ δ' αὖ κ' ἀοκνέσθαι ἄνῃρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μὴ σε κακῶ χιμῶνθ' ἀμυχανίῃ καταμάσῃ·
 Σιὴν πενίην, λεπτήν τ' παχύν' πόδα χεῖρ πύξοις.
 Πολλὰ δ' ἄεργός ἀνὴρ, κενεὴν ὅπ' ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βιότοιοι κακὰ πορσελέξατο θυμῷ
 Ἐλπίς δ' ἔκ' ἀλαθῇ καχεμνόν δ' ὕδρα κινύζει,
 Ἡμνὸν ἐν λέγῃ, τῷ μὴ βίθ' ἄρκει· εἴη.
 Δείκνυε τ' ὁμώεσσι θέρεις ἐπὶ μέσσω ἐόντας,
 Οὐκ αἶεθ' ἔρως ἐσπεῖται ποιεῖσθαι καλίας.
 Μιῶα τ' ἰλυσσῶνα καὶ κ' ἥματα, βύδρα πάντα
 Τῷ τον ἀλεύαδα, καὶ πηγὰδας αἴτ' ὅπ' ἰγῶν
 Πνεύσαντες βορέαο δυσσηλεγέες τελέδουσιν·
 Οὔτε διὰ θρήνης ἰπποεὶς ὄφου δ' ὕρρει πόντω
 Ἐμπνεύσας ἄρνε· μέμνε· τ' γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς τ' ὄρις ὕψιμόμοις ἐλάτας τε παχείας
 Οὔρεθ' ἐν βήσῃσι πλινᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἐμπύπῳ, καὶ πᾶσα βροτὰ τότε ἴητος ὕλη.
 Θῆρες δ' ἐφρίσουσ', ἔρως δ' ὑπὸ μέζ' ἔδεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰ πικρὸν ἀλλά γυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἔσθ' ἀνὴρ δαυσυτέρων περ ἐόντων.
 Καί τε διὰ ῥιναὺς βοὸς ἔρχεται, οὐδὲ μιν ἴχει.
 Καί τε δι' αἴθ' ἀνὴρ τανύπεια, πῶσα δ' ἔτι,
 Οὐκ' ἐπιταταὶ τείχεα αὐτῶν, οὐδ' ἀνὴρ
 Ἰσθμίου βορέα· ἔσχαλόν δ' ἐγέρνεται τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρεθ' ἐδίασιν,
 Ἡ τε δόμων ἐντοσφίλῃ πρὸς μητέρ' ἰμνέει,

Οὐπτα

Nondum opera experta aurea Veneris.
 Beneq; lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctâ, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando exossus polypus suum pedē ar-
 Inq; frigida domo, & in habitaculis tristibus. (rodit,
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrorum hominum populūque & urbem
 Vertitur, tardius autem uniuersis Gracis lucet.
 Et tunc sanē cornuta bestia & incornuta syluicuba
 Misere dentibus stridentes per quercetum uallosū
 Fugiant, & passim omnibus id cura est:
 Qua testâ inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, tūc utique tripedi hominī similes,
 Cuius & humeri fracti sunt, & caput pauimentum spe-
 Huic similes incedunt vitantes niuem albam. (stat:
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te iubeo,
 Chlanāque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine verò in pauco multam tramam intexe.
 Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum verò pedes calceos bonis fortiter occisi
 Aptos ligato pilis intus condensans.
 Primogenitorum verò hœdorum, cum frigus tempestiuū
 Pelles consuito neruo bouis, ut super humerum (uenerit,
 Pluuiâ arceas teporem, supra caput verò
 Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus verò super terram à cœlo stellifero
 Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Altè supra terram leuatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad uesperam, interdum flat;
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc anteuertens, opere perfectō domum redi,
 Ne quando te cœlitus tenebrosa nubes circumtegat,
 Corpusque madidum faciat, vestēque hūmetet:

Οὐ πῶ ἔργ' εἶδ' ἤα πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Εὖ τε λοισσαμένη τέρενα χροῶ, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χρυσάμηνι, νυχὴν καταλέξεται ἐνδοθεν οἶκος,
 Ἡματι χερμαίῳ, ὅτ' αἰόσει· ὅν πόδα τέινδ'·
 Εν τ' ἀπύρῳ οἶκος καὶ ἐν ἡδέσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομόν ὀρμηδῆναι·
 Ἀλλ' ὅπῃ καταίωσι ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στραφάται, βράδιον ᾗ πασιλλύεσι φαείναι.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μυλιόωντες αἰὰ δρύα βροσθήσεται
 Φεύγουσιν καὶ παῖσιν ἐπὶ φρεσὶ τῷτο μέμνηται,
 Οἱ σκέπα μαρομήνοι πυκνοὶς κυθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆσι· τότε δὴ τρείποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ὅπῃ πῶτα ἔαγα, χάρις δ' εἰς οὐδας ὄρεται,
 Τῶ ἱελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευρόμενοὶ νίφα λευκῷ.
 Καὶ τότε ἔσασθαι ἔρυμα χροῶς, ὥς σε κελεύω
 Χλαῖνδ' τε μαλακῷ καὶ τερμύοντα χιτῶνα.
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλῷ κρόχα μινύσασθαι,
 Τὼ πλείεσσιν αἰνὰ τοι πείχες ἀρεμέσσι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φεύγουσιν ἰειρόμεναι καὶ σῶμα.
 Ἀμφὶ ᾗ περσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι καταμήνοιο
 Ἀρομήν δῆσαται, πῖλοις ἐντοδὲ πυκνάσας.
 Περσὶ γόνοι δ' εἰρήφον, ὅπόταν κρύβῃ ὤριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρράπθην νεύρῳ βοὸς, ὅφρ' ὅπῃ ἰώτα
 Τετὼ ἀμφιβάλῃ ἀλέλω. κεφαλῇ φη δ' ὑπερδεν
 Πῖλον ἔχῃν ἀσκητὸν, ἵν' ἔατα μὴ καταδύνῃ·
 Ψυχὴν γάρ τ' ἡὼς πέλεται βρέκο πεσόντος.
 Ἡδ' ὅ δ' ὅπῃ γαῖαν ἀπ' ἔρανο δ' ἀστερόεντος
 Ἀἷρ πυροφόρος τέταται μακάρων ὅπῃ ἔργαι·
 Οστε ἀουσαμένη πταμένων δ' ἀπὸ ἔσχαόιντων,
 Τυφῶ ὑπὸ γαῖης ἀρδεῖς δ' ἑμμοιο δ' ὑέλλη,
 Ἀλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησθ
 Πυκνὰ δ' ἡκίου βροῖου νέφια κλονέοντος.
 Τὸν εὐδαίμων, ἔργα τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
 Μὴ ποτὶ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χροῖται τε μυδαλέοι δαίη, κατὰ θ' εἴματα δαίση·

Ἀλλ'

Sed evitato. Mensis enim difficilimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonia: longa enim validaque noctes sunt.
 Hac observans perfectum in annum
 Aequato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernus perfecerit Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc manè lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cæpto.
 Hanc prauertens, vites incidito: sic enim metius.
 At cum domi porta à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites,
 Sed falcesque acuto, servosque excitato.
 Fugito verò umbras tabernas, & ad auroram cubile.
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidem viam, promouetq; laborē:
 Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus verò iuga bobus imposuit.
 Quum verò carduique floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecillimi.
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
 Siccum verò corpus ob æstum. Sed tunc iam
 Sit petrosaque umbra, & Biblinum vinum,
 Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius lactan-
 Et bonis arboriuora caro, nondum enixa, (tuum.
 Tenerorumque hædorum præterea nigrum bibito vinum,
 In

Ἀλλ' ὑποδύαδ' αὖ μίς γ' χαλεπώτατος οὗτος
 Χειμέριον, χαλεπὸς πορβά τις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις·
 Τῆμος δ' αὖ μιν βοιοσίν, ὅπ'ι δ' ἀνέρι τὸ πλεόν εἴη
 Ἀμαλῆς, μακρά γ' ὁπ' ῥόδοι δ' υφ' ὅναι εἰσί.
 Ταῦτα φυλασσόμενον τετελεισμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας εἰσοῖκε αὖθις
 Γῆπαί τ' ὅν' ῥ' ἡμῶν καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.
 Εὖ γ' αὖ δ' ἐξήκοντα μετὰ θοπὰς ἡγίσιον
 Χειμέρι' ἐκτελέσθ' Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τέτ' ἀσῆρ
 Ἀφροῦρος, πορλίπων ἱερὸν ῥόον Ω' κεκοῖτο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ὅπ'ι τέλλεται ἀκροκύνειον.
 Τῷ δ' ἐπὶ μέτ' ὀρθρογῶν Παιδιστονὶς ὤρτο χελιδὼν
 Εὐφάειον ἀνθρώποις, ἱερὸς νέον ἱσταμένον.
 Τῷ εὐδαίμονι, εἴνας πορταμένον ὡς ῥ' ἄμεινον.
 Ἀλλ' ἐπὶ δ' ἀφ' ὅσιν ἀπὸ χθονὸς αὖ φυτὰ βάλει
 Πληθύνειας εὐχών, τότε δὴ σκάφει ἰκέτι οἱ ἱερῶν
 Ἀλλ' ἀφ' ὅσιν τε χαρὰς ἀνέμειναι, καὶ δ' αὖτ' ἐγείρειν.
 Φύγειν δ' ἐκ τῶν ἐξ ὅσιν καὶ ἰσὺς καὶ κοῖτις,
 Ω' ῥ' ἐν ἀμνηστὶ, ὅτε τ' ἡγίον χροῖα κατ' ἔφη.
 Τημοῦτος ἀπείδην καὶ εἴκαδ' ἀφ' ὅσιν ἀγείρειν,
 Ὄρθρου αἰστέμενον, εἴνα τοι βίον ἀφ' ὅσιν εἴη.
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργον πείττω δ' ὁπομείρεται αἴσαν.
 Ἡὼς τοι πορφέρει μὲν ὁδοῦ, πορφέρει δ' ἐν ἔργον
 Ἡὼς ἥτε πορφύρεται πολέας ἐπέβησε καλδύου
 Ἀνθρώποις, πλεονεῖς δ' ὅπ'ι ζυγὰ βοιοσὶ πείσῃσιν.
 Ἡμῶς δ' ἐκ σκολυμὸς τ' ἀνδρεί, καὶ ἡχέτα τέτιξ
 Δαδρέα ἐπὶ ζέμενον λιγυρὴν κατὰ χεῖρ' αἰστέμενον
 Πυκνὸν ὑπὸ πῆρ' ὅσιν, πορφύρεται καμὰ τῷ δ' ὅσιν
 Τῆμος ποιοῦται τ' αἴμα καὶ οἶνον ἄριστος·
 Μαχλόταται γ' ἡμῶν, ἀφ' ὅσιν πορφύρεται δέ τε ἀνδρεί
 Εἰσὶν, ἐπὶ κατὰ μὲν καὶ γουῶτα Σείρειον ἄζει,
 Αὐδαίον δέ τε χροῖς ὑπὸ χροῖς τοις. ἀλλὰ πύτ' ἡδὴ
 Εἴη πῆρ' αἴμα τε σκίον καὶ βύβλινον οἶνος,
 Μᾶζα τ' ἀμελγαίη, γάλα τ' αἴμα ὁβρινομήμων
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγος κρέας μὲν τε πορφύρεται,
 Πορφύρεται τ' ἐξ ὅσιν, ὅπ'ι δ' ἀφ' ὅσιν πινέμενον οἶνος,

In umbra sedens, saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obuerso vultu,
 Fontemq; perennem, ac defluentem, quique illimis sit:
 Terciam aqua partem infunde, quartam verò misce vino.
 Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.

Mensura verò diligenter recondito in vasis. sed postquā
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Seruum domo carentem conducere, & sine liberis ancillā
 Inquirere iubeo: molesta est autem quae liberos habet an-
 Et canē dentibus asperū nutrito: nec parcas cibo, (cilla.
 Ne quando tibi interdum dormiens vir facultates auferat.
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
 Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
 Serui refocillent chara genua, & boues solvantur.

Quum verò Orion & Sirius in medium venerit
 Cœlum, Arcturū autē inspexerit rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas:
 Exponito verò soli decem dies, totidēmq; noctes,
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona letitiae datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestiua. annus verò per terram accōmodus sit.
 Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,
 Quando utiq; Pleiades robur validum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certè variorum ventorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memineris, ita ut te iubeo,
 Nauem verò in continentem trahito, munitoq; lapidib.
 Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flā-
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iouis imber. (tiū,
 Instrumenta verò congrua omnia domi tue repones,
 Ornatē conseruans navis alas pontigrada.

Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς·
 Ἀντίον ὀκράει· οὐδέ μιν τρέψαντα πόσσωπον,
 Κριώνης τ' ἀειάου κ' ἀπορρύτου, ἦ τ' ἀδολωτος.
 Τεῖς ὕδατος πορχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
 Δμασὶ δ' ἐπετρύειν δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶν
 Δινέμεν, οὗτ' αὖ πόσσωτα φαῖν' ἀείν· ὦ ῥέων·
 Χώρεν ἐν βλαεῖ, κ' ἄλ' ὅχ' αἶλας ἐν ἀλωῇ.
 Μίτρε δ' ὦ κομίσσασθαι ἐν ἀγχεσιν, αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάύτα βίον κ' αἰτ' ἀπαρμόμην ἐνδοθεὶ οἴκου,
 Θῆτ' ἀοικον ποιεῖσθαι, κ' ἀτεκνον ἔριδον
 Δίξεσθαι κέλομα· χαλεπὴ δ' ὑπόπορις ἔριδος.
 Καὶ κύνα κ' αἰσχρόδοντα κομεῖν, μὴ φείδεο σίτου·
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόμινος ἀνὴρ ἀπὸ χοήμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκαμίσαι κ' συρφετὸν, ὅφρα τι εἴη
 Βροσὶ κ' ἡμιάνοισιν ἐπιταγόν· αὐτὰρ ἐπειτα
 Δμῶας ἀνὰ ψύξαι φίλα γουῶντα, κ' βόε λῦσαι.

Εὐτ' αὖ δ' ὦ ῥέων κ' Σείρι· εἰς μέσσην ἔλθῃ
 Οὐραγιὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδόδακτυλ· ἦ ὦς,
 ὦ Πέσση τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκα δὲ βόρξ·
 Δείξαι δ' ἡγήσας δέχα τ' ἡμέτα κ' δέχα νύκτας·
 Πέντε δὲ συστιάσαι, ἔκτα δ' εἰς ἀγχεῖ ἀφύσσαι
 Δῶρε Διωνῶσου πολυμηδέ· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό, τε ἀείν· ὦ ῥέωνος
 Διῶσιν, τότ' ἐπειτ' ἀρότου μεμνημέν· ἔνθ'
 ὦ ῥαίν· πλεὺν ᾧ κ' ἔχθ' ἡθ' ὅς ἀρμόμ· εἴη.
 Εἰ δέ σε καυτελῆς δις πεμφέλου ἡμέρος ἀγρῆ,
 Εὐτ' αὖ Πληϊάδες ἀείν· ὄβριμον ὦ ῥέωνος
 Φόβουσαι πέπλωσιν ἐς ἡερεῖδ' ἀπόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων δύοισιν ἀῆται·
 Καὶ τότε μελέτι νῆας ἔχον ἐν οἴνοπι πόντῳ·
 Γῶν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημέν· ὥς σε κελεύει.
 Νῆα δ' ἐπ' ἐπείρου ἐρύσαι, πυκνίσαι τε λίθους
 Πάύτοθεν, ὅφρ' ἴχασ' ἀνέμων μὲν ὕγρον ἀέντων
 Χεῖμαρον ὄξ' ὕσαι, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπαρμόμνα πάντα τεῶν ἐγχεῖσθαι οἴκῳ,
 Εὐκόσμως σολίσαι γῆος πῖρ' ἀπὸ πεντεπόρου.

Clauum verò fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autē tēpestinā expectato navigationē dum veniat.
 Tūcq; nauem celerē ad mare trahito. intus verò onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum reportes:
 Quemadmodū meusque pater, & tuus, stultissime Per-
 Navigabat nauibus, victus indigus boni. (sa)
 Qui olim & huc venit, immensum pontum exiensus,
 Cuma Aolide relictā, in navi nigra:
 Non reditus fugiens, neque opulentia ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
 Habitauit autem prope Heliconem misero in vico
 Ascra, hycne malo, astate autem molesto, nunquā bono.
 Tu verò Persa operum memor esto
 Tempisti uorū omnium: de navigatione verò maxime.
 Nauem paruam laudato, magna verò onera imposito.
 Maius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem venti malos abstineant flatūs.
 Quando ad mercaturam verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamœnam:
 Ostendam autem tibi modos multifoni mari:
 Et si neque navigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim unquam navi profectus sum ad latū mare,
 Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Graci
 Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,
 Gracia ē sacra, ad Troiam pulchris fœminis preditam.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidēque traicci. praeliberata verò multa
 Certamina instituerunt iuuenes magnanimi, ubi me dico
 Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidē Musis Heliconi adibus dicaui,
 Vbi me primū sonorum aggredi fecerunt cantum.
 Tantū nauium expertus sum, multos clauos habentium.
 Sed tamen dicam leuis consilium Agiochi:
 Musæ enim me docuerunt diuinum carmen canere.
 Dies quinquaginta post versiones solis,
 Ad finem progressa astate laboriosa temporis,

Πρωτόλιονδ' ὄψ' ἔσθ' ἡσπυίου κρεμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰσὸς κεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θολὴν ἄλαδ' ἐλκεύει· ἐν δὲ τε φόρτον
 Ἀρμυρὸν ἐπιπύκασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι.
 Ὡς ἔσθ' ἐμὸς πεπατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωίξεσκα πηλοῖ, βίη καὶ χρημύθ' ἐσθ' ἰού.
 Ὅς περὶ καὶ τῆδ' ἦλθε, πολὺν δὲ πόντον διύσας,
 Κύμῳ Αἰολῶδα περιπῶν, ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 Οὐκ ἄφραθ' ἐβόων, ὅτ' ἄλλ' ἔστιν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακῶς πενίῳ, τὴν Ζεὺς ἀνδράσι δίδωσι.
 Νάστατο δ' ἄγχι· Ἐλικῶνθ' οἰζυρὴ ἐνὶ κώμῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῆ, θέρψ' ἀρ' ἀλάει, καὶ δὲ περ' ἐσθ' ἰού.
 Τῶν δ' ὅς Πέρση ἔρχων μνηστῆρ' ἐῖπ'·
 Ὡς αἰὼν πάντων, ὥρ' αὖτε ναυτελίας ἢ υἱάριστα.
 Νῆ' ὀλίγῳ ἀνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι.
 Μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ὅπ' κέρδει κέρδος
 Ἔωσται, εἴ κ' αἰετοὶ γε κακὰς ἀπέχωσιν αἴτας.
 Εὐτ' αὖτ' ἐκπορεύῃ βίβης ἀεσίφρενα θυμὸν,
 Ἐλθῃαι ἢ χεῖρα τε περφυγὴν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ.
 Δείξω δὲ τι μέγα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτελίας σεσοφισμένθ', ἔτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλωι θυρία πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἔξ' Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χερσὶν ἄλ' ἀνέστησαν, πολλὸν σὺν λαὸν ἄχραν
 Ἐλλάδος ἔξ' ἱφῆς Τροίῳ ἐς καλλιγυνάικα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἰθέρα δαίφρενθ' Ἀμφιδάμηντις
 Χολκίδα τ' εἰσεπέρησα, τὰ δ' ὅρ' ἀπεφραδμύχ' ἀπλῆ.
 Ἀθλ' ἔδρεσαν παῖδες μεγαλήτορες, ἐνθάδ' ἐμὴ φημί
 Τῶν μὲν νικήσαντα φέρειν τείπεσθ' ὡτὼς ἔσται.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μύσησ' Ἐλικωνιάδεωσ' ἀνέθηκε,
 Ἐνθάδ' ἐμὴ τοπαρῶτον λιγυρῆς ἐπέθηκεν ἀοιδῆς.
 Τόσσον τοι νῆων γε πεπείραμα πολυζόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον ἀγχιόχοιο.
 Μῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
 Ἦματα πεντήκοντα μετὰ ἔσπας ἡγήοιο,
 Ἐς τέλος ἐλθούτος δέξ' ἐθ' ἡσπυίῳ δέ σ' ὤρῃς.

Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certè nauem
 Fregeris, neque homines perdiderit mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 In his enim summa est simul bonorūq; malorūque.
 Tunc verò facilēsque aura, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc nauem celerem, ventis fretus,
 Trahit in pontum. onus verò omne bene colloca.
 Propera autem quàm celerrimè iterum domū redire.
 Neq; verò expectato vinūque novū, & autūnalē imbrē,
 Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
 Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem
 Multum, aut umnalem: difficilem verò pontum facis.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cū primū quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia hominī appareant
 Summa in sicu, tum sanè imperium est mare.
 Verna autem hac est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia rapax: agrè quidē effugeris malū. sed tamen &
 Homines faciunt stultitia mentis. (hac
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum verò est mori in fluctibus. Verū te iubeo
 Considerare hac omnia in animo quacūq; tibi cōsulo.
 Ne verò intra naues omnem substantiam canas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora verò imposito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere.
 Miserum etiā, si quidē in currū prægrande onus imponēs
 Axem fregeris, onera verò intereant.
 Mediocritatem observa: occasio verò in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque triginta annis valde multū deficiens,
 Neque superans multū: nuptia verò tibi tēpestiva ha.
 Mulier autē quarto supra decimū anno pubescat, quin-
 Virginē verò ducito, ut mores castos doceas. (te nubat.
 Fam verò potissimū ducito quæ te prope habitat:

Ω'ραϊϑ· πέλεται θνητεῖς πλόϑ· ἔτε κα νῆα
 Καυάξαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσσῃ θάλασσα·
 Εἰ μὴ δὴ παρ' ἑσθλὸν γε Προσδεδάων ἐνοστήθων
 Ἡ' Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐδέλῃσιν ολέσται.
 Ἐν τοῖς γδ τέλϑ· ὅσιν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 Τῆμος δ' ὀυκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντος ἀπῆμων,
 Εὐκνηϑ· τό τε νῆα διὸν ἀνέμοισι πιθήσας
 Ε' λκίμῃ ἐς πόντον, φόρτον δ' ὅς παύτα τίθεσται.
 Σπεύδῃν δ' ὅππῃ τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι.
 Μηδ' ἐμύσειν οἶνον τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄρυβρον,
 Καὶ χυμῶν ὀπιόντα, νότοιο τε θήνας ἀήτας,
 Ὅς τ' ὤρειν θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὁμῶριον
 Πολλῶ, ὀπωρινῶ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἐθηκεν.
 Ἀ'λλ' αὖ δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόϑ· ἀνδρώποισιν,
 Ἡ'μος δὲ παρ' ἑσθλὸν ὅσον τ' ὀπιέσσαι κορφήν
 Γ' ἔχϑ· ἐποίησεν, τόσῃ πέταλ' ἀνδρὶ φθρεῖν
 Ἐν κράδῃ ἀκρετάτῃ· τότε δ' ἄμβρατὸς ὅστις θάλασσα.
 Εἰαρινὸς δ' οὕτως πέλεται πλόϑ· ἥ μιν ἔγωγε
 Αἶνῃμ'. ἔγδ' ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμένῳ ὅστις,
 Ἀ'ρπακτὸς· χαλεπῶς κε φύγῃς κακῶν ἀνάνυ καὶ τὰ
 Ἀ'νδρωποι ρέζουσι· αἰδοῖ· σι νόοιο.
 Χρήματα γδ ψυχὴ πέλεται δηλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ὅστις θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' αὔρα
 Φράζεισθαι τὰδε πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγροδύω.
 Μηδ' ἐν νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 Ἀ'λλὰ πλέειν λείπειν, τὰ δ' ἰμείονα φορτίζεισθαι.
 Δεινὸν γδ πόντου μὲν κύμασι πῆμα τι κύρσαι·
 Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπερβίον ἄχθος ἀείρας,
 Ἀ'ξονα καυάξαις, τὰ δ' ἰφορτὶ ἄμαυροδείην.
 Μέββα φυλάσσεσθαι· χαμρὸς δ' ὅππῃ πᾶσιν ἄριστος.
 Ω'ραϊϑ· ὅ γ' ἡμῶν κατὰ πόντον οἶκον ἄγασθαι,
 Μήτε πειρηκόντων ἐπέων μάλα πολλὰ ἀπολείπων,
 Μήτ' ὀπιθεῖς μάλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὤρεται οὕτως.
 Ἡ' δ' ὅ γ' ἡμῶν τέττερ' ἡδῶν, πέμπτῳ δ' ἡ γαμεῖτο.
 Παρθενικῶς δ' ἡ γαμεῖν, ὥς κ' ἡδεα καθ' ἡμῶν διδασκῆς.
 Τὸν δ' ὅ γ' ἡμῶν γαμεῖν ἥ τις σέθεν ἐχθρὸν ἐναιεῖ·

Omnia diligēter circū contēplatus, ne vicinis ludibria
 Neque enim muliere quicquā vir sortitur meli⁹ iucas.
 Bonus rursus verò mala non durius aliud,
 Comessat rice, quæ virum tamen si fortem
 Torret sine face, & cruda senectæ tradit.
 Bene verò animaduersione immortalium deorum observato.
 Neque fratri æqualem facito amicum.
 Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
 Ne verò mentiaris linguæ gratiā. Sin autem cœperis,
 Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
 Bis tantum puniri memineris. Sin verò rursus
 Redeat ad amicitiam, poenam autem velit prestare,
 Suscipe. miser namque vir amicum aliàs alium
 Facit. te verò ne quid animo coarguat vultus.
 Ne verò multorum hospes, neve nullius hospes dicaris:
 Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
 Neque unquam miserā pauperiæ animi cōsumptricē hominē
 Sustineas exprobrare, duorum munus immortalium.
 Lingue certè thesaurus inter homines optimus,
 Parca: plurima verò gratia ad mensuram euntis.
 Quod si malum dixeris, forsā & ipse maius audies.
 Neque publici convivij gravis accessor esto,
 Ex publico: plurima aut gratia, sumptusque minimus.
 Neque unquam de manē Iovi libato nigrum vinum
 Manibus illotis, neque alijs immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt, respiciunt verò etiam preces.
 Neque contra solem versus erectus meijto.
 Sed postquam occiderit, memor usque ad orientem,
 Neque in via, neque extra viam progrediendo meias,
 Neque denudatus: decrum quippe noctes sunt.
 Sedens verò diuinus vir, & prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum iuxta reuelato. sed caueto.
 Neque ab infami sepulchro reuersus
 Seminato progeniem, sed deorum à convivio.

Πάντα μέμ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γέτοσι χαίματα γῆμης.
 Οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὲς ἀνὴρ λήζει· ἄμεινον
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς ἢ ῥίγιον ἄλλο,
 Δειπνολόχης ἢ τ' αἰδοῖα καὶ ἱφθιμόν ὥς ἔοντα
 Εὖει ἄτερ δαλαῦ, καὶ ὠμὸν γέρας ἰδῶκεν.
 Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακρόρον πεφυλαγμένον ἔειπεν.
 Μηνδὲ κασπαρήται ἴσται ποιεῖσθαι ἐταῖρον·
 Εἰ δὲ καὶ ποιήσῃς, μή μιν πορότερος κακὸν ἔρξης.
 Μηνδὲ ψεύθεσθαι γλώσσῃς χάριν· εἰ δέ κεν ἀρχῇ
 Ἡ' πῖ ἐπὶ σεῖσιν ἅπλοισι δῶκεν, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δίς τόσα πέννυσαι μεννημήν. εἰ δέ κεν αὖθις
 Ἡ' γῆτ' ἐς φιλότητα δύνῃ δ' ἐδέλῃσι φῶσθεϊν
 Δίξασθαι· ὅστος τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλοι
 Ποιῖται, σὲ δ' μὴ τι τόσον κατελιχέτω εἶδος.
 Μηνδὲ πολῶ ξεινον, μηνδ' ἄξεινον καλέεισθαι,
 Μηνδὲ κακῶν ἔταρον, μηνδ' ἰδιῶν νεικεσῆρα.
 Μηνδέ περ' ἐλομδίῳ πενίῳ θυμοφθόρον αἰδοῖ
 Τέθλαθ' ὅνειδιζειν, μακρόρον δόσιν αἰὲν ἔόντων.
 Γλώσσῃς τειθυσσέως ἐν αἰθρῷ περὶ ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείσθι δ' ἄριστος καὶ μέτρον ἰσχύς·
 Εἰ δ' κακὸν εἴποις, ταχὺ καὶ αὐτὸς μείζον ἀκούσας.
 Μηνδὲ πολωξείνου δαυτὸς δις πέμψῃ ἔειπεν,
 Ἐκ κοινῷ· πλείσθι δ' ἄριστος, δαπανήτ' ὀλιγίσθι.
 Μηνδέ ποτ' ὕψι τοῖς Διὶ λείβεσθαι αἰδοῖσθαι οἶνον
 Χερσὶν ἀνέπιοισιν, μηνδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοῖγε κλύουσιν, ἀποπύουσιν δέ τ' ἀρ' αἶ.
 Μηνδ' αὖτ' ἡγήσιο τετραμμένον ὄρνθος ὀρυχεῖν.
 Λύταρ ἐπεὶ καὶ δύη μεννημήν ἔς τ' αὐτὸν ἔστιν,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκ τῶς ὁδῷ πορθέσθαι ἔρξης.
 Μηνδ' ἀπογυμνασθεῖς μακρόρον τοι νύκτες ἔασθαι.
 Ἐξέμειν δ' ὅγε θεῖον ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἡ' ὅγε πορὶ τοῖχον πελάσας διερχέσθαι αὐλῆς.
 Μηνδ' ἀδούα γονὴ πεπαλαγμένον ἐνδοθεν οἴκου
 Ἐστὶν ἐμπελαδὸν φῶσθεϊν ἄλλοι, ἀλλ' ἀγέσθαι.
 Μηνδ' ἀπὸ δισφήμεοιο ταῖφ' ἀπονοστήσαντα
 Σφραγισθεὶς γυμνῶ, ἀλλ' ἀθανάτωι δὲ δαυτῶ

Nec unquam perennium fluviorum limpida[m] aquam
 Pedibus transito, priusquam ora ueris aspiciens pulchra
 Manus lotus amena aqua limpida. (fluenta
 Qui fluvium transierit, malicia verò manus illosus,
 Ei succensent dii, & damna dant in posterum.
 Ne verò à manu deorum in celebri convivio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro.
 Neque unquā patinam libatoriā pone super craterem
 Bibentium, perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquit,
 Ne fortè insidens crocitet stridula cornix.
 Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neque lauator: quia & hisce noxa inest.
 Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennum, quia virum inertem facit.
 Neque duodecim mensium: aequale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc
 Poena. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indignè fert.
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
 Neque super fontes meyto: quin valde euitato.
 Neque incacato: id enim nibilo est melius.
 Sic facito. gravem verò mortalium euitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem leuatur
 Facillimè, molesta verò portatur, difficilisque deposita.
 Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi divulgant: quippe dea quedam est & ipsa.

HESIODI ASCRÆI DIES.

IES verò ex Ioue observans, bene secundum decorum

Præcipe servis, tricesimam mensis optimam

Μηδέ ποτ' ἀσράων ποταμῶν χαλκίρρον ὕδωρ
 Ποσσὶ φράεν φρίν γ' ὀξὴ ἰδὼν ἐς καλὰ ρέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενθ' πλυνεσθῆναι ὕδατι λευκῷ.
 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δ' χεῖρας ἀνιπτόν,
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ δὴ γὰρ δώκατο ὀπίσσω.
 Μῆδ' ἀπὸ περὶ τόξοιο θεῶν εἰς δαυτὶ θαλεῖη
 Αὔρον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἶνοχόῳ τιθέμεν κρητῆρος ὕψος
 Πινόντων, ὧλον γὰρ ἐπ' αὐτὰ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόραον ποιῶν, δμῆς ἐπιζέστον καταλείπειν,
 Μήτοι ἐφεξομένη κρώζῃ λακέρυζα κορόνῃ.
 Μῆδ' ἀπὸ χυθροπόδων δμῆς ἐπὶ ῥέκτων δμῆζόντας
 Ἐδρεῖν, μηδὲ λόεσθαι, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μῆδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (ὃ γὰρ ἄμφοιν)
 Παῖδες δωδεκαπαῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνώορα ποιῇ.
 Μηδὲ δωδεκαμήνοιν, ἴσον καὶ τῷτο τέτυκται.
 Μηδὲ γυναικεῖω λυτῶν χροῶ φαδρὶν ἰσθαι
 Ἀνέρα, λευγαλέην γὰρ ὅπῃ χρόνον ἔς' ὅπῃ καὶ τῷ
 Ποινῇ. μήδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μωμύειν αἰδήλα. θεὸς νύ τι καὶ νεμεσῇ.
 Μηδέ ποτ' ἐν φροχῇ ποταμῶν ἄλαδε ποθριόντων,
 Μῆδ' ὅπῃ κρῖν ἄων ἔρεϊν, μάλα δ' ἔξδεσθαι.
 Μῆδ' ἐναποψύχῃ, τὸ γὰρ ἔπει λάϊόν ὄειν
 Ὡς δ' ἔρδῃ, δηνίω δ' βροτῆς ἔσθ' ὀδύνη φήμι.
 Φήμι γὰρ τε κραυὴ πέλειται, κούφῃ μὲν αἶψα
 Δ' εἶα μάλ', ἀργαλέην δ' φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποδέσθαι.
 Φήμι δ' ἔτις παῖς παῶν δότολυται, ὥς τινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι. θεὸς νύ τις ὅς τ' ἐνὶ αὐτῇ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ Τ Ο Υ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ

Η Μ Ε Ρ Α Ι.

ΜΑΤΑ δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένθ', ὅς τ' ἔστι
 μοῖραν
 Πεφραδέμεν δμῆσιν ὅς τ' ἔστι μίαντες ἄ-
 ριστον

Ad opera inspiciendum, dimensumque diuidendum:
 Nempe cum veritatem populi indicantes agunt.
 Haec enim dies sunt loue à prudente:
 Primum, nouilunium, quartâq; & septima sacra dies:
 Hac enim Apollinem auriensem genuit Latona.
 Octauâque & nona ambæ dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortaliū.
 Undecima verò duodecimâque ambæ quidem bonæ:
 Hæc quidē tondendis ouibus, illa lætis segetibus metēdis.
 Duodecima tamen undecima multò melior:
 Hac enim net filâ in aere suspensus araneus,
 Die expleta, quam & prudens formica aceruum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier, proponitque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia cauet
 Sementem incipere: plantis verò inserendis optima est.
 Sexta verò media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona, puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptâ est, sed hædis castrandis, & gregibus ouium,
 Stabuloque circum sepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona verò viripara: amatq; conuicia loqui,
 Mendaciâque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis verò octaua caprum, & bouem valde mugientem
 Occidit: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bonæ est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella verò & quarta
 Media. hæc verò & oues, & curuipedes retortis cornibus
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos (bones,
 Cicurato, sub manum ponens. cantus verò esto animo,
 Vt quartam vires desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo: valde hæc accommodata est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Obseruatis ausibus quæ ad hanc rem sunt optima.
 Quintas verò mitato: quia difficiles sunt & græues.

Ἔργα τ' ἐποπιδύειν, ἢ δ' ἄρμα λιλῶ δατέαδαι,
 Εὖ τ' οὐδ' ἡμῶσι λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
 Αἶδε γδ' ἡμέραι εἰσὶ Διὸς ὤρεα μητόριος.
 Πρωτόν ἔτη, τετρας τε, κ' ἐβδόμη, ἰερόν ἡμαρ.
 Τῇ γδ' Ἀπόλλωνα χρυσάρεα γίνατο Λητοῖ.
 Ο' γδοάτη τ' ἐάτη τε. δύω γέ μιν ἡμέτα μίωδες
 Ἐξίχ' ἀεξομύοιο βροτῆσιν ἔργα πένεαδαι,
 Ἐνδεκῆτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γέ μιν ἔαδαι,
 Ἡ' μιν, οἷς πείκειν, ἢ δ' ἰδύφρηνα καρπὸν ἀμείαδαι.
 Ἡ' δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μίγ' ἀμείναι.
 Τῇ γάρτοι νεῖ νῆματ' ἄρσι πότατος ἀράχης
 Ἡμέτος ἐκ πλείους, ὅτε τ' ἴδρις σωρόν ἀμείαται.
 Τῇ δ' ἰσὸν γήσαιο γυνή, περβάλοιτό τε ἔργον
 Μίωδες δ' ἰσταμύς πεισκαμδεκάτῳ δῆεαδαι
 Σπέρματος ἀξάαδαι· φυτὰ δ' ἐνδρίψαδαι ἀρίστη.
 Ἐκτῇ δ' ἡ μίωσι μάλ' ἀσύμφερός ἐσσι φυτοῖσι.
 Ἀνδρογόνῳ τ' ἀγαθή· κούρη δ' ἡ σύμφορός ἐστι,
 Οὔτε γυνίωσιν περὶ, ἔτ' ἀρ' ἡμῶν ἀντιβολῆσαι.
 Οὐδὲ μιν ἡ περὶ τῇ ἐκτῇ κούρη τε γυνίωσαι
 Ἄρμα δ' ἄλλ' ἐρίοις τάμνειν κ' πώια μήλων,
 Σκόον τ' ἀμφιδεῖν ποιμνήιον, ἢ πον ἡμαρ.
 Ἐδὲ δ' ἰσὸν ἀνδρογόνῳ· φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
 Ψαλίδειά δ' αἰμυλίου τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμοὺς.
 Μίωδες δ' ὁδοάτη χάπερον κ' βουῶν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας ἢ δυωδεκάτῃ ταλαρῇ.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέω ἡματι ἴσorea φῶτα
 Γίναδαι· μίγα γάρ τε νόον πεπυκασμένον ἔστιν.
 Ἐδὲ δ' ἰσὸν ἀνδρογόνῳ δεκάτῃ, κούρη δέ τε τετρας
 Μίωσι. τῇ δέ τε μῆλα κ' εἰλίποδας ἑλικας βοῖς,
 Καὶ κύνες κερχαρόδοιτα κ' ἔρῃας ταλαρῇ
 Πρωτεύειν, ὅτι χεῖρα πιδείσιν· πεφύλαξο ἢ θυμῷ
 Τετράδ' ἡδύαδαι φθίνοντες δ' ἰσταμύς τε.
 Ἄλλα θυμωρεῖν· μάλα τοι τετελεισμένοι ἡμαρ.
 Ἐν ἢ τετάρτῃ μίωδες ἄγαδαι ἐς οἶκον ἄκοιτιν,
 Οἶωνοις κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἀριστοι.
 Πέμπτῃ δ' ἔξοδεαδαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε κ' αἴνη·

In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periuriū vindicātes, quod malū Cōtētio genuit periuris.
 Media verò septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene aequata in area
 Ventilato: roborūque sēctor incidito cubilaria ligna,
 Naualiaque ligna multa, & qua nauibus congrua sunt.
 Quarta verò incipito naues compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Prima verò nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quā mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertiū nonum mensis optimum
 Implendis dolijs, & sub iugum ponendo collo
 Bobus & mulis & equis celeribus.
 Nauem bene clauatam celerem in nigrum pontum
 Trahito: sed pauci vera intelligunt.
 Quarta verò aperi dolium. pra omnibus sacra dies est
 Media. pauci verò rursus post vicesimam mensis optimā
 Aurora vigente, pomeridiana verò est deterior:
 Et ha quidem dies sunt hominibus magno commedo.
 Cetera autem incertae sine sorte, nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci verò norunt.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 Harum beatūque & fælix, qui hac omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
 Auguria obseruans, & delicta euitans.

Ἐν πέμπῃ δ' ὁ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολύνειν,
 Ὅρκον πινυμένας τὸν Ἑρὸς τέκε πῆμα ὀπιόρκαις.
 Μέσση δ' ἐβδιδμάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῖν
 Εὐμαλ' ὀπιπιδόντα εὐχχάλιον ἐν δῆσῃ
 Βδύειν ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμηγία δοῦρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀμφὺς νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἀρχαδαί ἦας πήγνυδαί ἀφαιεῖ.
 Εἷας δ' ἡμεσσι ὀπιδείξαι γάϊον ἡμερ.
 Περσπίστ' δ' εἷας παυαπήμων ἀνδρώποισιν.
 Ἐδὴ δὲ μὲν δ' ὁ τ' ἡδὲ φυτευέμεν ἡδὲ γλυείδαί
 Ἀνέρε τ' ἡδὲ γυναικί· κ' ἔποτε πάγκρατον ἡμερ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τεισφνάδα μινὸς ἀείσῃ
 Ἀρξάδαί τε πίθου, κ' ὀπι ζυγὸν ἀνχένα θείναι
 Βσιοὶ κ' ἡμιόνοισι κ' ἵπποις ὠκυπόδεσσι·
 Νῆα πολυκληῖδα θύλῃ εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰσὺμένα· παῦροι δ' ὁ τ' δῆνδ' ἐκ κελήσκοισι.
 Τετράδι δ' οἶγε πίθεν· ὡεὶ πάντων ἱερὸν ἡμερ
 Μέσση· παῦροι δ' αὐτε μετ' εἰχάδα μινὸς ἀείσῃ
 Ἡῖς γυναικί· ὀπιδείξαι δ' ὁ τ' ἀνχίρων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὀπιχθονίοις μέγ' ὄντα.
 Αἱ δ' ἄλλαι, μετὰ δουποὶ, ἀκῆρτοι, ἔτι φέρουσαι.
 Ἄλ' ὁ δ' ἀνχίλων ἀνεί, παῦροι δ' ὁ τ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε μητρὴν πέλῃ ἡμέρη, δῆνδ' ἐκ μήτηρ.
 Τάων θύδαίμων τε κ' ὀλβι· ὅς τὰ δὲ πάντας
 Εἰδὼς ἐργάζηται ἀνὰ πῶς ἀθανάτοισιν,
 Ὅρσι θὰς κρίνωσι, κ' ὑπὸ βασιλῆος δῆεῖναι.

HESIODI ASCRÆI SCU-
TVM HERCVLIS.

*VT qualis relictâ domo ac patria
tellure*

*Venit Thebas, secuta maritum Am-
phitryonem,*

*Alcmena, filia servatoris populorum
Electryonis:*

*Qua mulierum genus superabat fœ-
minearum,*

*Formaq; & proceritate mēte utiq; nulla cū ea certabat
Illarū quas mortales mortalib. peperere cōcūbentes.*

Cuius & à vertice, & à palpebris nigricantibus

Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.

Atq; hac talis existens, tā animo suū colebat coniugem,

Perinde vt nulla vnquam coluit mulierum fœminearū.

Quāquam ipsi patrem præstātem occidisset, vi domitū,

Ira cōmotus propter bonos. relictâ aut ille patria tellure

Thebas venit, supplicans scutatis (admaïs,

Ubi idem habitabat cum veneranda coniuge, (ipsi

Seorsim absq; concubitu desiderabili. Nō enim licebat

Intea lectū conscendere formosæ Electryonidis,

Quā cadent vltus esset fratrum magnanimorum

Sua coniugis: flagrantique combussisset igne vicos

Virorum heroum Taphiorum atq; Teleboarum.

Ita enim constitutum ipsi erat, dij q; testes facti fuerant.

Quorū ille verebatur iram, festinabatq; quā celerrimè

Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat.

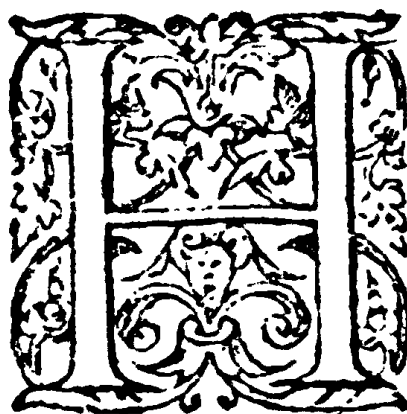
Hunc autem unā cupidi belliq; praliq;

Boeotij equorum domitores, sub clypeis anhelantes,

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΟΓ' Η παρλιποῦσα δόμοις καὶ
πατείδα γαῖαν

Η' λυθενίς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀρ-
φιβύωνα,

Ἀλκμυώνη, συγάτηρ λαοσόν Η' λε-
κτρύωνος,

Η' ῥα γυναικῶν φύλον ἐκείνυτο
δηλυτεράων

Εἶδεί τε μέθ' τε νόον γὰρ ἰδὺς ἔπειρε

Τάων αἰ' θνητῶν θνητοῖς τέκν' ὀνηθεῖσαι.

Τῆς κ' ὑπὸ κρήδεν βλεφάρων τ' ὑπὸ κυανέων

Τείον ἄνδ' ὥον τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Η' δ' κ' ὥς κ' ἱμῶν ἐόν τίσκεν ἀκαίτῳ,

Ὡς ἔπω τίς ἔπιδε γυναικῶν δηλυτεράων.

Η' μὲν οἱ πατέρ' ἐαυτὸν ἀπέκτανεν ἱφίδαμνάσας,

Χωσάμενος αἰεὶ βοισί. λιπὼν δ' ὄγε πατείδα γαῖαν

Εἰς Θήβας ἰκέτευσε φρεστέκεις Κασμείους,

Εἴθ' ὄγε δώματ' ἐναίε σιν αἰδοίη ᾠδῶκοιτι,

Νόσφι ἄτερ φιλόπλητος ἐφίμετρον. ὃ δ' οἱ ἦεν

Πεῖν λείων ὀπιβῶναι εὐσφύρου Η' λεκτρύωνος,

Πεῖν γὰρ φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων

Η' εἰς δ' ὅχου, μαλ' ὅ γε καταφλέξαι πυρὶ κώμας

Αἰθροῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

Ὡς δ' οἱ δέκνυτο θεοὶ δ' ὀπιμαρτύροι ἦσαν,

Τῶν ὅ γε ὀπάζετο μῆνιν. ἐπείγετο δ' ὅππῃ τάχιστα

Ἐκτελείσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίδοιεν δέμις ἦεν.

Τῷ δ' ἄμα, ἰέμενοι πολέμοιο τε φυλόπιδός τε,

Βίωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὸ σάκκων πνείοντες,

α. β.

Locrique hastati, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alcai,
 Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
 Aliud consiliū texebat intra mētes, ut diis pariter (ret.
 Et hominib. rerū indagatorib. Martis depulsorē planta-
 Profectus aut ab Olympo est, dolū mētib. altis meditans,
 Desiderio concubitus elegantis mulieris,
 Per noctē. celeritēque venit in Typhaoniū, unde rursus
 Ad Phicium summum accessit consiliarius Iupiter.
 Ubi residens mentibus versabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto concubitus mixtus est, perfecitque desiderium.
 Eadem aut et Amphitryo populorū defensor, splendidus.
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (heros
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Coepit ire antea, quā sua coniugis conscendisset lectū.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorē populorū.
 Ut aut quādo quispiā magno affectu effugit afflictionem
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 Magnoq; affectu, lubētīq; animo domū suam reuersus est,
 Totāque nocte concubuit cum veneranda uxore,
 Oblectando se muneribus aurea Veneris.
 Illa aut à deo pariter victa, & ab homine longē optimo,
 Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Haudquaquā eadē sapientes quanquam fratres essent.
 Alterū siquidē inferiorē, alterū aut longē præstatiorem
 Sauum ac validum, vim Herculanam: (virū,
 Hunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio.
 Iphiclum aut, hastarū cōcussori Amphitryoni, (cōcūbēs:
 Diversa generatione, alterum quidem, cum viro mortali
 Alterū aut, cum Saturnio deorum imperatore omnium;
 Qui et Cygnum occidit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim in luco longē iaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, cū fulgor ignis ardentis,

Λοκροί τ' ἀγχίμαχοι κ' Φωκῆες μεγάθυμοι
 ἔσονται ἄρχε' ὅ τι ἔστιν εἰς πάϊς Ἀλκείοιο,
 Κυδίοων λαῶσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλω μῆτιρ ὕφαινε μὲν φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀνφηςῇσιν ἀρῆς δὴκτῆρα φυτεύσῃ.
 ὦρτο δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυασοδομῶντα
 Γμείρον φιλόπτοτος εὐζώνοιο γμυακός,
 Ἐννύχιθ, πᾶχα δ' ἵξε Τυφαόγιον, τόδ' ἐν αὐτῇ
 Φίκιον ἀκρόπατον περσεύσασατο μητιέτα Ζεῦ.
 Ἐνθα καθεζόμενθ', φρεσὶ μῆδε το δέσκηεν ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν ἰδὼν κτὰ ταυσφύρου Ἡλεκρυώνης
 Εὐνὴ κ' φιλόπτηπι μίγη, τέλεισεν δ' ἄρ' ἐξιδῶρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιδύων λαοασόθ' ἀγλαὸς ἦενος
 ἔκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκατο ὄνδε δόμωνδε.
 Οὐδ' ὅγ' ὅππ' ὀμῶας κ' ποιμήνας ἀγροιάτας
 ὦρτ' ἰέναι φρίν γ' ἥς ἀλόχου ὀπιθήμεναι θύνης.
 Τοῖθ' ἰδὼν κραδίῳ πόδες αἴνυτο πειμήνα λαῶν.
 ὦς δ' ὅτ' ἀπ' ἄσπασόν ἔσκεν περφυγὴ κακότητα
 Νέσου ἔσ' ἀγλαίης, ἥ κ' κρατεροῦ ἔσ' ἀπὸ δεσμεῦ,
 ὦς ῥα τότ' Ἀμφιδύων, χαλεπὸν πόνοι ἐκτυλυπέυσας,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε εὖν δόμων εἰσαφίκανε.
 Πανύχιθ δ' ἄρ' ἔλκετο σὺν αἰδοίῃ παρὰ κοιτῇ,
 Τρὶ πόμψθ' ὀδύρεσι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δ' ὅ, θεῶ δμνθεῖσα κ' αὐτῇ πολλὸν ἀρίστω,
 Θήβη ἐν ἐπιπύλῳ δίδυμάς τε γίνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε· (χασιγνήτω γὰρ μὲν ἦσιν)
 Τὸν μὲν χερότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δφνόν τε κρατερόν τε, βίῳ Ἡρακληείῳ.
 Τὸν μὲν, ὑποδμνθεῖσα καλαίη φέει Κερνίωνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσύνῃ Ἀμφιτρυῶνι,
 Κεκκριμύῳ γλυκίῳ τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μεγεῖστα,
 Τὸν δέ, Διὶ Κερνίωνι θεῶν σημανέτωρ πάντων.
 Ὅς κ' Κύκλον ἐπεφίκεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
 Εὔρε ἰδὼν ἐν περὶ μέγ' ἐκατηβόλῃ Ἀπόλλωνθ'
 Αὐτὸν κ' πατέρ' ὃν Ἄρῳ ἄπεν πολέμοιο,
 Τόλχεσι λαῶν πομπήνους σέλας ὥς πυρρὸς αἰδομένηςιο·

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulis, pulvisque circa ipso: dividebatur,
 Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
 Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,
 Sperans se Iouis filium Manortium aurigamque
 Ferro intercepturum esse, & incluta arma despoliat arum.
 Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam,
 Totus verò lucus & ara Apollinis Pagasæ
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,
 Et quasi quidam ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
 Sustinisset, mortalis existens, obuiam sub conspectu prodire,
 Præter Herculem & gloriosum Iolæum?
 Illorum enim & vis magna, & manus invictæ
 Ex humeris prognatæ erant, una cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolæum:

O heros Iolæ, mortalium longè charissime omnium,
 Nempe verè in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryntho, vrbe bene fundata, (bètes frôtes.
 Postquam occiderat Electryonem, propter bænes latas ha-
 Venitq; ad Creonem, & Heniochæ longis ornatâ vestibus,
 Qui ipsū ultro receperunt, & necessaria cuncta præbuerunt.
 Quatenus ius est supplicibus, colueruntq; ex animo magis.
 Vixerat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
 Coniuge sua, moxq; nos revolutis annis
 Nati sumus, neque ingenio similes, neque intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem mētes sustulit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abiit veneraturus scelera tū Eurystheū: (præteritorum,
 Infelix. certè multum ingemiscebat postea,
 Naxam suam lugens. Sed hæc irrevocabilis est.
 Mihi verò deus difficiles imperavit labores.
 O amice, si d. tu celeriter constine habenas rutilantes
 Equorum alipedum, magnamq; mentibus fiduciâ accumulâs

Ἔσταβ' ἐν δὲ φρεσὶ χέοντα δὲ ἔκτυπον ὠκείεσσιν ἵπποις,
 Νύσοντες χαλῆσι κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδήει,
 Κοπιόμην πλετοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων·
 Ἄρματα δὲ ὠλοῖντα καὶ δῦντες ἀμφοράβιζον
 Ἰππων ἱερῶν περὶ χάρητο ὃ Κύκλῳ ἀμύμων,
 Ἐλπόμην Διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἠνέχον τε
 Χθρῶ δ' ἠώσφιν, καὶ δὲ κλυτὰ τεύχεα δύσιν.
 Ἀλλὰ οἱ δὲ χαλῆων ἐκ ἐκλυε φείδῃ Ἀπόλλων·
 Αὐτὰρ ἰδὼ οἱ ἀπώρσε βίβω Ἡρακληεῖω.
 Πᾶν δὲ δῆσος καὶ βαμὸς Ἀπόλλωνι Παρσάμῃ
 Λάμπειν ὑπαὶ δ' ἡτοῖο θεοῦ τευχέων τε, καὶ αὐτῷ.
 Πῦρ δὲ ὥς ὠφθαλμῶν ἀπελάμπετο, τίς κεν ὀκείνῃ
 Ἔτλη θνητὸς εἶναι κρατερῶν ὀρμηδῶνα,
 Πίλῳ Ἡρακλῆϊ καὶ κυδαλίμῳ Ἰόλῳ;
 Κείνων δ' ἰμεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 Ἐξ ὧν ἐπέρυκτοι ὅππ' ἐταρσίοισι μέλεισιν.
 Οἷον ῥα τότε ἠνέχον φρεσὶν κρατερὴν Ἰόλαον,
 Ἡρώς ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πάλῳ φίλτατε πάντων,
 Ἡπὲρ μετ' ἀθανάτοισι μάχοντας, τοὶ δ' Ὀλύμπῳ ἔχουσιν,
 Ἡλτεν Ἀμφιτρυῶνός τ' εὐσέφους ποτὶ Θήλῳ
 Ἡλθε, λιπὼν Τίρωδος εὐκτίμενον πολίεδρον,
 Κτείνας Ἡλεκρύωνα, βροτῶν ἔτεκ' ὀρυμετώπων.
 Ἰκετο δὲ εἰς Κορίνθον καὶ Ἡτιόχῳ τανύπεπλον,
 Οἷον ῥα μιν ἠσπάζοντο καὶ σφῆμα πάντα παρείχον,
 Ἡ δὲ ἴκῃ ἐστὶν ἰκέτησι πτόν δὲ ἄρα κηρύδι μάλλον·
 Ζῶε δ' ἀγακλῆϊ σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκρύωνι
 Ἡ ἀλόχευ, τάχα δὲ ἄμμις ὅππ' ἐπλεμόντων ἐνταυτῇ
 Γεινέμεν, ὅτε φυλὴν ἐδίδυμοι ὅτε νόημα,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ τῷ μὲν φρένας ὀξέηετο Ζεὺς,
 Οἷον φρεσὶ σφέτερον τε δόμοι σφετέρους τε τοκῆας,
 Ὡς χετο τιμήσων δὴ τήμην Εὐρυδῆα,
 Σχέτλι, πῶς περ πολλὰ μετ' ὀναχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἡνὶ ἄτλῳ ἀχέων ἢ δὲ παλιὰ χεῖρες ὄσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δ' αἰμάτων χαλεποὶς ἐπετέλειτ' ἀέθλοισι.
 Ὡς φίλῳ, ἀλλὰ σὺ θάσσον ἔχ' ἠγία φοινικώεσσα
 Ἰππων ὠκυπόδων χίμα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 α. iii.

Rectè à dirige celerè currum, & alipedum robur equorū.
Nihil verius strepitum Martis, hominum occisoris.

Qui nūc cum clangore circumquaq; furit per sacrū ne-
Phœbi Apollinus, longè iaculantis regis. (mus

Enimvero etiā validus licet existat, samen exaturabitur

Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolaus, (bello.

O patrue, quā multū verò pater hominum atq; deorū

Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Quā Thebarum moenia tenet, & tuetur civitatem:

Quemadmodū & hūc mortalē, validūmq; magnūmq;

Tuas in manus adducunt, ut gloriā magnam auferas.

Sed age, induere arma Mauortia, ut quam celerrimè

Currus inter se committentes Martis & nostrum,

Decertemus. Quoniā neq; intrepidum Iouis filium,

Neq; Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto

Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcide,

Qui sibi propè eunt, cupientes belli

Certamē instituere: quæ res ipsis multo gratior quā cœna.

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,

Animo oblectatus, admodū enim sibi commoda dixerat.

Atq; ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:

O heros Iolae, Iouis alumne, non procul etiā hinc (cosus,

Pugna aspera. Tū verò quemadmodū antea frāsti belli-

Ita & nūc magnū equū Arionē nigricantib⁹ setis obfitū

Quoquoersum conuerte, & auxiliare pro eo ac poteris.

Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,

Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aspreum, variegatum, quem ipsi dederat

Pallas Minerva filia Iouis. tunc cum cœperat

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autē circa humeros nocuementi depulsorium ferrū,

Sauus vir. causam autem circa pectora pharetram,

Reiecitq; intergum. in hac multa erant sagitta

Horrēda, mortis vocē reprimētis datrices. (lachrymarū:

Ha à capite quidē mortē hahebāt profixā, & vnguentū

Γ' οὐκ ἔχον θῶν ἄρμα κ' ὠκυπόδων ἀνέμῳ ἵππων
Μηδὲν ὑποδείσας κτύπον Ἄρειο ἀνδροφόνου,
Ὅς νῦν κεληγῶς περὶ μαίνεται ἱερὸν δῖος
Φοῖβου Ἀπώλων ὅτε ἐκατηχέταο δῦακτος·

Ἡ δ' αὖ κ' κρατερός περ ἐὼν ἅαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·

Ἡ δέ τ' ἤ μάλ' αὖ δὴ π' πατὴρ δῶδρων τε θεῶν τε

Τιμᾶσιν κεληγῶν, κ' ταύρεος Ἐννοσίγαιου,

Ὅς Θήβης κρήδεμνον ἔχ' ἱρύεταί τε πόληα.

Οἷον δὲ κ' πόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε

Σας ἐς χεῖρας ἄγρουν, ἵνα κλέψῃ ἑσθλὸν ἄρμα.

Ἀλλὰ γε δύσσο τε ὕχε' ἀρήϊα, ὅθρα τάχιστα

Δίφρου ἐμπυλάσαντες Ἄρην δ' ἡμέτερόν τε

Μαριόμεσθ'· ἐπεὶ ἔτι ἀταρβητὸν Διὸς υἱὸν

Οὐδ' Ἰφικλείδην δ' ἔδιδετα· ἀλλὰ μιν εἶω

Φάξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,

Οἳ δὲ σφι χερσὶν εἴσι, λιλαγέμεναι πολέμοιο.

Φυλόπιδά γ' ἔσθ'· τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θυῖναις.

Ὡς φάτο, μέδισεν δ' ἔβριμ' Ἡρακλεΐη,

Θυμῷ γηθησας· μάλα γὰρ νῦν οἱ ἀνδρῶν εἴπεν.

Καί μιν ἀμφ' ὀφθαλμοῖσιν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Ἡ ἔρος ὅτ' Ἰόλαος διοτρεφὴς, καί περ τηλοῦ

Τ' σμῖνι τρηχέϊα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαΐεργος,

Ὡς κ' νῦν μέγας ἵππων Ἀρείονα κυδομαχίῃ

Πρότῃ ἀνέστροφ' ἂν κ' ἀνηγέμεν, ὅς κε δυνήσῃ.

Ὡς εἰπὼν, κρημῖδας ὄρει χαλκοῖο φάφρου,

Ἡ φαῖστος κλυτὰ δῶρα, πρὶν κήμησιν ἔδωκε.

Διότ' ἐρ' αὖθ' ὁρῆκε πρὶν γήθεον ἔδωκε

Κόλιν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε

Πόδας Ἀπώλῃ καὶ ῥ' Διὸς, ὅππότε ἔμνηε

Τοσσοῦτον σπονδοῦντα ἐφορμήσασθαι ἀέθλοισι.

Θήκετο δ' ἄμφ' ὄμοισιν Ἀρῆς δὴκτῆρα σίδηρον

Διφρὸς δ' ἡρ'· κοίλῳ δ' ὅτε γήθεον φασέβω

Καβέδμετ' ὅξοπιθον· πολλοὶ δ' ἐντοδὲν οἴσου

Ρ' ἰγνηλοὶ, θαλάτοιο λαδιφθόγχοιο δοτῆρες.

Πρόθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον κ' δακρυοῖσιν μῦρον

α. ἐπὶ.

Media autem polita erant longa: sed à tergo
 Nigra aquila contexta alio
 Erant. ille aut validam hastā præfixam ære corripuit.
 Capiti verò ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Varietatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ cuium reddebat caput Herculis diuini. (quā
 At manib. clypeū accepit, variū torū, quē nemo qf.
 Neque perripuit iaciendo, neque cōminuit mirum visu.
 Nam totus quidē circūquaq; gypso, candidoque ebore,
 Et electro lucidus erat, aurōque fulgido
 Splendens, caruleis plieis fulgorem interfecantibus.
 In medio aut draconis erat terror, haud quāq; effabilis,
 Retro oculis igne lucentibus tuens.
 Cuius & dentibus quidē repletum erat os candidantibus
 Saxis, inaccessis, super terribilem autem frontem
 Sæna Centēio deulabat. accēdens pugnas hominū,
 Tetra, quæ & mentem eximebat, & præcordia viris
 Quicumque bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorū & anima quidē sub terrā eū ad Orcum intrō,
 Ipsorum ossa autem ipsis, pille circum putrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra. (Et erat.
 In eo autem & propersecutio, & viceversa psecutio fa-
 In eo tumultus, cadēsque, & homicidiū huc illuc ferelatur
 In eo Eris quoque, & motus furebat: in eo pñciosa Parca,
 Vi.ū aliū tenens recēs vulneratū, aliū aut illa sum,
 Alium mortuū per pugnam trahabat pedibus. (rorum,
 Vestem aut habebat circum lumeros cruentā sanguine vi-
 Sciuū videns, clamoribusque ingrauescēs. (effabilis,
 In eo aut & serpentum capita sanorū erat haud quāquā
 Duodācim, quæ per terras faciebāt super terrā genera homi-
 Quicumque bellum contra Iouis filium mouerent. (nū
 Quorū & deiū quē crepitus edebatur quoties pugnabat
 Amphitryon iades. Hac aut distincta erāt mirāda opera.
 Porro veniti pñcta quā apparebāt vidēda sænis draco-
 Carulea per terga, demigrataque erant illis maxilla. (nib.
 In eo aut & sium greges agrestium erant, atque leonū,

Μίῃστοι γ' ἔξιστοί, περὶ μήκει· αὐτὰρ ὅππῃθεν
 Μορφονοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πῆρύγασιν
 ἦσαν· ὁ δ' ἔ' ὄβριμον ἔγχος ἀναχιδόν ἐΐλετο χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ δ' ὕψατον ἔθηκε,
 Δαυδαλίῳ, ἀδάμαντος, ὅππῃ κροτάφοις ἀρ' ἀρῆαι,
 ἦ τ' εἴρυτο καί· ἢ Ἡρακλῆϊ θείοιο.

ΧΕΡΣΙ γὰρ μὲν σάκος εἶλε πανάρολον· ἐδ' ἐπὶ αὐτῷ
 Οὐτ' ἐρρήξε βόθρον, ἔτ' ἐθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πῶ μὲν πρὸ κύκλῳ πταίῳ, λευκῷ τ' ἐλίφθῃ,
 Ἡκλέβῳ δ' ὑπολαμπές ἔλω, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπορόμοι· κυδύς γ' διαπύχης ἠλήλδωτο.
 Ἐν μίῃσθ' ὅδρακοντος ἔλω φόβῳ ἔπι φατειῶς,
 Ἐμπαλιν ὥσσοισι πυρὶ λαμπορόμοισι δεδρακώς.
 Τοῦ κ' ὁδόντων μὲν πλῆτο σῶμα λευκῇ θεόντων,
 Δφνῶν, ἀπλήτων· ὅππῃ γ' βλεσυροῖο μετώπου
 Δφνὴ ἔρειε πέπότητο, κορύσσουσα κλύουσι αἰδρῶν,
 Σχετλίνῃ, ἢ ῥα νόον τε κ' ἐκ φρένας εἶλετο φετῆρ,
 Οἵπινες ἀντιβίῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροισι.
 Τῶν κ' ψυχῇ μὲν χθόνι δώκεσ' αἰδὼς εἶσε
 Λύτῃ δ' ὕστα δ' ὅσφι περὶ ῥινόϊο σαπίσης,
 Σφείε ἀζήμεοιο καλαινῇ πύθεταί αἷη.
 Ἐν γ' ὠροῖωξίς τε παλίοξίς τε τέτυκτο,
 Ἐν δ' ὠμαδός τε φόβῳ τ' αὐδρακτησίῃ τε διεδῆξ.
 Ἐν δ' ἔρειε, ἐν γ' κυδοιμός ἐδύνοισι, ἐν δ' ὅλοη κῆρ,
 Ἄλλοι ζῶον ἔχουσιν νέετατον, δῶρον ἔκοντι,
 Ἄλλοι τε θνήσκουσι κατ' ὁδόν, ἢ καὶ ποδοῖν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὠμῶσι δαοίνοισι αἶματι φετῆρ,
 Δφνὸν δερκιορόμῃ, καταχῆσιν τε βεβριθῆα.
 Ἐν δ' ὁφίμοι καφθαῖ δφνῶν ἔσαν ἔπι φατειῶν
 Δάδειχα· παῖ φοβέεσθαι ὅππῃ χθονὶ φύλ' αὐδράτων
 Οἵπινες ἀντιβίῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροισι.
 Τῶν κ' ὁδόντων μὲν καταχῆν πέλας ὅτε μάχεται
 Ἀμφιτρωνιάδης· τὰ γ' δ' αἶετο θαυτὰ ἔργα.
 Σπῆγμαται δ' ὥς ἐπέφθωτο ἰδεῖν δφνοῖσι δράκοισι
 Κυανία κατ' ἰώτα, μελάνθισται γ' ῥυτίδα.
 Ἐν γ' συῶν ἀγέλας χλοώουσι ἔσαν ἠδὲ λεόντων,

Mutuo sese aspicientium, irascentiumque, & festinantium,
 Quorum etiam turmatim ordines incedebant neque verò hi,
 Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla abortu.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram. ipsi autem cervicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
 Utrique agrestesque sues, trucesque leones.

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Caneum circa regem, Dryantemque, Pirithoumque,
 Hoplenemque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,
 Mopsiumque, Ampycidem, Titaresium, nothum Martis:
 Theseumque Egeidem, similem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,

Circa magnum Petraum atque Asbolum augurem,

Arctumque, Huriumque, nigrumque pilis Mimantem.

Et duos Peucidas, Perimedem, Dryaliumque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atque impetu pariter facto, perinde ac si vivi essent,

Lanceis atque abietibus cominus certabant.

Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant equi

Aurei, & ibidem ipse quoque, spoliator perniciosus Mars,

Mucronem in manibus habens, milites exhortans,

Sanguine cruentus, perinde atque viuas spolians,

Curru insistsens, iuxta autem Pauorque Metusque

Stabant gestientes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Iouis filia, pradaatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi quae pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus aureamque galeam, (cum.

Egidemque, circum humeros: gradiebatur autem in prelium se-

At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cuius medio,

Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latona filius

Aurea cithara. deum autem sedes, purus Olympus. (rae posita

Ibi & forum, circum autem opulenta infinita, quasi in corona e-

Ἐς σφείας δερκαρμόων, κοτέοντων τ' ἱερμύων τε·
 Τῶν κ' ὁμιλῶδ' ὅς τις ἦισα γ' ἔδ' ἐν τῷ γε
 Οὐδέτεροι τρεῖς τῶν, φρέσιν γὰρ μὴ αὐχένας ἄμφω,
 Ἡ δὲ δ' ὅσφι ἐκαστο μέγας λῆς, ἀμφὶ δ' καὶ ὅσφι
 Δοιοὶ δ' ὅσφι ἐκαστο μέγας λῆς, ἀμφὶ δ' καὶ ὅσφι
 Αἶμα' ἀπελείβειτ' ἔραζ', οἱ δ' αὐχένας ἔξεριπόντες,
 Κεῖατο τε θνήσκοντες ὑπὸ βλοσυροῖσι λείοισι.
 Τοὶ δ' ἐπὶ πολλὸν ἐχρήσαντο, κοτέοντες μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλαυῶν τε σύες, χαρσποὶ τε λείοντες.
 Ἐν δ' ἡνὶ ὤσπινη Λαπιθαίων ἀγχμητάων,
 Κατέατ' ἀμφὶ αἶακτα, Δρύδωτά τε, Πειριδῶν τε,
 Ὀπλέα τ' ἔξ' ἁδίων τε, Φδῆκρόν τε, Πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἀρηθ,
 Θησέα τ' Αἰγλίδην, ὅππείκελον ἀθανάτοισιν·
 Ἀργύριοι, χρυσῆα φεῖ χροὶ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτίερον δεινὰ στῆθεσι γαργεῖον τε
 Ἀμφὶ μέγαν Πετρεῖον, ἡ δ' Ἄσβολον οἰωνοσῆν.
 Ἄρκτον δ' Οὐριόν τε, μελαγχαιτῶν τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Γ' Ἀλκείδας, Περιμήδεά τε Δρύδων τε·
 Ἀργύριοι, χρυσῆας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε σκυλαῖκτῶν ὥσπερ ζῶσι παρ' ἑόντες,
 Ἐγγεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοχέδον ὠρεζήωντο.
 Ἐν δ' Ἀρεθ' ἑλκυσεν οὐκ ἐπὶ πῶς ἐστασαν ἵπποι
 Χρυστοὶ ἐν δ' αὐτὸς ἐκαστὸς ἑλκυσεν ἄρης
 Αἰχμῶν ἐν χερσὶν ἔχον, πυλίσσιν κελδύων,
 Αἶμα π' φαινικέας, ὥσπερ ζῶσι ἐκαστὸς ἐκαστὸς
 Δίφρων ἐκαστὸς ὥσπερ ζῶσι ἐκαστὸς ἐκαστὸς
 Ἐστασαν, αἶμα π' φαινικέας, ὥσπερ ζῶσι ἐκαστὸς ἐκαστὸς
 Ἐν δ' Διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη Τριτοχύεια,
 Τῇ ἱκέλη ὥσπερ ζῶσι ἐκαστὸς ἐκαστὸς
 Ἐγγεσιν ἔχοντες ἐν χερσὶ, χρυσῆα τε τρυφάσαν,
 Αἰγλίδας τ' ἀμφ' ὥσπερ ζῶσι ἐκαστὸς ἐκαστὸς
 Ἐν δ' ἡνὶ ὤσπινη ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς ἐν δ' ἀφ' αὐτῶν
 Γ' ἑκαστὸς κηδεύει Λητοῖα κ' Διὸς ἑρὸς
 Χρυσῆα φεῖ χροὶ τεύχε' ἔχοντες ἐκαστὸς ἐκαστὸς
 Ἐν δ' ἡνὶ ὤσπινη ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς ἐν δ' ἀφ' αὐτῶν

Immortalium in certamine: Dea aut incipiebant cantum
 Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis indomiti maris,
 Rotundus factus erat liquefacto è stanno,
 Inundanti similis: multi verò per medium ipsius
 Delphines hâc atque illâc ferebantur, piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant multos pisces.
 Sub his ærei trepidabant pisces. sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans: habebat autem manibus
 Piscium rete, proiecturo similis. (Persens,

In eo autem erat & pulchricoma Danaes filius eques
 Neq; quidē cōtingens clypeū, neq; longè separatus ab illo,
 Miraculū magnum dictū: quoniā nusquam insistebat illi.
 Ita enim ipsum manibus fecerat inclitus Vulcanus,
 Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
 Ex humeris aut circa eū vagina inclusus nigra ensis pen
 Æreus, de loro: ipse aut velut cogitatio volabat. (debat,
 Totum autem tergum eius tenebat caput saevi monstri
 Gorgonis. circum ipsum autē pœra ferebatur, mirū visu,
 Argentea, fimbriaque dependebant lucida,
 Aurea. saeva autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea, noctis caliginem grauem habens,
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum verò
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere. in viridi autem adamante
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magni strepitu
 Acutum & cinnulum quippiam. in zonis aut dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambebant autem illi, strâque infrendebant dentes,
 Crudele tuentes. supra saeva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror. ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.

Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι. θεὰ δ' ἔξῃρχον αἰοιδῆς
 Μῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένης εἰκῆται.
 Ἐν δ' λιμῶνι θύορμος ἀμσιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κλασιτέρειο,
 Κλυζομένην ἱκελθ'. πολλοὶ γὰρ μὲν ἀμμέσον ἀντὶ
 Διφῶνες τῇ καὶ τῇ ἐδύνεον ἰχθυάοντες,
 Νηχομήθοις ἱκελοὶ. δδισὶ δ' ὀψαφισιόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐδοίνων ἑλλοπας ἰχθῆς,
 Τῶν ὕπο χάλκιοι βέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 Ἦτο δὴν ὀμίς δεδουμένη. εἶχε δ' ἡροσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφόβλητρον, δδορεῖται εἰκῶς.

Ἐν δ' ὡς ἠύκομψο Δανάης τέκας ἰπώτα Πρσις,
 Οὐτ' ἄρ' ὅππ' αὖθις σάκεθ' ποσὶν, ἔθ' ἐκὰς ἀντὶ.
 Θαῦμα μέγα φεάσπιδι· ἐπεὶ ἐδάμῃ ἐσθήρεκτο.
 Τῶς δ' ὡς παλάμας τεύξε κλυτὸς Κλυζομήνης
 Χρῦστον, ἀμαὶ δ' πρσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὡς μοισιν δ' ἐμιν ἀμφὶ μελαίνδετον ἄρ' ἐκῆτο,
 Χόρμεον ἐκ τελαμῶος. ὅ δ' ἄστε νόημα ἰποταῖτο.
 Παν δ' μετὰ φρενον εἶχε καὶ δδνοῖο πλώρου,
 Γοργῶν. ἀμφὶ δ' ἐμιν κίεσις δέηθαῦμα ἰδέσθαι
 Ἀργυρέν. θύσαν. ἡ κατηοιῶντο φαινω
 Χρῦσος δδν δ' ἀφ' ἐκταῖσις ἀνακτος
 Κεῖτ' Ἀΐδος κυνέ, κυτὸς ζῖνον ἀνὸν ἰχουσαι.
 Αὐτὸς δ' ἀπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι εἰκῶς
 Πρσις Δαμαίδης ἐπταῖετο. ταὶ δ' μετ' αὐτὸν
 Γοργῶν ἀπλαιοί τε καὶ ἐφαταὶ ἐρρίοντο,
 Ἰέμψα μαπέφθ' ὅππ' ἡ κλυρὺ ἀδάμαντος
 Βαυνοσέων ἰάχεσκε σάκος μετὰ λαοῦ ὀρυμαγδῶ
 Οἷα καὶ λιγῶς. ὅππ' ἡ ζώνησι δρεάκοντε
 Διοὶ ἀππορεῶντ' ὅππ' κυρτῶντε καὶ λυα.
 Δίχμαζον δ' ἄρ' αὖτῳ. μὲν δ' ἐχάραστον ἐδάντας
 Ἀγλαδερκερῶν. ὅππ' ἡ δδνοῖσι καὶ λυοῖσι
 Γοργῶσις ἐδορεῖτο μέγας ἐκῆθ'. οἱ δ' ὡς αὐτέων
 Ἀδρεῖς ἐμαρνάδω, πολεμῆια τεύχε' ἔχοντες.
 Ταὶ μὲν, ὑπὸ σφετέρῃς πόλιν. σφετέρῃσι τε τοκήων
 Λιγῶν ἀμμῶντες πῆ δ' ἀρεθῆνι μαμαῶτες.

Ac multi quidē iacobant, plures aut etiā pugnā tenētes,
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructu turribus
 Ereum acutum clamabant, lacerabantūrque genas,
 Vinis similis, opera inclyti Vulcani. (derant,
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem apprehen-
 Conferti extra portas ibant, sursumque diis
 Manus tendebant beatis, pro suis liberis (autem
 Metuentes. illi autē contrā pugnam conserebant. post ipsos
 Parca nigra candidis crepantes dentibus,
 Torua terribilēque, cruentaque, inaccessaque (bant
 Certamē habebant de ijs qui cadebāt. omnes enim cupie
 Cruorē nigrū bibere. Et quem primum fortē ceperant,
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Inijciebāt ungues magnos, animāque ad Orcū abibat,
 Tartarū in frigidū. illa aut precordia postquā exatiasset
 Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant post tergū:
 Retro aut in tumultū & stragem festinabant iterū ire,
 Clotho & Lachesis ipsis astant, atque paulō minor
 Atropos. neque enim erat magna dea: sed tamen
 Aliis quidem præstantiorque erat, & æuo grādisima.
 Omnes autē circa unū virum pugnā acerbam instiuerāt.
 Sæuōque modo seipsas mutuō aspiciebāt, oculis succēssentes.
 Inter se autem ungues manūsque audaces exaquabant.
 Iuxta autē & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassipes: longique ungues è manibus prominebant.
 Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autē
 Cruor destillabat in terrā. ipsa autē terribiliter dētes strin-
 Stabat, multūsq; pulvis constrauerat ei humeros, (gēs
 Lachrymis humida, iuxta autē turrata ciuitas hominum.
 Aurea autem ipsā tenebant superliminaribus adaptata
 Septem porte, hominēsq; in voluptatibus & choris
 Oblectationē capiebāt. Alii siquidem bene rotūdo in curru
 Ducebant viro uxore, multūsq; hymeneus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manib. famulorum. Mulieres autem venustate florētes

Πολλοὶ μὲν κτατο, πλείονες δ' ἐπὶ δῆριν ἔχοντες,
 Μάρκεδ'· αἳ ᾗ γυναικες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χόρηκεον ὀξύ βόων, κτ' δ' ἐδρύποντο παρφας,
 Ζωῆσιν ἱκελά, ἔργα κλυτῷ Ἡφαίστιο.
 Ἄνδρες δ' οἳ περὶ σβῆες ἔσαν, γῆρας τε μίμαρπον,
 Ἀδρόοι ἐκτοδεν πυλέων ἴσθου, δὴ ᾗ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακρόεσσι, περὶ σφειτέριοι τέλει
 Διδότες τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἳ ᾗ μετ' αὐτοῖς
 Κῆρες κυδύσαι, λυκαῖς ἀράβδυσαι ὀδόντας,
 Δφωποὶ, βλίσσυροι τε, δαφουνοὶ τ', ἄπλητοί τε,
 Δῆριν ἔχον περὶ πύργων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴσθου
 Αἶμα μέλαι πύργων, ὃν ᾗ περὶ μίμαρποι
 Κεῖμενον ἢ πύργων τεύχεσσι, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλοι, ψυχὴ δ' αἰδός τε κατεῖσα
 Τάρταρον ἐς κρυόειδ'. αἳ ᾗ φρένας δὴτ' ἀρίσταντο
 Αἶματος ἀνδρομέα, τὸν μὲν ῥήπασκον ὀπίσσω,
 Ἀψ' δ' ὄμαδον κ' μῶλον ἐδύνειν αὐτὶς ἴστα.
 Κλωθὴ κ' Λάχεσις σφιν ἐφίστασαν ἢ μὲν ὑφάστω,
 Ἄδρος, ὅτι πέλει μεγάλη θεός, ἀλλὰ κ' ἔμπης
 Τῶν γὰρ μὲν ἀλλάων περὶ φέρης τ' ἰὼν περὶ βυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῃ δριμύτι ἐδύναντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήσασα,
 Εἰ δ' ὄνυχας χεῖρας τε δραστείας ἰσώσαντο.
 Παρ' δ' Ἀχλὺς εἰσῆκει ὀπισμυγερὴ τε κ' αἰνὴ,
 Χλωρὴ, αὐσταλὴ, λιμῶν κατεπεπληγῆ,
 Γυνόπαχης· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρας ὑψώσαντο.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥήσιν μύξα ῥέον, ἐκ ᾗ παρφῶν
 Αἶμα ἀπελείβει· ἔραζε δ' ἄπλητον σεσαρῆα
 Εἰσῆκει πολλὰ ᾗ κόνις κατενλώσθαι ἄμοις,
 Δάκρυσι μυδαλὴν. παρὰ δ' ὕπυργος πόλις αἰδρώει.
 Χρυσφαί δ' ἐμιν εἶχον ὑπερδουρίαι ἀραρυῆαι
 Εἰπὶ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀλγαίαις τε χοροῖς
 Τέρψαντο ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώθου ἐπ' ἀπῆνης
 Ἦγοντ' αἰδρὶ γυναικας, πόλις δ' ὑμέταρος ὀροφεί.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰδομένοι δαΐδων σέλας εἰλύφαζε.
 Χρῶσιν ἐνὶ δρυῶνται δ' ἀλγαίη τε θαλῆαι

Praibant quas chori ludentes sequebantur.

Atque hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,
E tenero ore, circūmanē ipsos percutiebat r sonus.

Ille autem ad modulationem ducebant chorū amabile.

Inde rursū ex alia parte iuvenes commessabātur ad fistu

Alij quidem contrā ludentes saltatione & cantu, (lā;

Alij aut contrā videntes, ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totāmq̃ civitatem laticia, chorea q̃;

Voluptatēsq̃ tenebant. Alij aut rursus extra civitatē

Tergis equorum consensus currebant, aratores autem

Proscindebāt terram bonam, ornatēq̃ tunicas

Succinctas habebāt: sed erat profunda seges, ubi alij qui.

Mucronibus acutis rostrata folia, (demmetebant

Graniū spicis, veluti Cereris cibum.

Alij autem in manipulos ligabant & implebāt aream:

Rursū alij vindemiabāt vineas, fulces in manib. habētes

Alij aut in calathis ferebāt à vindemiatorib. acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Gravidis folijs, & argenteis capredis.

Alij rursus in calathis portabant, iuxtaq̃ ipsos vitis

Argentea erat inclyta opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinē unusquisque,

Oneratus vuis, quæ ipsæ nigrae erant. (cabant

Alij qdē calcabāt in lacis, alij hauriebāt, alij aut dimi

Pugnis, & luctādō, alij verò alipedes lepores venabātur,

Viri venatores, & ferratis dentib. rances duo ante ipsos

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

Iuxta ipsos aut & equites habebāt laborē, proq̃ præmijs

Certamē habebant & pugna. bene iunctis aut in curribus

Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes, illi aut subsultantes volabant, (bāt.

Curr⁹ ferruminati, rotarūq̃ modioti valde ex eo resona-

Illi qdē igitur ppetuū habebāt laborē, neq̃ enim dū ipsis

Victoria cōpleta erat, sed indē finitū habebāt certamen.

Ipsis aut etia propositus erat magn⁹ tripus intra agonem,

Πράδι' ἔκιοι, τοῖσιν ᾗ χερσὶ παίζοντες ἔποιτο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ ἀλιγυροῦν σείσαν ἰσχυρὰ ἀνδρῶν
 Ἐξ ἀπειλῶν σωματίων, πρὶν δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Αἱ δὲ ὑπὸ φορμύλων δῦαζεν χερσὶν ἱμερόεντα.
 Ἐνθα δὲ αὖθ' ἐτέρωδε νέεσθαι κώμαζον ὑπὸ αὐλοῦ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπὸ ὀρχηθμῶ καὶ αἰοδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες ὑπὸ αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
 Πράδι' ἔκιοι· πάσαν ᾗ πόλιν θαλία τε χερσὶ τε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δὲ αὖ παρπαροῖδε πόληθ'
 Νῶθ' ἵππων ὀπιβδύτες ἐδυμένον. οἱ δὲ ἀροτῆρες
 Ἡρῆκον χθόνα διδρυμένον· ὀπισελάδην ᾗ χερσὶνας
 Ἐστάλατ'· αὐτὰρ ἔλω βαδὺ λήιον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὁξείῃσι κορυφιοῦντα πέτηλα,
 Βριδόμενα σαχύων, ὥσπερ Διυάτερος ἀκτῆς.
 Οἱ δὲ ἄρ' ἐν ἐλλειδατοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον δῆλω.
 Οἱ δὲ ἐτρεύων οἶνας, ὅρε παύας ὅτ' ἤρσι' ἔχοντες.
 Οἱ δὲ αὖτ' ἐς ταλάρην ἐφόρειν ὑπὸ βυγνιθήρον
 Λόκοις καὶ μέλασας βότρυας· μεγάλα δ' ὄρχον
 Βριδόμενον φύλλοισιν καὶ ἀργυρῆς ἐλίκεσσιν.
 Οἱ δὲ αὖτ' ἐς ταλάρην ἐφόρειν. πρὶν δὲ σφισιν ὄρχας
 Χρυσέθ' ἔλω, (κλυτὰ ἔργα πείφειν θ' Ἡραΐσιοι)
 Σειόμεθ'· φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι χάμαξι.
 Τοίγε μὲν οὖν παίζοντα ὑπὸ αὐλητῆρι ἕκαστος
 Βριδόμεθ'· σταφυλῆσι· μελιδύδην δ' ἡμῶν αἶδι.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἥρουν· οἱ δὲ ἐμάχοντο
 Πύξτε καὶ ἐλκεδόν. τοὶ δὲ ὠκύποδας λαγρός ἤρειν
 Ἀνδρες θηρῶν, καὶ χαρχαρόδοντες κυνέων,
 Ἰέμενοι μαπίειν, οἱ δὲ ἰέμενοι ὑπὸ δρυῖαι.
 Παρ δὲ αὐτοῖς ἵππων ἔχον πόνον, ἀμοὶ δὲ αἰθλοῖς
 Δῆριν ἔχον καὶ μάχθον· εὐπλεκέων δὲ ὅππ' ὄφρον
 Ἡνίοχοι β. βαῦτες ἐφίσσων ὠκείας ἵπποις,
 Ρ' ὑτὰ χαλαίνοντες· τὰ δὲ ὅππ' κραιτέοντα πέτυντο
 Ἄρματα κολλήεντ', ὅππ' ᾗ πλημναι μέγ' αὐτεῖν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰθλοῖον εἶχον πότον· ὕδ' ἐποτέσφιν
 Νίκην ἐπηνύδην· ἀλλ' ἄκριτον εἶχον αἰθλον.
 Τοῖσι ᾗ καὶ παρῶνται μέγας τείπος ἐντὸς ἀγῶνι,

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa extremā aut orā manabat Ocean⁹, inūdātī similis.
 Totū aut continebat clypeū variegatū. per ipsum autem
 Cygni altimolantes magnūm clangebant, qui illic multī
 Natabant in summa aqua. iuxtā aut pisces movebātur,
 Mirum visu, etiam Ioui granitonanti, cuius consilijs
 Vulcanus fecit clypeum magnūmque validūmque,
 Componens manibus: quem quidem Iouis fortis filius
 Lactabat facilē, equestrem aut asilūt in currum
 Similis fulguri patris Iouis, ægida tenentis,
 Leniter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolans,
 Bigis insistens, regebat curuum currum.
 Propē autem ipsis aduenit dea cæsiis oculis Minerva,
 Atq; ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:
 Saluete Lyncei progenies longē inclytī,
 Nunc itaq; Iupiter robur vobis dat, is qui beatis impat,
 Cygnūmque interficere, & inclyta arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud verbū dicā, multō prastātissime populorū.
 Postquā igitur Cygnum dulci æuo spoliaueris,
 Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse aut hominū pestē Martē accedentem observans,
 Ubi nudatum clypeo variegato
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retrōque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equis capere, neque inclyta arma illius.
 Sic locuta, in currum ascendit diua de armis,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriā ferens
 Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolans
 Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
 Leniter ferebant celerem currum, festinantes campo:
 Nam ipsis animū addiderat dea cæsiis oculis Minerva,
 Ægide concussa. ingemiscebat aut circumquaque tellus.
 Illi aut pariter procedebant, similes igni siue procellæ,
 Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis clamore.
 Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
 Acutim hinniēre, circāque ipsos reuerberabatur sonus.

Χρύσφος, κλυτὰ ἔργα φείτρονος Ἡΐασις.
 Ἀμφὶ δὲ ἴππων ῥέει Ωκείανος πλήθοντι εἰκώς.
 Πῶς ὅ σιμειῖχε σάκος πολυδάδαλον, οἱ ὅ κατ' αὐτὸν
 Κύκλις αἶρεσι πόται μεγάλ' ἤπυσεν· οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, παρ' δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζωὴ βαρυκτύπεα, εἰς διὰ βυλάς
 Ἡΐασις πύεσι σάκος μέγα τ' σιβαρόν τε,
 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Πάλλει δῖον κρατέως· ὅππῃ δ' ἱππείου θόρε δῖφρος,
 Εἰκέλος ἀστροπῇ πατρὸς Διὸς ἀγχιόχοιο,
 Κῆρα βίβας τῷ δ' ἰωίοχος κρατερὸς Ιόλαος.
 Δίφρην ἐπεμβεβασὸς ἰδύνετο χαμπύλον ἀρμα.
 Ἀρχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Καὶ σφίρας θασιύουσ' ἔπεα πηδύετα προσηύδα,
 Χαίρετε Λυγίης γλυκὴ τηλεπλειτυῖα,
 Νυνὶ δὴ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοῖ μοχλῆρας ἀτάστων,
 Κύκλον τ' ὄξισαφειν καὶ ὀπὶ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύκλον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμείψῃς,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὴ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 Αὐτὸς ὅ βροτολοιγὸν ἄρῃ δῖοντα δοκέουσας,
 Ἐνθά κε γυμναδέετα σάκειν ὑπὸ δαυδαλίοιο
 Οφθαλμοῖσι ἰδῆς, ἐνθ' ὑπάρῃ ὀξείῃ χαλκῷ.
 Ἀψ' δ' αἰαχάσσασθαι· ἐπεὶ ἐγὼ τοι αἴσιμόν εἰσι
 Οὐδ' ἱπποὺς ἐλίφην, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ὡς εἰποῦσ' εἰς δῖφρον ἐβύσατο δῖα θεάων,
 Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 Ἐσυνμόως τότε δὴ ῥά διόγνητος Ιόλαος
 Σμυρδαλέον θ' ἱπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ὑπὸ ὀμοκλῆς
 Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἀρμα, κονίοντες πεδίῳ.
 Ἐν δ' ὁρσφιν μῦθος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Λίγιδ' αἰαχάσσασθαι· φειδονάχζε ὅ γαῖα.
 Τοὶ δ' ἄμωδες φρεσὶ γλύνοντ' ἱκέλοι πυρὶ καὶ θυέλλῃ,
 Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἴσσοι μὲν ἔπειθ' ὑπασπείοι ἀνὰ ἡλίοισιν
 Ὀξεία χρίμωσαν, φεὶ δέ σφιν ἄγρυτο ἠχώ.

Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeas:

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros qui laboris & ærumnae experti sumus?

At diuersum tene currum bene politum, atque è via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo

Ad Ceycem regē. nā ille potestate pariter & maiestate
Trachini antistat. Tu verò satis admodū scis etiā ipse.

Eius enim cōubio tenes filiā Themistonoē nigroculam.

O ignave, non enim tibi nequē Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando:

Siquidē tibi dico, illū iam ante quoq; aliquoties periculū
Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso (fecisse,

Aduersus stetit mihi pugnandi insatiabilitate furens.

Ter siquidem mea hastæ percussus sustinuit se terra,

Vulneratus clypeo: quarto autē transadegi femur eius,

Totis animis festiuans, magnūq; illius clypeū perforavi.

Pron⁹ .a. in puluerib. humi pstrat⁹ cecidit hastæ impetu,

Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,

Manibus sub nostris relictis spolijs cruentis.

Sic dixit. at Cygnus bellicosus haud quaquam curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.

Ac tūc à bene cōpactis bigis desilierūt celeriter in terrā,
Et Iouis filius magni, & Enyalij regis.

Auriga autē propius egerunt pulchricomos equos.

Illis autē irruentibus sonitu pedū cōcitata est lata terra.

Ut autem ab alto vertice montis magni

Rupes defiliant, aliæ super alias cadentes:

Multæq; quercus, multæ item piceæ,

Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perueniant:

Ita & illi in se mutuò cadebant cum magno clangore:

Tota autē Myrmidonum ciuitas celebrisque lolcus,

Arnæque, & Helice, & Anthea herbosa,

Præ voce utriusq; valde resonabant. Illi autē cū clamore

Mirādo cōgressi sunt. magnū autē intonuit cōsiliarius Iy-

Et à cœlo guttas demisit sanguinolentas, (pituit,

Τὸν πρῶτον φερόειπε βίη Ἡρακλεΐη,
 Κύκνε πέπον, τί νυ γὰρ ὀπίσθετον ὠκίας ἵππους,
 Ἀνδράσιν οἷτε πόνον καὶ οἰζύας ἰδρίεις εἰ μὴ;
 Ἀλλὰ παρέξ ἔχε δῖφρον εὐξρον, ἧ καλὸν δέου
 Εἶκε παρέξ ἰέναι. Τρηχῆνα δέ τοι παμφαύνα,
 Ἐς Κήυκα ἀνέκτα. ὁ γὰρ δυνά μιν τε καὶ ἀδιδί
 Τρηχῆνος περβέβηκε, σὺ δ' ὀυμνάλα οἶδα καὶ αὐτός.
 Τοῦ γδ' ὀπύεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 Ὡς πέπον, ἔ μιν γὰρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρκίος, εἰ δὴ γὰρ σιωοισόμεθα πολέμιζον.
 Ἡ δὴ μὴν τέ εἰ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῶμαι
 Ἐχέος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαδόεστος
 Ἀντίος ἔσθ' ἐμοῖο, μάχης ἄμωτον μεμαίνων.
 Τεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπὲς ἡρείσατο γαῖῃ,
 Οὐτα μὲν σάκος· τὸ δ' ἑτάρατον ἤλασσε μιν ἄνθρωπος,
 Παιπὶ μὲν ἀσείδων, διὰ δ' ἑμέγα σάκος ἄραξα.
 Πρὶν δ' εἰ κοινήσῃ χαμῶν πέσεν ἔχρος ὀρμῇ.
 Ἐνθά κε δὴ λαοβήτορες ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χρστὴν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτέοντα.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα Κύκνῳ εὐμμελὲς ἐμφοῖνα
 Τῷ ὀπίσθετον ἐχέμεν ἐρυσάρματος ἵππους.
 Δὴ τότε ἀπ' ὀυπλεκίων δῖφρον θόρον αἶψ' ὀπί γαῖαν
 Παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ ἐνυαλίοιο ἀνέκτος.
 Ἡνίοχοι δ' ἐπὶ πλοῦ ἔλασαν καλλίτειχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κενάχιζε πύσ' ὀυρεῖα χερσίν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὕψους κορυφῆς ὄρεος μεγάλου
 Πέτραι δόποθ' ὀφθαλμοῖσιν, ἐπ' ἀλλήλας δ' ἔπεσσι,
 Πολλὰ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὕψιμοι, πολλὰ δ' ἔπεσσι,
 Αἰχμῶν δ' ἐπὶ ταυροῖσιν ῥήγνυνται ὑπὸ αὐτῶν
 Ρίμφα κυλινδομένων, εἰως πεδόνδ' ἀφίκωνται.
 Ὡς εἰ ἐπ' ἀλλήλοισι πέτον μέγα κεκλήγοντες.
 Πᾶσαι δ' Μυρμιδόνων δ' ὀυλὲς κλειτὴ τ' Ἰαωλκίος
 Ἄρην τ' ἡδ' Ἐλίκη, Ἄνδρά τε πειήεσσε
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ὀυαλῆται
 Θείας πρὸ σιωοισαν, μέγα δ' ἔκτυπε μητιέτα Ζεὺς,
 Καὶ δ' ὀυρ' ἀπ' ὀυραίου ψιφάδας βάλεν ἀμαρτοίαςας,

Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad pugnam
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem,
 Per obliquum actus. Spuma autem circa os mandenti
 Destillat: oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Tali similis Iovis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cuius et potus et cibus foemineus res est,
 Atque per totum diem, et mane sub aurora fundit vocem
 Estu in grauisimo, quando et corpus Sirius exiccat,
 Quando item et milio circum arista nascuntur,
 Quod aestate seminant, cum vna acerba colore mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in laticia et laborem.
 Eo tempore pugnabant, multus autem et tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi mutuo succensentes, in se ipsos impetum faciunt,
 Saevusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium:
 Atque ut vultures incurvis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montiuaga gratia, aut fera cerva
 Tinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta è nervo emissæ: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animadverterunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic et hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi igitur Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere meditans, clypeo arcum hastam adegit,
 Neque tamen perripit æs, d. fendeant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitrymiades, vis Herculeæ,
 Inter galeam et clypeum, hasta longa
 Cervice nudatum, celeriter inframentum
 Percussit valide, ambosque detondit nervos collares
 Homicida lancea, magnum enim robur incidere viri.

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο εἴω μεγαθαρσέϊ παυδί.
 Οἶος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς περιδιδύται·
 Κάτωγε χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρῶν τῆς, θήγῃ δέ τε λυκὸν ἐσδύνει
 Δοχμῶνδεῖς, ἀφρὸς ᾗ πρὶ σῶμα μαστιχέωντι
 Λεῖβεται, ὅσπερ οἱ πυρὶ λαμπτόωντι εἴλεττω,
 Οἷα δ' ἐν λοφίῃ φρέσσει τρίχας ἀμφὶ τ' ἀφρῶν·
 Τῷ ἱκελὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱπποείκ' ἔορε δῖφρα.
 Ἦμος ᾗ χλοῖῃ κυανόπιδρις ἠχέτω τέπιξ
 Οἷον ἐφ' ἑορμῆς θέρους ἀνδρῶν ποισιν ἀείδῃ
 Ἀρχεται, ὅτε πόσις καὶ βρωσις θῆλις ἔερση.
 Καί τ' πασημέριός τε καὶ ἡμέρας χεῖρ ἀνδρῶν
 Ἰδὲ ἐν ἀντοτάτῳ, ὅποτε χροῖα Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δὴ κίχρῳσι φειγλῶχες τελείδωσι
 Τοῖς τ' ἑρμῇ σπείρουσιν, ὅτ' ὀμφακας ἀόλλονται,
 Οἷα Διόνυσος δῶκε' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος·
 Τὴν ὄρεω μάρνασθαι, πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει.
 Ὡς ᾗ λέοντες δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοτέοντες, ὅπῃ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἀραβὸς θ' ἄμα γένετ' ὀδόντων·
 Οἱ δ' ὥς τ' ἀγυπαὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέβῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντες μαχέσθαι
 Αἰγρὸς ὀρεαστιόμοι καὶ ἀχρστέρης ἐλάφοιο
 Πιογος, ὡς τ' ἐδάμνασε βαλὼν αἰζηῖος αἰὴρ
 Ἰὼ ἀπαὶ νθυρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 Χώρα αἰθρῆς ἐών· οἱ δ' ὀβελέως ἐνόησαν,
 Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχῃ διριμείαν ἔδεντο·
 Ὡς οἱ κακληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὕρυσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερβύτης Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμνῶς σάκεϊ ἔμβαλε χαλκῶν ἔγχυτο·
 Οὐδ' ἔρρηξε χαλκὸν, ἔρυτο ᾗ δῶρα θεοῖο.
 Αἰφίπτευσονιάδης ᾗ βίη Ἡρακληεῖν
 Μεισσηγὺς κέρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχρ' ἔμαχετο
 Αὐχένα γυμνωθέντα δουρὶς ὑπὲρ βροτὶ γλυκεῖν
 ἦλ' αὖθις ὀπκρατέως· ὅπῃ δ' ἀμφὶ κέρσι τένοιτε
 Ἀνδροφόνος μελὶν· μέγα γὰρ ὄντος ἔμπιστε φωτὶς·

Cecidit aut veluti cum querens aliqua, aut cum rupes
Excelsa, iecta Iouis fumanti fulmine:

Sic cecidit. circū ipsū aut resonabāt arma variegata aere.

Atque hunc quidē ibi reliquit Iouis arumnosus filius.

Ipsē aut occisorē hominū Martē accedentē observans,

Sauum videns oculis, ut leo corpus fortē nactus,

Quique admodum accuratē pelle validis unguibus

Dissecta, quā celerrimē dulcem animum abstulit:

Alacriter autem nigrum expletur cor,

Ac casus intue's oculis saeuū quiddā, costās q, & humeros

Cauda flagellans, pedibus fodit, neque quisquam ipsum

Sustinet ex aduerso aspiciens propē ire, neque pugnare.

Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore

Contra Martem stetit, in praeordiis audaciam augens

Certatim. Ille autem propē venit afflicto corde.

Perique aut cum clamore alter alterum inuasērunt.

Ut aut quando à magno rupes cacumine praecipitans,

Et in longum delata saltu voluitur, fragor q,

Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius respondes

Alius, ad quem cursu deferretur, ubi ipsam retinet:

Tanto ille fremitu, curruum grauator, perniciosus Mars

Vociferans irruit. ille aut promptē venientem excipit.

Porro Minerva filia Iouis agida tenentis

Ex aduerso venit Marti, tenebrosam habens agidem.

Saua aut toruē intuens, verbis volucris allocuta est:

Mars in hibe animos ingentes, & manus iniectas.

Neque enim tibi fas est incluta arma auferre,

Hercule occiso, Iouis magnanimo filio.

Sed age, desiste à pugna, neque aduersus steteris mihi.

Sic ait, sed non persuasit Martis magnanimi animo.

Sed magno fremitu, flamma similia arma vibrans,

Celeriter inuasit vim Herculeam,

Occidere festinans. & coniecit aratam hastam

Acrius, ob suum filium irascens mortuum,

In clypeum magnum. At procul caesa Minerva

Hasta impetum avertit, manu deflectens à curru

Ἡρεπε δ' ὥς ὅτε τις δριϋ ἥριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἡλίβατος πληγίσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ.
 Ὡς ἔριπ' ἀμφι δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκίῃ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς τελαχάειδ' ἵος υἱός·
 Αὐτὸς δ' ἔβροτολοιγὸν Ἀρην ὀπιόντα δοκῦσας,
 Δεινὸν ὁρᾷν ὄασοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 Ὅς τε μέλ' ἐιδυκίως μινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσιν
 Σχίσσας ἐπὶ ταχέσσι μελίφρονα θυμὸν ἀπύρασ·
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τύγε κελαιὸν πέμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὄσσοις δηνὸν, πλὺρα δέ τε κ' ὤμοις
 Οὐρῇ μαστιόωντι ποσσὶ γλάφει· ἐδὲ τις αὐτὸν
 Ἐτλη ἐς αὖτα ἰδὼν χεῖδ' ἢ θείν, ἢ δ' ἄν μάχιδται.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔση Ἄρνος, εἰς φρεσὶ θάρσος αἰέξων,
 Ἐσσυμένως δέ οἱ χεῖδ' ἤλυθεν ἀχνύμεν Θυκῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀμύηλοισιν ὄρεσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαυὶ μέγα λυπέτρῃ φρηῶτος ὀρύσσει,
 Μακρὰ δ' ὅτ' αὖθροόσκεσσι κυλίνδεται, ἢ δέ τε ἡχῇ
 Ἐρχεται ἐμμενέως ἤα παῖρος δέ οἱ ἀντεβόλησεν,
 Τ' ψηλός, τὰ δὴ σιωπεύεταί, ἐνθα μιν ἴχει.
 Τόσση δ' μὲν ἰαχῇ βροσάμενος ἔλιος Ἄρης
 Κεκληγὼς ἐπύρκεσσι δ' ἔμματα πείσας ἰστέλειτο.
 Αὐτὰρ Ἀδλευαῖη κόρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀντήν ἤλυθεν Ἄρνος, ἐρεμνὴν αἰγὴν δ' ἔχουσα·
 Δεινὰ δ' ἰσώδ' ἔρα ἰδούσ' ἔπειτ' ἐπέρουσα φροσινύδα,
 Ἄρες ὀπίσχε μῦθος κρατερὸν κ' χεῖρας ἀάπτει.
 Οὐ γάρ τοι δέμεις ὅσιν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλῆα πτείναντα Διὸς δρασιν κάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμείο.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν·
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἵκελα τεύχεα πάλῳ,
 Καρπαλίμως ἐπύρκεσε βίη Ἡρακλεείῃ,
 Κακτάμενος μιν μάχος· καί ῥ' ἐμβαλε χαλκίον ἔγχος
 Σπερχνόν, ἐσθ' παυδὸς κατέαν πέρι τεθνηῶτος,
 Ἐν σάκῃ μεγάλῃ, ἀπὸ δ' Ἰλαυκῶπις ἀδλίμῃ
 Ἐγχος ὀρμίνῃ ἔτραπ', ὀρεξάμεν δ' ἀπὸ δίφρου.

Acerb⁹ aut dolor Martē cepit, extractique gladio acuto
 Irruit contra Hercule magnanimum. at illū accedentē
 Amphitryoniades, saeuo insatiabilis clamore,
 Femore nudatū clypeo sub variegato,
 Vulnerauit validē, magnūmq; traiecit clypeum
 Hasta vibrans. in terra aut prostratus media Martem.
 At illi Pavor & Metus agilem currum, & equos
 Adegerūt celeriter propius, & à terra habēt elatas vias
 In currum posuerunt variegatum, atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, veneruntq; in altū Olympū.
 Filius autem Alcmenae & gloriosus Iolans,
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
 Reuertebatur. moxq; exinde ad ciuitatē Trachiniā vene-
 Equis velocibus. At cecidis oculis Minerva (runt,
 Peruenit in Olympum magnum, & domus patris,
 Cygnū aut cōtra Ceyx sepeliuit, & populus infinitus.
 Qui prope ciuitatem habitant inclyti regis,
 Anten, Mirmidonūmq; ciuitatē, celebrēmq; Iolcum,
 Amēnq; & Helicē. multus aut congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis diis.
 Sed illius sepulchrū & momumētū obscurū reddidit Anax
 Imbre hyemali exundās. ita enim ipsum Apollo (rus,
 Latone filius iussit, propterea quod inclytas hecatōbas
 Quicūque portaret Delphos, eum vi spoliabas infidiatus.

Δριμύ δ' Ἄρην ἄχρ' εἴλ' ἐρυσαίμενος δ' ἄορ' ὄξυ,
 Ἐσπύτ' ἐπ' Ἡρακλεῖ κοατερόφρονι. τὸν δ' ὀπιόντες
 Ἀμφιτρωνιάδης δ' ἠγῆς ἀκέρητες αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκας ὑπὸ δαυδαλέοιο,
 Οὔτατ' ὀπικρατέως· διὰ δ' ἤμγα σάκος ἄραξεν,
 Δέρετι νομισσας, ὅππ' ἤχθονι κείβ' αλε μέσση
 Τὸ δ' ἤ Φίλος κ' Δεῖμος εὐχ' ὄχον αἶμα κ' ἵπποις
 Ἡλῶσαν αἶψ' ἐγίε, κ' ἀπὸ χθονὸς δ' ἱεροδείης
 Ἐς δ' ἴφρον θῆκαν πολυδαίδαλον. αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἰπποῖς μασιπέτλω, ἵκοντο δ' μακρὸν Ὀλυμπον.
 Τί' οἱ δ' Ἀλκαίῳ κ' κυδαλίμοις Ἰόλαος
 Κύκλον σκυλδύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νίσσεντ' αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῆνες ἵκοντο
 Ἰπποῖς ὠκυπόδεσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐξίκατ' ἔλυμπόν τε μέγα κ' δώματα πατρῷα
 Κύκλον δ' αὖ Κήϋξ θάππει, κ' λαὸς ἀπείρην,
 Οἱ δ' ἐγίε νῆον πόλιος κλειτῆ βασιλῆος,
 Ἄντλω, Μυρμιδόνων δ' πόλιν, κλειτῶ τ' Ἰαωλκόν,
 Ἄρνλω τ' ἠδ' Ἐλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντες Κίϋκα φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι.
 Τοῦ δ' ἤ πάρον κ' σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναιρος,
 Οὔβροι χιμείω πλήθων. τῶς δ' ὁρμὴν Ἀπόλλων
 Λητοῖδης ἠῶαξ', ὅτι ῥα κλειταὶ ἐκατόμβας
 Οἷς τις ἄγρ' Πυθοῖδε, βίη σύλασσε δοκίμω.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

HESIODI ASCRÆI DEO-
RVM GENERATIO.

Usas Heliconiades incipiamus ca-
nere,
Quæ Heliconis habitant montem
magnūmque diuinūmque:
Et circa fontem nigrum pedibus
teneris
Saltant, arāmque præpotentis
Saturni,

Atque abluta tenero corpore in Permissos,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velata aëre multo
Nocturna incedebant perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Iouēque agida tenentē, & venerandā Iunonē,
Arginā, aureis calceamentis incedentem:
Filiāque, Egiochi Iouis, ceruleos oculos habentē Miner-
Augurēque; Apollinē, & Dianā sagittis gaudētē, (uās
Atque Neptunū terram continentem, terra motorem:
Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebentēque aurea corona decorā, formosāque Dionem,
Aurorāque, Solēque magnū, splendidāque Lunam,
Latonāque, Iapetūque, ac Saturnum versipellem,
Terrāque, Oceanūque vastū, & Noctem atram.
Aliorūque immortalū sacrum genus semper existēt iūs
Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub diuino.
Hoc autem me primum dea sermone compellarunt,
Musa Olympiades, filia Iouis Egiochi

Η Σ Ι Ο Δ Ο Τ Τ Ο Τ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Τ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

ΜΟΥΣΑΩΝ Ἑλικωνιάδων ἀρ-
χώμεθ' αἰείδην,
Αἰδ' Ἑλικῶνθ' ἔχουσιν ὄρεσ μέ-
γα τε ζαθέον τε·
Καί τε παρὶ κελύων ἰοειδέα πόντος
ἀπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμόν ἐριδιγέθ·

Κρονίωνθ·.

Καί τε λοκαστέμεναι τέρετα χεῖρα Γρυμναστοῖο,
Ἡ' Ἰπποκλέους, ἡ Ὀλμειῶ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροῖς ἐπιποιήσαντο
Κόμοις, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο ᾧ πρῶτον.
Εἵδεν Ἀπορνύμεναι, κακχαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
Εἵν' ἦχαι στίχον, περικαλλέα ὄσαν ἰεῖσαι,
Τ' μυσσσαι Δία τ' αἰγίον, καὶ πότνια Ἡ' ῥω
Ἀργεῖον, χρυσίοισι πεδίλοις ἐμβεβηῖον,
Κέκλυ τ' Ἀγχιόχοιο Διὸς γλαυκῶπι Αἰθλίω,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἡ' ᾧ Ποσειδάωνα γαήοχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδρίω, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτῳ,
Ἡ' ἔγωγε χρυσεσέφατος, καλῶ τε Διώνω,
Ἡ' ὧ τ', Ἡ' ἧῖόν τε μέγα, γαμψά τ' Σηλίω,
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγα, καὶ Νίκτα μέλαιναν·
Ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος ἀνένεικτον.
Αἰνὺ ποθ' Ἡσίοδον καλῶ ἐδίδαξαν αἰοιδῶν,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνθ' ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δὲ με παρόπιστα θεαὶ παρὸς μῦθον εἰπαυ,
Μῦθον ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,

Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventre
Scimus mēdacia multa dicere veris similia: (solūm)
Scimus etiam, quando vulerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiae Iouis magni veridicae,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri peruiridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autē mihi vocem
Divinam, ita ut audirē tam futura quā praeclita:
Et me iubebant celebrare beatorū genus sempiternorū,
Se verò primò & postremò semper decantare.

Sed quò mihi hac circa quercum, aut circa petram?

O tu, à Musis ordiamur, quae Ioui patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & praesentia, & futura, & praeterita,
Voce concordantes. illarum verò indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Iouis valde tonantis, dearum voce à suavi
Dispersa: resonat verò vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. haec verò immortalē vocē emittentes,
Deorum genus venerandū in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Caelum latum genuerunt,
Quique ex his prignati sunt dii, datores bonorum.
Secundò rursus Iouē, deorū patrē atque etiā virorum,
Incipientēque canunt dea, & finiunt carmen,
Quam sit praestantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,
Musa Olympiades, filiae Iouis agida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
Obliuionēque malorum, & solatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
Seorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
Sed cū iam annus exactus, circumvoluta .v. essent tēpora
Mensium decrescientiū, diēsque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordas, quibus carmen
Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,

Ποιμένες ἄγραιοι, καὶ ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 Ἰδὲ μοῖν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδὲ μοῖν δι' αὐτ' ἐθέλω μοι δηρὸν μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλα Διὸς ἀρ' ἔπειτα·
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδδον, δαίφνης ἐριθιλέῃ ὄζον,
 Δρέψασθαι θνητὸν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὲν
 Θείῳ, ὥστε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶν τ' εἶντα.
 Καί με κέλοισ' ὑμνεῖν μακάρων γλῆϑ' αἴεν ἑόντων,
 Σφας δὲ αὐταὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἶεν ἀείδειν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φεῖ δ' ῥῦν ἢ φεῖ πέτρῳ;

Τυνὴ Μισαίων ἀγχώμῳ, τὰ Διὶ πατρὶ
 ὕμνῳσαι, τέρποισι μέγα νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰδῶσαι τὰ τ' εἶντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶν τ' εἶντα,
 Φωτὴ ὁμνῶσαι. ἧς δὲ ἀκρόματος ρέει αὐδὴ
 Ἐκ σωμαίων ἡδεῖα. γλῆϑ' δέ τε δώματα πατρὸς
 Ζωὸς ἐριγδύποιο, θεῶν ὅππ' ἀφειδέσῃ
 Σκιδναμένη· ἢ χεῖρ' ἢ χάριτι φέειτος Ὀλύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἷ δὲ ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι,
 Θεῶν γλῆϑ' αἰσδιὸν πρῶτον κλείουσιν αἰοδῆς,
 Ἐξ ἀρχῆς αἰεὶ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς Ὀυριεὶ ἐπικτῆς,
 Οἳ τ' ἐν ἧς ἐγλύοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Δύτερον αὖτε Ζωὴα, θεῶν πατέρ' ἢ ἢ καὶ αἰσδιῶν
 Ἀρχομένη· ὕμνῳσι θεῶν, λήγουσ' τ' αἰοδῆς,
 Ὅσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτει τε μέγιστος·
 Αὖθις δὲ ἀνδράπωνι τε γλῆϑ' κρατερόν τε γαῖάντων
 ὕμνῳσαι, τέρποισι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρί μεγάλα
 Μνημοσύνης γουνοῖσιν ἑλδὸν ἦρος μεδέουσα,
 Ληισοσύλῳ τε χακῶ, ἄμπαυμά τε μαρμαρέων.
 Ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἅπ' ἀθανάτων ἱερὸν λῆχος εἰσαναβάλλων·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπ' αὐτὸς ἔλω, φεῖ δὲ ἔτραπον ὄρα
 Μῶων φθινόπῳ, φεῖ δὲ ἡμέτα πόλλ' ἐτελέσθη,
 Ἡ δὲ ἐπικ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοδῆ
 Μίμνεται, οἱ σήθεισιν ἀκρόα θυμὸν ἐχύσας,

Paululum à summo vertice niuosi cœli:
 Ubi ipsis splendidique chori, & ades pulchræ.
 Iuxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In conuiuijs: amabilem aut per os vocem emittentes
 Canunt, omniumque leges, & mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Iste tum ibant ad Olympum, exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena. undique .v. resonabat terra atra
 Canentibus hymnos: iucundus .v. à pedibus strepitus excitabat
 Euntium ad patrem suum, ille aut in cœlo regnat. (tur
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.
 Hac sanè Musæ canebant, cœlestes domos tenentes:
 Nouem filia magna è Ioue prognata:
 Cliòque, Euterpeque, Thaliàque, Melpomenèque,
 Terpsichorèque, Eratòque, Polymniàque, Vraniàque,
 Calliopèque: hæc autem excellentissima est omnium.
 Hac enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcumque honoratura sicut Iouis filia magni,
 In lucem editamque aspexerint à Ioue nutritorum regum:
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
 Huius verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs. hic autem tutò causæque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populis
 Damno affectis in foro, res iterum integras restituant
 Facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem verò per urbem, velut i deum, placent
 Reuerentia blanda: eminet .v. inter ipsos congregatos.
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A Musis et enim, & cœminis feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram, & citharædi:
 Ex Ioue .v. reges. ille verò beatus, quemcumque Musa
 Amant, suavis ei ab ore fluxit vox.

Τυτθὸν ἀπ' ἀκρετάτης κρυφῆς πόκετος Ὀλύμπου,
 Ἐνθαί σφηλεπαορί τε χροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ' οἷ' αὐτῆς Χάριτες καὶ Γ' μερὸς οἰκί' ἔχουσιν
 Ἐν θαλίῃς ἐρατῶν ᾧ διὰ σῶμα ὄσαν ἰεῖσαι,
 Μῆ' πενταὶ παύτων τε νόμοι, καὶ ἥδεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσαν ἰεῖσαι.
 Αἶ τότ' ἴσαν παρὸς Ὀλύμπου ἀγαλλόμεναι ὅπῃ χαλῇ,
 Ἀμβροσίη μολπῇ· ὦ δὲ δι' ἔαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνόμεναι, ἐρατὸς ᾧ ποδῶν ὑπὸ δούπεσσι ὀρόφῃ,
 Νηυσὶ μύρον πατέρ' εἰς ὅτ' ὁ δὲ ἔρανος ἐμβασιλεύῃ,
 Αὐτὸς ἔχων βροτῶν ἢ δὲ αἰθαλόεντα κραυγὸν,
 Καρτεῖ νικίστας πατέρα Κρόνον· ὦ δὲ ἕκαστα
 Ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῦσαι ἄφθον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλῃ Διὸς ἐκγεγαῖται,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε· Θόλῃά τε, Μῆτις μύρη τε,
 Τρῳόχορη τε, Ἑρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Κόμῳπιθ' ἢ ᾧ παροφρεσάτη ὅσιν ἀπασέων.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδοῖσιν ὑπὸ δαί.
 Ὅν πινυα τιμήσωσι Διὸς κοῦραν μεγάλῃοι,
 Γφνόμενόν τ' ἐπιδώσει διορφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ὅπῃ γλαύσῃ γλυκερῶν χείουσιν ἀοιδῶν,
 Τῷ δὲ ἔπει' ἐκ σῶματος ῥεῖ· μίλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 Πᾶντες εἰς αὐτὸν ὀρόφῃ διακρίνοντα θέμιστας
 Ἰθέουσιν δίκῃσι· ὁ δὲ ἀσπεργέας ἀγριβίων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ὀπίστα μύρας κατέπαυσε.
 Τουμῆκα γὰρ βασιλῆες ἐχέοντες αἰῶνα λαοῖς
 Βλαπτομένοισι ἀγορήφι μετὰ ἔσπα ἔργα τελῶσι
 Ρ' ἡδὲ δῖος, μάλα κεῖσι παλαιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Εὐχόμενον δὲ ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς ἰλάσκειται
 Αἰδοῖ μιλίχῃ, μὲν ᾧ παρέπει ἀγορῆμοισιν,
 Οἷα τοι Μυσάων ἰδὴ δόσις ἀνδράποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μυσάων καὶ ἐκ κούρας Ἀπρόλων
 Ἄνδρες αἰδοῖ ἔασιν ὅπῃ χθόνα καὶ κισσαριστῆ.
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δὲ ὅλβιος ὄντινα Μῦσαι
 Φιλοῦνται γλυκερῇ οἱ ἀπὸ σῶματος ῥεῖ ἀυδή.

Quòd si enim quis luctū habēs recenti dolore saucio
 Tristetur, animo dolens, caterū Poeta (nimo
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudib. celebrauerit, beatōsq; deos qui Olympū incolūe,
 Statim hic sollicitudinum obliuiscitur, nec quicquam
 Meminit, qn citò deflexerūt eū aliò dona deorū. (dolorū
 Saluete natae Iouis, date verò amabilem cantilenam,
 Celebrate quoq; immortalī diuinū genus, semper exi-
 Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato, (stentium,
 Noctēq; caliginosa, quōsq; salsus nutrit Pontus.
 Dicite insuper, ut primum dii & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, astu feruens,
 Astrāq; fulgentia & cælum latum superne:
 Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
 Utq; opes diuiserint, & quō honores distinxerint, (lum.
 Atq; quō primū multis implicitū sphaeris tenuerint cæ-
 Hac mihi dicite Musa, caelestes domos inhabitantes
 Ab initio: & dicite quòdnam primum fuerit illorum.
 Primo omnium quidem Chaos fuit, at deinde
 Tellus lato pectore pradita, omnīū sedes tuta semper
 Immortalium, qui tenent iuga ninosi Olympi,
 Tartarāq; tenebricosa in recessu terra spaciosa:
 Atq; Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas, & omnium deorum, omniumq; hominum
 Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
 Ex Chao verò Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Ex Noctē porò Etherq; & Dies progenerati sunt:
 Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus verò primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtēgat,
 Utq; esset beatis diis sedes tuta semper:
 Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, quae habitant per montes saltuosos.
 Atq; etiā in frugiferum pelagus peperit astu feruens,
 Pontum absq; amore suauis. caterū deinde (habentē,
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices

Εἰ δ' ἄρ' τις κ' πένθος ἔχων πεοκηδέϊ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίῳ ἀκαχήμῳ, αὐτὰρ αἰδοῖς
 Μιστάων θεράπων κλεία πορτέρων αἰδρώπων
 Τμῆσιν, μέγαράς τε θεοὶ οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ὀπιλήδετα, ἐδέετο κηδέων
 Μήμεται ταχέως ὅ παρὲρ ἄπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδίῳ.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἴδον γλῶσσι αἰὲν ἐόντων,
 Οἱ Γῆς ἐξεγέροντο κ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Νυκτὸς κ' ἡλιοφερῆς, οἷς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 Εἶπατε δ' ὡς ταρωῶτα θεοὶ κ' γαῖα γλύνοντο.
 Καὶ ποταμοὶ, κ' πόντος ἀπείρετος οἴδιματι θυῶν,
 Ἀσρά τ' λαμπρόωντα, κ' ἕρατὸς ὕρις ὕψρθεν,
 Οἱ τ' ἐκ γῆς ἐγλύνοντο θεοὶ δωτῆρες ἑάων.

Ὡς τ' ἀφειος δάσαντε, κ' ὡς τιμαὶ διέλοντο,
 Ἡ δὲ κ' ὡς ταρωῶτα πολὺ πύχον ἔχον Ὀλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἑσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐξ ἀρχῆς, κ' εἶπα θ' ὅ, τι πορῶτον γλύνετ' αὐτῆς.

Ἦτοι μὲν πορῶτισα Χάθ' γλύνετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' ὀρύσειν Θ, πάντων ἑδὸς ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι χάρη νιφόεντος Ὀλύμπου.
 Τάρταρά τ' ἠέρεται μυχρὸν χθονὸς θυροδείης.
 Ἡ δ' Ἐρως, ὃς χαλκίος ἐσὶ ἀθανάτισσι θεοῖσι,
 Λυσιμελής, πάντων τ' θεῶν πάντων τ' αἰδρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον κ' ὀπίφρονα βελών.
 Ἐκ Χάος θ' Ἐρεβός τ' μέλανά τε Νύξ ἐγλύνοντο.
 Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ τ' κ' Ἡμέρη ἐξεγλύνοντο,
 Οἷς τέκε κυσσιμήνη, Ἐρέβῃ φιλότητι μιγείσασα.
 Γαῖα δὲ τοι πορῶτον μὲν ἐγένετο ἴσεν ἑαυτῇ
 Οὐραγὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν πᾶσι παύτα καλύπτῃ,
 Ὅφρ' εἴη μακρίεσσι θεοῖς ἑδὸς ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γεῖνετο δ' ἕρεια μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναυλούς
 Νυμφέων, αἳ γάδοισιν ἀν' ἕρεια βησθήσεται.
 Ἡ δ' κ' ἀτρύγετον Πέλαγος τέκεν οἴδιματι θυῶν,
 Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφ' ἡμέρᾳ. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐραγὰς ἄνηθεῖσα τέκ' ὦκεανόν βαθυδίνην,

Cœumq; Creiūque, Hyperionēque, Iapetūq;
 Theamq;, Rheamq;, Theminq;, Mnemosynēque,
 Phœbenq; aurea corona insignē, Thetynq; amabilem.
 Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Acerrimus inter liberos. floridū. a. odio prosequabatur pa
 Porro genuit & Cyclopes magnū cor habentes, (rent ē.
 Brōtēmq;, Steropēmq;, & Argen forti animo pradiū:
 Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sanè per alia dijs similes erant,
 Vnus verò oculus media positus erat fronte:
 Cyclopes verò cognomēto erant, eò quòd ipsorum?
 Circularis oculus vnicus inerat fronti.
 Robūq;, & vires, & molimina erant in operibus.
 Alij deinde è Tellure & cælo prognati sunt
 Tres filij magni, & prauvalidi, non nominandi,
 Cottūsq;, Briareūsq;, Gygēsque, superba proles.
 Quorū centū quidem manus ab humeris manabant,
 Inaccessæ: capita verò vnicuique, quinquaginta
 Ex humeris prognata erant. super robustos artus.
 Robur aut immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo. v. infensi erant parenti
 Ab initio. & horū quidem ut quisque primū nascebatur,
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
 Terra in latebris: malo aut oblectabatur opere
 Cælum. ipsa verò intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam verò malāmque excogitauit artem.
 Statim verò cum procreasset genus canis ferri
 Fabricauit magnam falcem: edixit verò charis liberis
 Dixit aut, sūpta fiducia, charo mœrens corde:
 Filij mei & patris nefarii. si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim saua machinatus est opera. (illorum
 Sic dixit. illos verò oēs inuasit metus, neque quispiam
 Locutus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
 E contra verbis compellauit matrē castā: (nam versutus

Κοῖδόν τε, Κρεῖδόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
 Θείδω τε, Ρεΐαν τε, Θέμιν τε, Μημεσιώην τε,
 Φοῖβην τε χερσὸς ἑταίρον, Τηθύν τ' ἔρατε νύ.
 Ταῖς δ' ἡμέθ' ὀπλότατες γλῦτε Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
 Δφνότατος παῖδων θαλερόν δ' ἤχθηρε πεκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ἑσπερίοι ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντιω τε, Στερόπῃ τε, καὶ Ἀργεῖον Ὀβριμόθυμον,
 Οἱ Ζηνὶ βρόντιώ τ' ἰδοσαν, τεύξαί τε κραυγόν.
 Οἱ δ' ἦ τοι τὰ μὲν δῖα θεοῖς ἐνδηγίοι ἦσαν,
 Μῆν' ὁφθαλμὸς μέσσω ἐπέκθετο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπὶ νυμν, οὐτι καὶ ἄρα σφείων
 Κυκλοτερὸς ὁφθαλμὸς ἕας ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Ἰγὺς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργois.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγλύοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, ἐκ ἡνιμαστοῖ,
 Κόπῳ τε, Βρεαφείῳ τε, Γίγης θ', ἑσπερίφανα τέκνα.
 Τῶν ἑκάτον μὲν χεῖρες ἅπ' ὤμων αἶσαντο
 Ἀπλάσοι, κεφαλὰ δ' ἐκείσῳ πεντήκοιτα
 Ἐξ ὤμων ἐπέρυκοι, ὅππῃ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰγὺς δ' ἀπλάτῳ, κρατερὴ, μετὰ δ' ὅππῃ εἶδ' ὅ.
 Ὅσοι γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγλύοντο,
 Δφνότατοι παῖδων, σφετέρῳ δ' ἤχοντο πεκῆϊ
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ τῆς μὲν ὅπως τις περὶ γλῦοιτο,
 Πάμπας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάθῳ ἐκ ἀνίσσκε,
 Γαῖης ἐκ κυθμῶνι κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανόσ, ἡ δ' ἐντὸς στεναχίζετο Γαῖα πελώρη,
 Στεινομήν' ὀδλίῳ δ' κακῶ ἐπεφράσσοντο τέχνῳ.
 Αἶψα δ' ποιήσασα γλῦθ' περὶ ἀδάμαντες,
 Τεύξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε δ' ὁ θαρσύνεσσα, φίλοι τετιμῆν ἦτορ,
 Παῖδες ἐμεῖ καὶ πατρὸς ἀταστάλα, αἴ κ' ἐδέλητε
 Πείθεισθαι, πατέρες γὰρ κακῶ πονήμεθα, λάβω
 Τ' μετέρου, φρότερος γὰρ ἀφικέα μήσσοιτο ἔργα.
 Ὡς φάτο, σὺ δ' ἄρα πάντα ἔλκε δέος, ὅδ' ἐπὶ αὐτῆς
 Φθέγγετο, θαρσύνεσσα δ' ἡμέγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης
 Ἄψ' αὐτὴς μύθεισι φροσύνει μητέρῃ κιδνῶ,

Mater, ego certè hoc in me recipiens peragams
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum: prior enim saeva creditatus est opera.

Sic dixit, gausa est aut valde animo Tellus ingens,
 Collocavit aut ipsum celans in insidiis, indidit. v. manibus
 Falcem asperis dentibus: dolo aut instruxit omni.
 Venit aut Noctē adducens magnū Cœlū, vndique verò
 Cupiens amorem imminebat, & sanè extentū est (Tellurē
 Passim: ex insidiis aut filiusprehendit manu
 "inistra, dextra. v. immanem cepit falcem, (iris
 Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia pa-
 Festinantē: demessuit, rursūque abiecit ut ferrentur,
 Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
 Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra, circumdolutis aut annis,
 Produxit Erinnyēsque validæ magnosque Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manib. tenentes:
 Nymphasque quas Melias vocant. super immensam ter-
 Testiculisque ut prius resecis ferro, (ram.
 Proiecit circa Epirum vndis agitatū in pontū, (alba
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circūcirca. v.
 Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella
 Imnutrita est. primū. v. ad Cythceras diuinas
 Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.
 Prodiit verò veneranda formosa dea: circum. v. herba
 Pedib. sub mollib. crescebat: Aphroditē aut ipsam,
 Spuma pgnatā deā & decorā pulchris fertis Cythereā,
 Nominant tam dii quā homines: eò quòd in spuma
 Nutrita fuit. sed Cytheream. quòd appulit Cytheris.
 Cyprigenā. v. quòd nata sit vndosa in Cypro.
 Atque Amantē genitalia, quia ex genitalib. emerfit.
 Hāc v. Amor comitatus est, & Desideriū sequebatur
 Natā primū, & deorū ad cœtū eunē. (pulchrū,
 Hunc. v. ab initio honorē habet, atque sortita est
 Sortē inter homines & immortales deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,

Μητρὸς ἐγὼ καὶ τὸ γ' ὑπερβόρῃ τελέσασμι
 Ἔργον· ἐπεὶ πατρὸς γε δυσωνύμου ἐκ δ' ἐγίζω
 Ἡμετέρου· περὶ τερὸς γ' αἰεὶ κεία μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γηθῆσεν ὃ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δέ μιν κρύψασα λύχῳ, ἐνέθηκε ὃ χεῖ
 Ἀρπύω καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεδήκατο πάντα.
 Ἡλθε δ' ὃ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανὸς· ἄμφι δ' ὃ Γαῖα
 Ἰμείρον φιλόπητος ἐπέχετο, καὶ ῥ' ἐταύθη
 Πρίτη· ὃ δ' ἐκ λοχοῖο παῖς ὠρέξατο χεῖ
 Σκαρῆ, δεξιτερῇ δ' πελῶριον ἔλαβεν ἀπ' αὐτῇ,
 Μακρῷ, καρχαρόδοντα, φίλῳ δ' ἄπο μῆδεα πατρὸς
 Ἐσσυμένους ἤμισε, πάλιν δ' ἔρριψε φέροντα
 Ἐξέπσω· τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χερός·
 Ὅσῃ γ' ῥ' ἀδύμῃ τις ἀπέστυθεν αἴματιέσῃ,
 Πάσας δέξατο Γαῖα, περὶ πλοῖμ' ὅνι δ' ἐν αὐτῇ,
 Γείνατ' Ἐρεννί τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
 Τόχῃσι λαμπομόμοις, δόλιχ' ἔγχια χερσὶν ἔχοντας,
 Νίμφας δ' αἰεὶ Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 Μῆδεά δ' ὥς τυρωθῶτον ἄπο τμήξας ἀδάμαντον
 Κάβδῳ ἐπ' Ἡπείρου πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 Ὡς φέρετ' ἀμπελάγρε πούλιον χεῖρον, ἄμφι δ' ὃ λολικὸς
 Ἀφροδῆς ἀπ' αἰθαιάτου χροὸς ὄρνυτο· τὰ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐδρέφθη· περὶ τὸν δ' Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἐπλετο, ἐνθ' ἐν ἰσθμῷ περὶ ῥῆτον ἵκατο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη ἀφ' οὐδὲν καλὴ θεὸς· ἄμφι δ' ὃ ποίη
 Πρῶτ' ἐν ὑποθαλάσσιον ἀέξετο· τίω δ' Ἀφροδίτῳ,
 Ἀφροχλύειά τε θεῶν καὶ εὐσέφῃον Κυθήρειαν
 Κικλήσκοισι θεοῖς τε καὶ ἀνέρες, οὕτως ἐν ἀφροῖ
 Θρέφθη· ἄταρ Κυθήρειαν, ὅτι περὶ σέκυσε Κυθήροισι·
 Κυπεροχλύειαν δ' ὅτι γλυκύτο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡ δ' ἐφίλομνηδέα, ὅτι μνηδέων ἐξεφαθύθη.
 Τῇ δ' Ἐρως ὠμαρτήσε, καὶ Ἰμέρος ἔσπετο χαλὸς
 Γεινομῆναι τρωθῶτα, θεῶν τ' ἐς εὖλον ἰύσῃ.
 Ταύτῳ δ' ἔξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δ' ἀέλειχε
 Μοῖρ' ἐν αἰθ' ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθενίαις τ' ὁάροις, μειδόμεναι τ' ἐξ ἀπαΐτας τι,
 f. iiii.

Oblectationemque suauē, & amicitiam, blanditiāsq;
 Illos verò pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios obiurgans, magnum Cælum, quos genuit ipse. (Se
 Diutitabat porro, extēdētes ex protirua magnū patras
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterū futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcā atram,
 Et Mortē: peperit etiā Somnū, peperit verò agmē Sōnio.
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura. (rū:
 Rursum postea Momum, & Erumnā dolore plenā,
 Hesperidēsq;, quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra ciaræ sunt, ferentēsq; arbores fructus:
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites.
 Clothōq;, Lachēsinq;, & Atropōn. quæ mortalibus
 Editis dant habendum bonūmq;, malūmq;,
 Quæq; hominūmq; deorūmq; delicta insequentes,
 Nunquam desinunt deæ à vehementi ira,
 Priusq; illi rependerint malā ultionē q; quis peccarit.
 Peperit præterea & Nemēsinq;, cladē mortalib. hominib.
 Nox pernicioſa. post hāc q;, Fraudē enixa est, & Amicitia,
 Seniumq;, noxiū, & Contentionem peperit pertinacem.
 Ceterū Contētiō odiosa peperit qdē Laborē moleſtum,
 Obluionēmq;, Pestēmq;, & Dolores lachrymabiles,
 Pugnāsq;, (ēdēsq;, Præliāque, Stragēsq; virorum,
 Iurgiāque, mendacēsq; Sermones, Disceptionēsq;,
 Licentiam, Noxiāque, familiares inter sese.
 Iuramentūmq;, q; plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quīspiam volens peierauerit.
 Nereūmq; alienū à mendacio, & veracē genuit Pont’:
 Maximum natū filiorum. sed vocant senem,
 Eò quòd verus atque placidus, nec iuris & equi
 Obluiscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.
 Deinde rursū Thauīantem magnū, & fortē Phorcū,
 Terra commistis, & Ceto pulchris genis præditam:
 Eurybiāmq;, adamantis in pectore animū habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt pquā amabiles soboles de
 Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma, (arum

Τέρψεν τε δλυκαρίω, φιλότῃτά τε, μιλιχίλω τε.

Ταὺς ὃ πατὴρ Τιτύωας ὅτι κλησιν χαλῆεσκει,
 Παῖδας νηκίωσιν μέσας Οὐρανός, εἰς τέκεσσι αὐτός.
 Φάσκει ὃ πιταίνοντας ἀταδταλίη μέγα ῥέξαι
 Ἐργον τοῖο δ' ἔπειτα πίσιν μετόπισθεν ἰσταται.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγερὸν τε Μόρην κ' Κῆρα μέλαιναν,
 Κ' Ὀδύατον τέκε δ' ὕπνον, ἔπικτε ὃ φύλον Ὀνείρον.
 Οὐ πινι κοιμητῖισα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβιννή.
 Δούτερον αὖ Μῶμον κ' Οἰζυνὸν δὴ γένεσσαν.
 Ἐσπερίδας δ' αἶς μῆλα πέριω κλυτὰ ὦκε θυοῖο
 Χρύσεα χαλὰ μέλοισι, φέροντά τε δένδρεα καρπῶν.
 Κ' Μοίρας κ' Κῆρας ἐγένετο τηλοποῖνοισι,
 Κλωθώ τε, Λάχεσιν τε, κ' Ἄρτοπον αἶτε βροτῖσι
 Γεινομύοισι δίδούσιν ἔχιν ἀγαθὸν τε κακόν τε,
 Αἴτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε ὠδυσσείας ἐφέπουσασιν
 Οὐδέποτε λήγουσι θεὰ δὴ τοῖς χρόλοις,
 Πρὶν γ' ὅπῃ τῶ δώοισι κακίῳ ὅπιν ὅς τις ἀμαρτή.
 Τίκτε ὃ κ' Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτῖσι,
 Νύξ ὀλοή· μὲν τὴν δ' Ἀπάτην τέκε κ' Φιλότῃτα,
 Γῆρας τ' ἐλόμβρον, κ' Ἐριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἐρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον δὴ γένεσσαι,
 Λήθην τε, Λοιμόν τε, κ' Ἄλγος δακρυόεντα.
 Ὑσμῖνας τε, Φόνοισι τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεα τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δισσημῖλιν, Ἄτην τε, στυγῆθας ἀλλήλοισιν
 Ὅρκον δ' ὅς δὴ πλείεσσιν ὀπιχθινίοις ἀνθρώποις
 Πημαίνῃ, ὅτε κέν τις ἐκὼν ὀπίορκον ὀμόσῃ.
 Νηρέα τ' ἀψευδέα κ' δὴν δέχεται γένετο Πόντος,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ χαλῆοισι γέροντα,
 Οὐνεκ' αὖ τιμωρτῆς τε κ' ἥπιον· ὅδ' κ' δεμιστέων
 Λήθεται, ἀλλὰ δὴ χαμαὶ κ' ἥπια δινύει οἶδεν.
 Αὐτὸς δ' αὖ· Θαύμαντα μέγα, κ' ἀγνώρεα Φόρκυν
 Γαίην μὲν γ' ἥπιον, κ' Κητώα χαλκίπαρμον,
 Εὐαβύλιν τ' ἀδαίμαντος ἐπὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηρήϊον δ' ἐχλύοντο μετ' ἑρτα τέκνα θεῶν,
 Πόντος ἐν ἀρυγέλει, κ' Δωρίδης ἀνκόμοιος.

Filia Oceani perfecti flunij,
 Protoque, Eucratéque, Saóque, Amphitruéque,
 Endoráque Thetísque, Galenéque, Glancéque,
 Cymothoe, Spióque velox, Thaliáque iucunda.
 Et Melita gratiosa & Eulimene, & Agaue,
 Pasitheaque, Eratóque, & Eunice roseis lacertis præ-
 Dotóq;, Protóque, Pherusaq;, Dynamenéque, (dita,
 Nesaáque, & Actæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoéq; lepida, & Hipponoe roseis lacertis prædita,
 Cymodocéq;, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum ventorū, vnà cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphi-
 Cymóque, Eionéq;, pulchréq; coronata Halimede, (trite.
 Glauconoméq; hilaris, & Pontoporia.
 Liagoréque, & Enagore, & Laomedia,
 Polynomeque, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarnéque tam indolis grata, quàm inculpate formæ.
 Et Psamathe decora corpore, diuináq; Menippe.
 Nesoque, Eupompéque, Themistóque, Pronoéque:
 Nemertésque, quæ patris habet animum immortalis.
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumās. v. Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram, hac aut celerem peperit Irim,
 Pulchritomásq; Harpyias, Aëllóque, Ocypeténque,
 Quæ ventorum flamina, & aues assequuntur
 Pernicibus alis, in cælo enim degentes volitant.
 Phorco post hæc Ceto Graas peperit pulchris genis
 A parco canes, quas ob id Graas vocant (prædixas,
 Immortalésque dii, humique incedentes homines.
 Pephredóque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonésque, quæ habitant ultra celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: vbi Hesperides argutæ,
 Sthenóque, Euryaléq;, Medusáq; grauiæ perpeffa. (noxia
 Ipsa erat mortalis, cast alia immortales, & senio non ob-

Κέρης Ωκεανοῖο τελέσιτος ποταμοῖο·
 Προτώ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτείτη τε,
 Εὐδῶρη τε, Θέπες τε, Γαλῶν τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδόη, Σπειώ τε θυῖ, Θοδῆν τ' ἐρέεσσα·
 Καὶ Μηρίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμήνη, καὶ Ἀγαυή,⁷
 Γρασίδην τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχες,
 Δατώ τε, Προτώ τε, Φέρουσα τε, Διωμαμήνη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Προτομέδεια·
 Δωρεῖς, καὶ Πάροπη, καὶ Ὀφθῆς Γαλάτεια·
 Ἰπποδόη τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἰππονόη ῥοδόπηχες·
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἡρώσειδεῖ πόντῳ
 Πνοιάς τε ζαθέων αἰέμων, σὺν Κυματολήνῃ,
 Ρεῖα φηκύνει, καὶ εὐσφύρα Ἀμφιτείτη·
 Κυμά τ', Ἡϊόνη τ', εὐσεφανός θ' Ἀλιμήνη·
 Γλαυκοτόμη τε φιλομμειδῆς, καὶ Πορτοπόρφα·
 Λειαζόρη τε, καὶ Εὐαζόρη, καὶ Λαομέδεια·
 Πυλωόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λισαίνασσα,
 Εὐάρη τε φυλιώ τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
 Καὶ Ψαμάδη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μαιίππη,⁸
 Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θειμισώ τε, Προτόη τε.
 Νημερτής θ', ἥ παῖς ἔχει νόον ἀθανάτοισι.
 Αὐταὶ μὲν Νηρηΐα ἀμύμονα ὄξερχοντο
 Κύραυ πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδύαι.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεΐταιο δύγατρα
 Ἡγάγετ' Ἡλέκτρην, ἥ δ' ὠκείαν τέκετ' Ἴριν,
 Ἡὐκέμοις θ' Ἄρπυιας, Ἀελλώ τ', Ὀκυπέτιν τε,
 Αἶρ' ἀήμων πνοίῃσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὀκείης πῖδ' ἔλασσι μεταχρόνια γδ' ἴδμεν.
 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γεαίας τέκε καλλιπαρήχοισι
 Ἐκ γλυκῆς πολιας, τὰς δὲ Γραίας καλέουσι
 Ἀθανάτοί τε θεοὶ, χαμσὴ ἐρχόμενοί τ' αὐθραῖποι.
 Περφρηδῶ τ' εὐπέπλον, Εὐνώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργαίς θ' αἷ νάιοισι πέρι κλυτὴ Ὀκεανοῖο,
 Ἐξαπῇ πρὸς νυκτὸς ἥν' Ἐσπερίδες λιγύφανοι,
 Σφεινώ τ', Εὐρυδῆν τε, Μέδουσα τε, λοχρὰ πεδούσῃ·
 Ἡ μὲν ἔκλυθ' ἀνὰ θνητῇ, αἱ δ' ἀθανάτοι καὶ ἀγήροισι

Dua: cum cum una concubuit caerulea casarie Neptun⁹
In molli prato & floribus vernis.

Eius aut Perseus caput cum amputasset,
Promicuit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.

Huic quidem cognomentū erat, quod Oceani apud fontes
Natus esset: ceterū hic ensē aurēū tenebat manib. cha-
Et ille qdē cū auolasset, relicta terra matre pecorū (ris:

Peruenit ad immortales: Iouis verò in domib. habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.

Chrysaor porrò genuit tricipitem Gerionem,
Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.

Illum quidem armis exiit viis Herculana,
Bones apud flexipedes circumflua in Erythra,
Die, illō cum boues egit latas frontes habentes
Tyrinthum in sacra, emensus iter Oceani,
Orthoque interfecto, & bubulco Enrytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.

Ipsa insup peperit aliud ingens, perplexum, nihil simile
Mortalib. hominib. neque immortalib⁹ diis,

Specu in concauo, diuinam animo infractō Echidnam:

Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,

Dimidio itē ingentē serpentē horrendūque, magnūque,

Varium, crudiuorum, diuina sub cauernis terra.

Illic. v. ei specus est in imo, caua sub petra,

Procul ab immortalib⁹que diis, mortalib⁹sq; hominib.

Ibi sanē ei destinarunt dii inclytas domos incolere.

Atque coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,

Immortalis nympa, & senii expers dieb⁹ omnibus.

Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puella.

Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decorā

Ille. v. grauida facta, peperit fortes filios,

Orthum quidem primō canem peperit Gerionis.

Iterum secundo edidit partu immensum, minimē effabi-

Cerberū crudiuorū, Plutonis canem area voce, (lem,

Quinquaginta capitum, impudentemque, fortemque.

Tertiō, Hydram genuit odiosa et doctam,

Αἱ δ' οὖο τῇ ᾗ μὴ παρῆξάτο Κυδνοχάτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ αἵθουσιν εἰαρευοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Πρῶσις καὶ δὴ λὺ ἀπεδρεγοτόμοσιν,
 Ἐξέδρε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵπποιο.
 Τῷ μὲν ἐπὶ νυμῶνι λῶ, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανὸς πρὸς πηγᾷ.
 Γείνεθ' ὅ δ' ἄρ' ἄρ' χεύσθον ἔχει μὲν χερσὶ φίλησι.
 Χ' ὡ μὲν ἄπο πλάμφορ, περιπλὼν χθόνα μυτιέρε μῆλ' αὖτ'
 Γένοιτο εἰς ἀθανάτους Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροτῶν τε στεροπῶν τε φέρον Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε πεικάρῳ Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Κωμῖρῳ κούρῃ κλυτῷ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἔξενάβηξε βίῃ Ἡρακληεῖν,
 Βοῶσι παρ' εἰλιπόδεσσι, πρὸς ῥύτα εἰν Ἐρυθείῃ.
 Ἡματι τῷ ὅτε πρὸ βοῶν ἤλασεν Ὀρυμειτῶσι,
 Τίρυνθ' εἰς ἰδὺν, διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρδον τε κτείνας, καὶ βυκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῶς ἐν ἡρώεντι, πέρῳ κλυτῷ Ὀκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκε δῆρ' ἐλῶρεν, ἀμύχανον, ἐδὲν ἰοικὸς
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐν γλαφυρῷ, δέῳ κρυπτόμενον Ἐχέϊδην,
 Ἡμῶν μὲν νύμφῳ ἐλκώπιδι, καλλιπαρήγοι,
 Ἡμῶν δ' αὖτε ἐλῶρεν ὄφιν, δένον τε μέγας τε,
 Ποικίλον, ὠμῶς ἡν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δ' οἱ ἀπέθ' ὄβρι καί τω, καί τῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνδράποισι
 Ἐνθ' ἄρα οἱ δαῖσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρείῳισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχέϊδι,
 Ἀθανάτος νύμφῃ καὶ ἀγῆρα θ' ἡμῶν πάντα.
 Τῇ ᾗ Τυφάων φασὶ μὴ μῆναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινόν θ' ὑβριζὺν αἵμον, ἐλκώπιδι κέρη.
 Ἡ δ' ὑποκυσταμένη, τέκετο κρατερὸν τέκνον.
 Ὀρδον μὲν πρῶτον κύνα γαίνατο Γηρυονῆα
 Διὶ τεροῖ αὖτις ἐπικτενᾷ ἀμύχανον, ἐπὶ φατειόν,
 Κέρβερον, ὠμῶς ἡν, αἰδέω πῶς χαλκεόφρονον,
 Περσηκοντακάρῳ, αἰδέω τε κρατερὸν τε
 Τὸ τρίτον, Ἰφίῳ αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδύμενον,

Lernaam quam enutrit dea albis vlnis Iuno,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculana.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sano ferro
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Minerva prœdatrix.
 Tū ipsa Chimerā peperit, spirantē terribilē ignem,
 Trucemq₃, magnamq₃, pernicemque, validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterū capella, tertiū. v. serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, ponē. v. draco, media. v. capra,
 Horrenda efflans ignis robur ardentis.
 Hāc qdē Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes.
 Illa sanē Sphingē exitiale peperit, Cadmeis perniciem,
 Ab Ortho subacti: Nemeaumque leonem,
 Quem Iuno cum enutruisset, Iouis veneranda uxor,
 In locis fertilib⁹ collocavit Nemea, cladem hominibus.
 Ibi sanē hic com. norans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosa Nemea, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculana.
 Ceto. v. minimum natus, cum Phorco amore mixta,
 Peperit grauem serpentem, qui obscura in latibulis ter-
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit. (ra.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys aut Oceano flumina peperit vorticosa, (habent ē.
 Nilūmq₃, Alpheūmq₃, & Eridanū profundos vortices
 Strymonē, Meandrumque, & Istrum pulchrum flum,
 Phasiāq₃, & hesūmq₃, Acheloiū argentimorticem,
 Nessūmq₃, Rhodiūmq₃, Haliacmonēq₃, Heptaporūq₃,
 Graniciūmq₃, & Asapum, diuinūmq₃ Simoenta,
 Peneūmq₃, & Hermum, amcenēque fluentem Caicum,
 Sangariūmq₃ magnum, Ladonēmq₃, Partheniūmq₃,
 Euenūmq₃, & Ardescum, diuinūmq₃ Scamandrum.
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quę per terram
 Viros à teneris educant, unā cum Apolline rege,
 Et fluminibus: hanc verò a Ioue sortem habent,
 Pit hōque, Admetēque, Ianchēque, Electrāque,

Λερναίῳ, ἡὺρ δρέψα δα λυκώλει· Ἡρῆα
 Ἀπλητον κατέσσα βίη Ἡρακλειή.
 Καὶ τῷ μὲν Διὸς υἱὸς ἐθήξατο νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης, σὺν ἀνιφίλῳ Γολάφῳ
 Ἡρακλῆς, βελήσιν Ἀθηνάης ἀγαλείης.
 Ἡ δὲ Χίμαρα ἐπικτεπνέουσαν ἀμαμάκτον πῦρ,
 Δφινῷ τε μεγάλῳ τε, ποδῶ καὶ τε κρατερῷ τε.
 Τῆς δ' ἡὺρ δεῖς καφθαίμια μὲν, χαρποῖο λέοντος·
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δ', ὄφι· κρατερῷο δράκοντος·
 Πρώτῃ λέων, ὅππῃ δὲ δράκων· μίασι δὲ χίμαρα,
 Δφνὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μὲν· αἰδομένοιο.
 Τῷ μὲν Πήγασος εἴλε κὺ ἐσθλὸς Βελλερεφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγ' ὀλοῦν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Οὔδ' ὡς ὑπομνηθεῖσα· Νεμειῶν τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἡρῆ δρέψασα Διὸς κυδὴν φράκοιτις,
 Γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνδροπόσις.
 Ἐνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεσάμετο φύλ' ἀνδροπῶν,
 Κριανέων τρητοῖο Νεμείης ἡ δ' Ἀπίσαντος·
 Ἀλλά ἐῖς ἐδάμνασε βίης Ἡρακλειῆς.
 Κητὸ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ φιλότῃτι μιγεῖσα,
 Γείνατο, δφνὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμῆς κλύδουσι γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει·
 Τῷτο μὲν ἐκ Κητιῆς κὺ Φόρκου· γένε' ὅβρι.
 Τηθις δ' Ὠκειδῶ ποταμοῖς τέκε δινήεντα,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, κὺ Ἡρδαῖον βαθυδίνην,
 Στυμόνα, Μαίανδρόν τε, κὺ Ἰστρον καλλιρέεθρον,
 Φάπν τε, Ρῆσον τ', Ἀχελεῖον ἀργυροδίνην.
 Νίωσιν τε, Ρόδιόν θ', Ἀλιάκμοιά θ', Ἐπιάπορόν τε,
 Γελωϊκόν τε, κὺ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμουῶνα,
 Πλωειόν τε, κὺ Εὐμόν, εὐρέϊ τῷ τε Κάϊκον,
 Σαχάρεόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παφθηνιόν τε,
 Εὐκωόν τε, κὺ Ἀρδησκον, θεῖόν τε Σκαμάνδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρας ἱερὸν γένος, αἰετὶ γαῖαν
 Ἄνδρας καρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξυυ ἀνακτι,
 Κὺ ποταμοῖς· ταῦτ' ἡὺρ δὲ Διὸς πάρα μοῖράν μ' ἔχουσι,
 Παιδῶ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰδμήτη τ', Ἡλέκτῃ τε,

Doris^{que}, Prymnó^{que}, & Urania formadeam referens,
 Hippó^{que}, Clymené^{que}, Rhodiá^{que}. Caliroé^{que},
 Zeuxó^{que}, Cyrié^{que}. Idyiá^{que}, Pasitooé^{que},
 Plexauré^{que}, & Galaxaure, amabilis^{que} Dione,
 Melobosis^{que}, Thoé^{que}, & venusta Polytora,
 Cerceís^{que} indole amabilis, Plutó^{que} boianis oculis,
 Perseís^{que}, Ianirá^{que}, Acasté^{que}, Xanthé^{que},
 Petrá^{que} lepida, Menesthó^{que}, Europé^{que},
 Metís^{que}, Eurynomé^{que}, Telesthó^{que} croeo peplo.
 Crisié^{que}, Asiá^{que}, & amabilis Calypso
 Eudoré^{que}, Tyche^{que}, & Amphiro, Ocyroé^{que},
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atque hæ Oceano & Tethyde progenatæ sunt
 Grandiores natæ filia, multa quidem sum & aliæ:
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quæ sanè dispersa terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, decarum splendida proles.
 Tot rursus alii fluxii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys.
 Quorū nomina difficile omnium mortālū virū proloqui:
 Sed singulatim nouerunt quicunque circum habitant.
 Thia præterea Solém^{que} magnū, lucentē^{que} Lunam,
 Aurorám^{que} quæ omnib. terrestribus lumen prabet,
 Immortalib^{us}^{que} diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Euribia peperit, per amorem mixta,
 Astræm^{que} magnū, Pallantē^{que}, præstantissima dea
 Persē^{que}, qui etiam omnes præcellebat peritia. (rū,
 Astræo. v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreám^{que} rapidum,
 Et Notum, in amore cum deo dea congressa.
 Post hos. v. Aurora stellam genuit Luciferum manē ge-
 Astræ^{que} fulgentia quib^{us} cælum cinctum est. (nita-
 Styx. v. peperit, Oceani filia, Tallanti mixta,
 Zelum & Nicen pulchros talos habentem, in adibus.
 Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios:

Δαίεις τε, Περυμνῶ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδής,
 Γ' ἰππῶ τε, Κλυμνῶν τε, Ρ' ὀδ' ἰα τε, Κδμηρόν τε,
 Ζδξά τε, Κλυτὴν τε, Γ' δ' ὤ' α τε, Πασιδόν τε,
 Πληξαύρην τε, Γδμαξαύρην τε, ἱερατὴν τε Διῶνην,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ θειδής Πολυδάρη·
 Κρηνίς τε φυλὴ ἱερατὴ, Πλυτῶ τε βοῶπις,
 Πέρσηις τ', Γ' δ' ἰερατὴ τ', Ἀκᾶσι τε, Ξδμ' ἴη τε,
 Πιτραίντ' ἱεράστα, Μειδῶ τ', Εὐροπὴν τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυμῶν τε, Τελιδῶ τε κροκόπεπλῳ·
 Κροσίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόστα Κδμυψῶ·
 Εὐδῶρην τε, Τύχην τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ω' κυρὴν τε·
 Καὶ Στυξ, ἥ δ' ἡ σφείων ὠροδρεσάτη ὄρεϊν ἀπασίων·
 Αὐταὶ δ' Ω' κιδνῦ καὶ Τηδύθ' ἔξεργύοντο
 Πρεσβύταται κῆραι, πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ δῆα,
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι Ω' κιδνίναί,
 Αἱ ῥα πολυασπείες γαῖαι καὶ βένδαι λίμναι
 Πάτη ὁμῶς ἐφέποισι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα,
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἔτεροι ποταμοὶ καταχιδὰ ῥέοντες,
 Τίίεις Ω' κιδνῦ, τοὺς γίνατο πότνια Τηδύς·
 Τῶν ὄνομα ἀγαλέον πάντων βροτῶν δῦδρα εἰσάπειν,
 Οἱ γ' ἔκαστοι ἴσασιν οἱ δ' ὠφειναιτάωσι.
 Θεῖα δ' Ἡ' ἵόν τε μέγαν, λαμπερὸν τε Σηλυῖν,
 Ἡ' ὦ θ' ἡ πάντεσσιν ὀππιδονίοισι φαείνῃ,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖς ἑρατὴν θυμῶ ἔχοισι,
 Γείναθ', ὡς θυγατέϊσ' Ὑπερίονθ' ἐν φιλότῃ.
 Κρείω δ' Εὐρυδίῃ τίκτεν φιλότῃ μιγεῖσα,
 Ἀσραῖον τε μέγαν, Πδμήδυτά τε, δῖα θεῶν
 Πέρσην θ' ὅς καὶ πᾶσι μετέσθρηπεν ἰδμοσυῶσιν.
 Ἀσραῖω δ' Ἡ' ὡς θυέμοις τέκε καρτεροδύμοις,
 Ἀργίσιω Ζέφυρον, Βορέϊω τ' ἀψηροκέλδιδι,
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶν θεῶν ὀππιδεῖσα.
 Τυξ γ' μετ' ἀσείρα τίκτεν Ε' ὠσφόρεν Ἡ' εἰργύειαν,
 Ἀσρα τε λαμπετόωντα, τὰ τ' ἑρμῶς ἐστειφύωται.
 Στυξ γ' τέκε Ω' κιδνῦ θυγάτηρ, Πδμήν τε μιγεῖσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην κλημίσφυρον ἐν μεγάροισι·
 Καὶ Κρέτος καὶ Βίλιν, ἀριδείκτα γίνατο τέκνα,

Quibus non est seorsim à Ioue domus, nec vlla sedes,
 Neque via quâ non illis deus prait:
 Sed semper apud Iouem grauitèr tonâtem sedem habēt.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocauit deos ad altum cœlum.
 Dixit aut, q̄ quisq; unâ secū deorū cōtra Titanes pugnet
 Nulli se adepturum pramia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illū etiā dixit quī honoris expers fuerit sub Saturno atq;
 Ad honores at pramia ascensurū, vt fas est. (immūis,
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam .v. Iupiter honorauit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim cōstituit deorū magnum vt sit iuramentū,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores vt sunt.
 Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem prapotens est, atque regem agit.
 Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
 Gravidā verò facta deinde dea dei in amore,
 Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitē hominibus atque immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Geniuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus
 Duxit in amplam domum, chara vt vocetur vxor.
 Illa autem gravidata, Hecatē peperit, quā super oēs
 Iupiter Saturnius honorauit, dedit .v. ei splēdida dona,
 Partem vt habeat terræque & infrugiferi maris.
 Imò etiam stelligero à cœlo sortita est honorem,
 Immortalibꝫque dijs honorata est maximè.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrinū hominū,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Innocat Hecatē: ingens verò eum sequitur honor
 Facillimè, cuius beneuola dea suscipit preces:
 Et illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,

Τῶν ἐν ἱς' ἀπαύδου Διὸς δῖμος, ἔδ' ἐπεὶ ἴδρη,
 Οὐδ' ὁδοῖς, ὅπως μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονδύει,
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰλίου βαρυκτύ' ποιεῖ δριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβέβησε Στυγ' ἄφθιτος Ὀκλαίνη,
 Ἦματι τῷ ὅτε πάντα Ὀλύμπῳ ἀστεροπητῆς
 Ἀθανάτου ἐκδήλασε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς ἐσ' ἡμεῖς εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 Μήτιν' ὀπορραΐσθην γέροντι, τιμῇ δ' ἴκασον
 Ἐξέμβην ἡμῶν παρ' ὅ γε μετ' ἀθανάτοισι θεῶσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἀπμος ὑπὸ Κρόνῳ δ' ἀγέραςται,
 Τιμῆς κ' γέροντι ὀππὸν στέμβην ἢ θέμις ἔσσι.
 Ἦλθε δ' ἄρα φρόνη Στυγ' ἄφθιτος Ἰλυνπότιδε
 Σιωσφίσι πάθεισσι, φίλῃ δὲ μῆδεα πατρὸς.
 Τίω δ' Ζεὺς τίμῃσιν, φεισάτ' ὅ δῶρα ἰδῶκεν.
 Αὐτὶς μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγδ' ἔμμεσσι ὄρκῳ,
 Παῖδας δ' ἡμῶν πάντα ἐοῖς μεταναίετας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτὸς πάντας διαμπερὲς, ὅς ῥ' ὑπὸ ἴσῃ,
 Ἐξετέλειαν αὐτὸς ὅ μὲν κρατεῖ ἢ ὅ ἀνάσσει.
 Φοίβη δ' αὖ Κοῖν πολυήρατον ἦλθεν ἐς Διὶ.
 Κυάστα μὲν δ' ἡπείτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃσι
 Λητῶ κυκλόπεπλοι ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἦππον δ' ἄνδράποισι κ' ἀθανάτοισι θεῶσι,
 Μείλιχον ἔξ' ἀρχῆς ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀστερίων Διόνυμον, ἡμῶν περ Πέρσης
 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃ κακλῆσθαι ἄκοιτι.
 Ἦ δ' ὑποκυάστα μὲν Ἐκάτῃ τέκε, τίω περ παῖτων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμῃσιν, πόρῃ δ' ἐοῖ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχιν γαίης τε κ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἦ δ' κ' ἀστερόεντος ὑπὸ ἔρεβ' ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τε τιμὴν ὅτι μάλιστα.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε που τις ὀππὸν θογίον ἀνδράπων
 Ἐρῶν ἰδὼν καλὰ χρ' ἰόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἐκάτῃ, πᾶσι δ' οἱ ἔσπετο τιμῇ.
 Ρ' εἶα μάλ', ὅς φ' ἀφ' ὅφρ' ἡμεῖς γε θεὰ ὑποδέξεται βίχας.
 Καὶ οἱ ὅλβον ὀπάξει, ἐπεὶ δῶαί μιν γε παρέστι.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε κ' Οὐρανὸν ἔξισχύνοντο,

Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium:
 Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque priuavit
 Eorum quacunque sortita est Titanas inter priores deos:
 Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem
 Et primum tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quonia Iupiter honorat ipsam.
 Cui vero vult magnifice praestare, atque iuuat.
 In qua electione inter homines eminet, quorum scilicet volue-
 Atque quando ad bellum perdens viros armantur (rit.
 Viri, tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriæ promptè ut praebeat, et laudem porrigat.
 In qua iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur:
 Ibi dea et illis praestare, atque iuuat.
 Qui vero vicerit virtute et robore, pulchrum primum
 Facile fert, laetusque parentibus gloriam dat.
 Commoda item equitibus quae adstet quibus voluerit.
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaque faciunt Hecata, et valde sonanti Neptuno.
 Facile etiam praedam incluta dea dedit copiosam,
 Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praeterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta que bouum gregesque latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ouium, animo saltem volens.
 Ex paucis fecundo facit, et ex multis pauciora reddit,
 Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit aut ipsam Saturnius alumnâ iuuenem, qui post ipsam
 Oculis aspexerant lumen multa conuientis Auroræ.
 Sic ab initio nutriens filius: atque hi sunt honores.
 Facile porro domita à Saturno peperit illustres liberos,
 Vestâ, Cererem, et Iunonem aureis calceamentis gaudetem,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immitte cor habens, et valde sonantem Neptunum,
 Iouemque consiliarium, deorum patrem atque hominum,

Καὶ πρὶν ἔλαχε, τούτων ἔχ' αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδ' ἐπὶ μὲν Κρονίδης ἐδίησατο ἔδ' ἑτ' ἀπύρεα
 Ὅσ' ἔλαχε Τιτῆσι μὲν φρεσίνεσσι θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχ' ὥς το φροῖτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μωυοχρῆς ἦσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν ἰαίῃ τε καὶ ἔρανε ἠδὲ θαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεταρ αὐτῶ.
 Ὡς δ' ἐθέλει μάλ' ὡς φρεσίνετα, ἠδ' ὀνίνεσι.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταφρέπει, ὦν κ' ἐθέλησιν.
 Ἡ δ' ὅπουτ' ἐς πόλεμον φθισήντορα θωρήσονται
 Ἄνδρες, ἔνθα θεὰ φρεσίνετα, εἰς κ' ἐθέλησι,
 Νίκῃω φροφρογέας ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐν τε δ' ἵκη βασιλεύσιν παρ' αἰδοίοισι καθεῖζε.
 Ἐδὴ δ' αὖθ' ὅπουτ' ἀνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύονται,
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς φρεσίνετα, ἠδ' ὀνίνεσι.
 Νικήσας δ' βίη καὶ χάρτει καλὸν αἰθλον,
 Ρ' εἴα φέροι, χέρον τε τοκῶσιν κῦδος ὀπάξει.
 Ἐδὴ δ' ἵπῳ ἦσαν παρσάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς ἐν Ἰλαυκίῳ δυασέμεφον ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' Ἐχάτη καὶ ἐρικτύπῳ ἔννεσι γαίῳ,
 Ρ' ἠιδίως δ' ἄχλῳ κῦδος καὶ θεὸς ὤπασε πολλῶ,
 Ρ' εἴα δ' ἀφείλετο φαινεμφίλῳ, ἐθέλυσά γε θυμῷ.
 Ἐδὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λαίῳ ἀέξειν
 Βυκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ ἀπόλια πλατέ' ἀγῶν,
 Ποίμνας τ' εἰσπόκων γ' οἷον, θυμῷ γε θέλυστα,
 Ἐξ ὀλίγων βεράει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκε.
 Οὕτω τοι καὶ μωυοχρῆς ἐν μὲν ἔξ' εἶσα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τιτίμνεται γέρας αἰ.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουρὸν ἔθρον, οἷ μετ' ἐκείνῳ
 Ὄφθαλμοῖσιν ἰδοῖτο φάθ' πολυδεικίῳ Ἡοίῳ.
 Οὕτως ἔξ' ἀρχῆς κουρὸν ἔθρον, αἷ δέ τε πρῶτ.
 Ρ' εἴη δ' αὖθ' ὀνίνεσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἰσίῳ, Διὶ μῆρ' αἰ, καὶ Ἡρῳ χρυσὸν πέδιλον,
 Ἰφιδιμόν τ' Αἰδῶν, ὅς ὑπὸ χθονὶ δώματα ταφεί,
 Νηλεὺς ἄτορ ἔχων καὶ ἐρικτύπῳ ἔννεσι γαίῳ,
 Ζῆνά τε μνησέσται, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰδοῦν,
 5. 122

Cuius & à tonitru concutitur lata terra.
 Atque istos qdē deglutiebat Saturnus magnus quicūq;
 Ex utero sacro matris ad gēna venerat:
 Hec animo voluens, ne ullus clarorum filiorum Cœlis
 Alius inter Immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis micante,
 Quòd sibi fatale esset proprio à filio domari,
 Quātūvis robusto existiētī, Iouis magni p cōsilia. (struēs
 Ideoque hic non cecam speculationem habuit, sed insidias
 Filios suos deuorabat. Rheā .a. tenebat luctus granis.
 Sed quādo iam Iouem erat deorū patrē at q; virorum
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terraq;, & Cœlo stellato,
 Cōsiliū ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, posset q; vlcisci furias patris sui
 Cōtra filios, quos deuorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi verò filie dilectæ ausciliarūt & morem gesserunt,
 Et ei cōmemorarūt quacūq; fati constitutū esset si erō
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt aut in Lyctum Creta ad pinguem populum,
 Cū minimum natu filiorum esset paritura,
 Iouem magnū, hūc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educandū & enutriendū ab infantia.
 Tū quidē peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primū ad ipsam Lyctū. abscondit .a. ipsum manib. pre-
 Antro in excelso, diuina sub latebris terræ, (hēsūm
 Argæo in monte denso syluoso.
 Huic .a. fasciis inuolutū magnū lapidē in manus dedit
 Cœli filio, prapotentī deorum priorē regi.
 Quē tum arreptū manibus, suū cōdidit in aluum,
 Miser: nec cogit aut animo quòd sibi in posterum
 Pro lapide suus filius inuictus & securus
 Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitūm
 Ex honore expulsurus, ipseq; immortalibus imperaturus.
 Celeriter aut deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis: reuoluto autem anno,

Τῷ κ' ὑπὸ βροτῆς πελεμίζεται ὀρεῖα χθών.
 Καὶ τοὶ μὲν κατέπνευε Κρόν' ὦ μέγας, ὅς τις ἔκαστος
 Νηδύ' ἔξ ἰδῆς μὲν ἔς πορὸς γυνάθ' ἴκοιτο·
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀθανάτων ἐραυνόντων
 Ἄλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆίδα τιμῷ.
 Πάϊδετο γ' ὧ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Οὐνεγά οἱ πέπρωστο ἔσθ' ὑπὸ πατρίδα μῆναι,
 Καὶ κρατερῶν ὥς ἰόντι, Διὸς μεγάλης διαβυλαῖς.
 Τῷ ὅγε ἐκ δῆροσκοπιῷ ἔχει, ἀλλὰ δοκῶν
 Παῖδας τοῖς κατέπνευε· Ρ' ἔκλυε δ' ἔχε πένθος δῆαυτον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἤμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰδρόων
 Τέξιδαι, τότ' ἔπειτα φίλοις λιταῖναι τεκνῆας
 Τοῖς αὐτῆς, Γαῖά τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσασθαι ὅπως λήξαιτο τεκοῦσα
 Παῖδα φίλον, τίσασθαι δ' ἐρινὺ πατρὸς ἐοῖο,
 Πάιδων οἷς κατέπνευε μέγας Κρόν' ὦ ἀγκυλομήτης.
 Οἱ ὅθι θνηταὶ φίλη μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίδοιτο·
 Καὶ οἱ πεφραδέτιν ὅσα ὥς πέπρωστο γνέσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ὑεῖι καρτεροδύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πόνα δῆμον,
 Ὅπως τ' ἄρ' ὀπλότατον παῖδον ἤμελλε τεκιδαι·
 Ζῶντα μέγδον· τὸν μὲν οἱ εἰδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη ἐν δ' οὐρεῖν τραφέμεν ἀπιταλλέμεναι τε.
 Ἐνθα μὲν ἴκτο φέρουσα δολὴν διὰ πύκτα μέλαινα,
 Πρώτῳ ἐς Λύκτον· ἀρ' ἔπειτα δ' ἐχρσὶ λαβῶσα
 Ἀντρω ἐν ἠλιδάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἀργαῖον ἐν ὄρῃ πεπυκασμένον ὑλήεντι.
 Τῷ ὅθι σπαργανίσασα μέγας λίδον ἐχέουδ' ἔχε
 Οὐρανίδην μὲν· ἄσπετος, θεῶν πορτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν πόθ' ἐλὼν χεῖρας ἐνέω ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτλη· ὅθ' ἐνόησε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντιλίδου ἐὸς ὑὸς ἀνέκνυτο καὶ ἀκνοῖν
 Δείπεθ' ὅ μιν ταῖχ' ἤμελλε βίη καὶ χρσὶ δαμάσας,
 Τιμῆς ἔξ ἡγάσθη δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν ὦ καὶ θαΐδιμα γῆα
 Ἡὔξειτο τοῖο ἀΐακτος· ὅθ' ἡπλομήν' ἔειπεν

Terra consilio astuto circumuentus,
 Suam sobolem iterū emisit magnus Saturnus versutus,
 Victus artibus ac vi filij sui.
 Primum verò euomit lapidem ultimò deuoratū.
 Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 Pithe in diuina, iugis sub Parnassi,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mortalib⁹ homi-
 Soluit verò paternos noxijs à vinculis (nibus.
 Cœligenas, quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederūtque tonitrum, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:
 Quibus cōfusus, mortalibus atque immortalibus impat.
 Filiā porro Lapetus pulchros talos habētē Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eandem lectum conscendit.
 Ipsa verò ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Pepit præterea gloria p̄signē Menætiū, atq; Prometheū
 Varium, versipellem: stultūque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus rerū.
 Primus enim Iouis fētā suscepit mulierem,
 Virginum. Iniurium .v. Menætiū latē videns Iupiter
 In Erebum detrussit. feriens fuliginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas verò cælum latum sustinet disra ex necessitate
 Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capit eque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudens Iupiter.
 Liganit .v. inenitabilibus cōpedibus Promethea versutū,
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilā immisit expansis alis: ceterū hic hepar
 Com-debat aternū, quin ipsum crescebat par ubique
 Noctū, quantum toto die edisses extentas alas habēs ans.
 Hūc quidē Alcmena pulchros talos habētis fortis filius
 Hercules occidit, malum verò morbum profligauit
 Ab Iapetionida, & liberauit ab ægritudine:
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,

Γαίης ἐνησίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 Ὅν γ' ὅτον ἄψ' αἰέηκε μέγας Κρόν' ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεὶς τέχνησι βίηφί τε παυδὸς ἰοῖο.
 Πρῶτον δ' ἔξήμισι λίθον, πύματιν καταπίων·
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήειξε κ' ἔχθρον δ' Ὀρυσοδείης
 Πυδοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυθίοις ὑπὸ Παιοναῖοιο,
 Σῆμ' ἔμψ' ἔξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσιν·
 Λύσας ἢ πατρὸς ἀσπληγὲς ὅλοσ' ὑπὸ δεισμῶν
 Οὐρανίδας, οἷς δῆσε πατὴρ ἀειφρεσυῶσιν.
 Οἱ οἱ ἀπικμήσαντο χάρειν θυρῆσι πάσῃ,
 Δώκαν ἢ βροτῶν, ἢ δ' αἰθαλόεσσι κρυαυρόν,
 Καὶ στεροπῶν ποφύρην ἢ πελώρη Γαῖα κεκδύθη·
 Τοῖς πίσυρσιν ἄνθρωποις καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρων δ' Ἰάπετος χαλλίσφυρον Πικρύνειον
 Ἠγάγετο Κλυμῆνιν, καὶ ὁμὸν λήχας εἰσανέβαινε.
 Ἠδ' οἱ ἄτλας κρατερόφροντα γίνατο παῖδα·
 Τίκεται δ' ὑδρὺν δαίττα Μεισίππον, ἢ δὲ Προμηθεῖα
 Ποικίλον, ἀγρόμυτιν ἀμαρτίνον τ' Ἐπιμηθεῖα,
 Ὅς κακὸν ἔξ' ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀφ' ἧς ἦσσι·
 Πρῶτος γὰρ ῥα Διὸς πλάσσειν ὑπέδεκτο γυναιῆα
 Παρθέιον, ὑδρὺν δ' ἢ Μεισίππον Ὀρέοντα Ζεὺς
 Εἰς ἔριβ' ἀκατέπεμψε βδελύχον ψολόεσσι κεραυνῶν,
 Εἶπε καὶ ἀπαδαλίης τε καὶ λυορέης ὑδρόπλην.
 Ἄτλας δ' ἠεὶ δόνδρον ἔχει κρητῆρ' ὑπὸ δ' ἀλάλκῃ,
 Πείρασιν ἐν γαίῃ, πρὸς παρ' Ἐσπερίδων λιγυφάνων
 Ἐσπέρων, κέφθῃ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 Ταῦτ' ἔπειτα γὰρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσι δ' ἀγροκτεπέδῃσι Προμηθεῖα ποικιλόδεχον,
 Δεισμοῖς ἀγαλίοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσας·
 Καὶ οἱ ἐπ' αἶψ' ὅσονταυρ' ἄνθρωπον αὐταῖρ' ὅγ' ἦ παρ'
 Ἠδ' ὅσον ἀθανάτων, τὸ δ' ἄλγεος ἴσον ἀπάντη
 Νεκτὸς, ὅσον πρὸς παρ' ἡμᾶρ ἴσδι ταυσι πτεροῖσιν ὄρνιθι.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήωνος χαλλισφύρου δῆκευς ἦεν
 Ἠρακλῆος ἱκτινέ, κακῶν δ' ὅσον ἴσον δῆδ' ἔχον
 Ἰάπετιονίδη, καὶ ἐλύσατε δυσφρεσυῶσιν
 Οὐκ αἰκνέει Ζεὺς Ὀλυμπίῳ ὑψιμύδοντι,

Quò Hercules Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quàm antea super terram multos pascentē.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Quāvis succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eò quòd contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabāt inter se dii mortalesq; hoīes,
 Mecum, ibi tum magnum bouem prompto animo
 Dimissum proposuit, Iouis mentem fallens.
 Nam hac q; dē parte carnesque & intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens ventre bouino.
 In altera rursum ossa alba bouis, dolosa arte,
 Ritē disponens recūdīdīdī, tegens candida aruina.
 Iamq; tum ipsū allocut⁹ est pater hominūq; deorū q;
 Lapetionida omnium illustrissime regum,
 O ignave, quā iniquē partitus es portiones?
 Sic dixit latēter carpens Iupiter perpetua cōsilia sciēs.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacitē arridens (dolosa aut non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorū sempiternorū,
 Harū dīge utrā tibi in pectorib. animus suadet. (sciēs,
 Dixit sanē dolosa cogitās. Iupiter aut æterna consilia
 Cognouit certē nec ignorauit dolū. mala aut p̄uidebat aīo
 Mortalibus hominibus, qua & perficienda erant.
 Manibus verò hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur aut mente: ira verò eius occupabat animū,
 Ut vidit ossa alba bouis, dolosa arte.
 Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc aut valdē cōtristat⁹ allocutus est nubecog⁹ Iupiter,
 Lapetionida, super omnes consilia edoctus,
 O ignave, nondum sanē dolosa oblitus es artis.
 Sic dixit, ira percitus Iupiter æterna consilia sciens.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Non dabat miseris ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:
 Sed ipsum decepit bonus filius lapeti,

Ο'φρ' Ἡ'ρακλῆ' Θ' Θη'εα'χρῆ' Θ' κλέ' Θ' εἴη
 Πλείον' ἐτ' ἢ το παρόιδεν ὅπ'ι χθονὶα πουλυβότειρα.
 Ταῦτ' ἄρα ἐζ' ὀμφ' Θ' τίμα ἀριδείκτον ὕόν
 Καί' ῥ' χαρόμφ' Θ', παύσῃ χόλῳ, ὃν ἄρ' ἔχεσκει.
 Οὐδ' ἐκ' ἐρίζετο βελας ὑπ' ὀμφῆ' Κερνίανι.
 Καί' γδ' ὅτ' ἐκέρνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἀνδράποιοι
 Μνηκῶνι, τότ' ἔπειτα μέγα βοῶν πρὸ φρονι θυμῷ
 Δασυέμφ' Θ' παρῴσθηκε, Διὸς νόον ἔξαπαφίσκειν.
 Τῷ μὲν γδ' στήρκας τε καὶ ἔγκαστα πίνε θυμῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέσθηκε, καλύψας γαστρί βοεῖν.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσ' εἰα λυγρὰ βοὸς δολίῃ ὅπ'ι τέχνῃ
 Εὐδεπῖσας κατέσθηκε, καλύψας ἀργέτι θυμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέφη πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰ' ἀπεποιΐδῃ, πάντων ἀρ' ἰδέεικετ' ἀνάκτων
 Ω' πέπον, ὡς ἐτεροζήλως διεδάσσεο μοίρας.
 Ω'ς φάτο καρτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέφη Περσηίδης ἀκυλομήτης,
 Ἡ' κ' ὅπ'ι μειδήσας, (δολίης δ' ἔλθετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδισε μέγιστε θεῶν αἰετ' ἔχουσάων
 Τῶν δ' ἔλθ' ὁπποτέρῳ σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνάγῃ.
 Φῆ ῥα δολοφροσύνη. Ζεὺς δ' ἀφθιτα μήδεα εἰδώς
 Γινῶ ῥ' ἐδ' ἡγοίησιν δόλοιν' κακὰ δ' ὅσ' αὖτε θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, τὰ καὶ τελείαται ἔμμελλεν.
 Χρσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λυγρὸν ὄφειθα,
 Χάσσετο ἧ φρένας, ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἵκατο θυμῷ.
 Ω'ς ἰδὼν ὅσ' εἰα λυγρὰ βοὸς δολίῃ ὅπ'ι τέχνῃ.
 Ἐκ τῷ δ' ἀθανάτοισιν ὅπ'ι χθονὶ φῦλ' ἀνδράπων
 Κάκισ' ὅσ' εἰα λυγρὰ θυμῶντων ὅπ'ι βωμῶν.
 Τὸν ἧ μὲν ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἰ' ἀπεποιΐδῃ, πάντων πέρε μήδεα εἰδώς.
 Ω' πέπον, ἵα ἄρα πῶ δολίης ὅπ'ι λήθεο τέχνης.
 Ω'ς φάτο χαρόμφ' Θ' Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα εἰδώς.
 Ἐκ τούτου δ' ἡσπείτα, δόλῳ μεμητημέν' Θ' αἰεῖ,
 Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μὲν Θ' ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνδράποισι οἳ ὅπ'ι χθονὶ ναιετάουσιν.
 Ἀλλὰ μιν ἔξαπατήσιν ἐς πάρος Ἰ' ἀπεποιΐας

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
 In concava ferula monior dit vero imo animo
 Iouē in alto tonātē, ad irām q₃ ipsum cōmouit charo corde.
 Ut vidit inter hoīes ignis longē apparentem splendorem.
 Protinus autem proigne struxit malum hominibus.
 Et terra enim conformauit perquam celebris Vulcanus
 Virgini pudica simile, Saturnij consilio.
 Cinxit verò & adornauit dea caesus oculis Minerva,
 Candida veste. à capite verò calyptram
 Ingeniosē factam manibus detinebat, mirum visu.
 Circum verò ei ferta recens florentis è floribus herbae,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circūque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira visu,
 Animantia quaecunque cōtinens multa alit, atque mare.
 Ex illis hic multa indidit gratia. v. resplendebat magna
 Mirabilis, animantibus similia vocalibus.
 Caterū postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eò ubi alij erant dij atque homines,
 Ornatu gestientem casia Palladis forti patre progenera:
 Admiratio aut cepit immortalēs q₃ deos mortales q₃ hūi:
 Vbi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus,
 Ex illa enim genus est mulierum scemine arum.
 Illius enim perniciosū est genus, & sexus mulierum
 Nocuumētum ingens mortales inter viros habitant,
 Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.
 Ac veluti cū in aluearijs tectis apes
 Fucos pascunt malorum participes operum:
 Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt fauos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus induces
 Inpū et altisonam dedit, participes operum

Κλίψας ἀλαμείτοιο πυρὸς τηλέσκοπον ἀνγλῷ
 Ἐν καίλει νάρθηκι δάκει δ' ἄρα νειόδι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτιω, ἰχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ.
 Ὡς ἴδεν ἀνδρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον ἀνγλῷ.
 Αὐτίκα δ' αὖτις πυρὸς τεύχεα κακὸν δ' ἀνδρώποισι.
 Γαίης γδ' οὐκ ἔπλασε πεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένω αἰδοίῃ ἱκελόν, Κρονίδει δ' ἀνὰ βυλάς.
 Ζῶσε ᾗ καὶ κόσμῳ σε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφείῃ ἐδήτη καὶ κηῖθεν ᾗ καλύπτειν
 Δαίδαλίῳ χείρῳσι κατ' ἴχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνῳ πεδνλήθ' αἶθεσι ποίης
 Ἰμρτοὶ παρέθηκα καρήατι Παλλὰς Ἀ'θήνη.
 Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνῳ χρυσέῳ κασδῆφιν ἔθηκε,
 Τῷ αὐτὸς ποίησε πεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαρίζομαι Διὶ πατρί.
 Τῇ δ' ἐν δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κινῶν δ' ὅσ' ἔπειρος πολλὰ τρέφει καὶ δαίλασσι.
 Τῶν ὅγε πόλ' ἐπέθηκε χάρις δ' ἀπελάμπετο πᾶσι,
 Θαυμάσιον, ζωῶσιν ἰοικέτα φωνήεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύχεα καλὸν κακὸν δ' αὖτ' ἀγαθόν,
 Ἐξάγαγ' ἐνθάδ' ὅτε ἄλλοι ἴσαν θεὸν ἢ δ' ἀνδρώποισι,
 Κόσμων ἀγαλλόμενῳ γλαυκῶπιδος ὀβριμπατρὸς.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτῳ τε θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνδρώποισι,
 Ὡς εἶδον δόλον αἰπιῶν, ἀμύχανον ἀνδρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γδ' ἡλύθ' ὄβρι μωαικῶν θηλυτεράων.
 Τῆς γδ' ὀλοῖόν ὄβρι ἡλύθ', καὶ φύλα μωαικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι καὶ αἰτάεσσιν,
 Οὐλομένη πενίης καὶ οὐκ ἔσθ' ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὅπότεν ἐν σμῶνι κατ' ἴχευε μέλισσαι
 Κηφύῳ βόσκοισι κακῶν ξιωνόνας ἔργων,
 Αἰμύλῳ τε φάρῳσι ἡμῶν ἐς ἥλιον καταδύωται
 Ἡμᾶται σπεύδουσι, τιθεῖσιν τε κηρία λείλα,
 Οἳ δ' ἐν τοῖσι μένοντες ἐπιρροέας καὶ σίμβλους,
 Ἀλλότρευν καμάτον σφετέροις ἐς γαστέρ' ἀμύλῳται.
 Ὡς δ' αὖτως ἀνδράσι κακὸν θνητοῖσι μωαῖας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξιωνόνας ἔργων

Molestorum aliud verò præbuit malum pro bono.
 Quæ nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, grauem .v. attigerit senectâ,
 In penuria eius qui senē foueat, hic non victus indigus
 Viuit; mortui verò possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui verò nuptiarum cōditio cōtigerit,
 Pudicam verò habuit coniugem, prænatam præcordijs,
 Huic ab æuo malum bono adæquat
 Esse, qui verò adeptus fuerit nocentis natiuitatis foemina
 Viuit in pectoribus habens indefinentem afflictionem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem neq; præterire.
 Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltem euitauit grauem iram: sed necessario,
 Quæuis multiscium existentē, magnum vinculum coarctet.
 Briareo verò ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoque atque Gyge, ligauit forti vinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiā formā,
 Et magnitudinem, collocauit aut sub terram latam,
 Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate: magna in sinibus terra,
 Usq; valde mœrentes: corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dij alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consilijs reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis victoriāque & splēdidā gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarūt, laborē animum cruciantē habentes,
 Titanēsque dij, & quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuò per validas pugnas:
 Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
 Illi verò ab Olympo, dij datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sanè tū inter se pugnā animum excruciantē habentes
 Continuè pugnant, decem plus annis.
 Neque ulla erat contentionis grauis cōpositio neque finis

Ἀργαλίῳ. ἵππερον δὲ πόρτα κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο·
 Ὅς καὶ γάμου φεύγων καὶ μέριμνα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμεν ἐδέλη, οὐκὸν δὲ ἐπὶ γῆρας ἵκνεται,
 Χήτει γηρεκόμοιο, ὅδ' ἐβίοτου ἐπιδευῆς
 Ζῶει, ἀποφθιμὸν δὲ διὰ κτῆσιν διατέοντα
 Χηρεοσά. ὅδ' αὖτε γάμου μὲ μοῖρα γήνηται,
 Κεδνὴ δὲ ἔχει ἀκοιπὴν, ἀφ' αὐτῆς παρὰ δεσπῆς.
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶντος κακὸν ἐδὼλ' ἀντιφείζεις
 Ἐμμεσαι· ὅς δὲ καὶ τέτμη' ἀπαρτηρεῖο γυμνάσης,
 Ζῶει ἐν σήδεσσι, ἔχων ἀλίαςον ἀνίλω
 Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεσσι κακὸν ὄζει.
 Ὡς ἐὰν ἔσσι Διὸς κλέψαντόν, ἐδὲ παρήδεϊν.
 Οὐδ' γὰρ Γ' ἀπεπονίδης ἀκείνῃτα Περσηδεῖς
 Τοῖό γ' ἐπ' ἐξήλυξε βασιλὸς χόλον, ἀλλ' ἐπ' ἀνέβηκε
 Καὶ πολυῖδριν ἰόντα μέγας κ' ἐδεσμὸς ἐρύκει·
 Βελαίῃ δὲ ὡς πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
 Κόπῃ τ' ἢ γ' Ἰύλῃ, δῆσι κρατερῶς οἱ δεσμεῖ,
 Ἡ' τορὶλω ἐπ' ὀπλοῖν ἀγῶνι μὲν ἢ καὶ εἰδοῖς,
 Καὶ μέγας κατένασσε δὲ ἐπὶ χθονὸς ἄρυσσείης·
 Εἴθ' οἳ γ' ἄγε' ἔχοντες ἐπὶ χθονὶ ταμεταίοντες,
 Εἴατ' ἐπ' ἐξαπῇ, μεγάλας ἐπείρασσι γαίης,
 Διδοῦ μάλ' ἀχρύνει, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ δῆλοι,
 Οἷς τέκεν ἡύκομος Ρ' εἴη Κρόνῃς ἐφιλότητι,
 Γαίης θεοδμυσώῃσιν αἰήταρον ἐς φάος αὐτῆς.
 Αὐτὴ δ' ὀσφίη ἀπαντα δίκωκίως κατέλξε,
 Σιωπείνοισι νίκῃω τε καὶ ἀλῆαδὸν ὄχος ἀνέσταν·
 Διὸν γὰρ μαρνατο πόνον θυμολγὴν ἔχοντες,
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῃς ἐξεγλήοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατεράς ὑσμίνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀδρῦος Τιτῶνες ἀγαυοί,
 Οἱ δὲ ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἰάων,
 Οἷς τέκεν ἡύκομος Ρ' εἴη Κρόνῃς ἀνιδοῖσα.
 Οἱ ἴα τότ' ἀλλήλοισι μάχῃω θυμολγὴν ἔχοντες,
 Σιωπῆρας ἐμάχοντο δέκα πλείους υἱαυτοῖς.
 Οὐδέ τις ἴσ' ἐριδος χαλεπῆς λύσις ἢ τελευτῇ

Neutrīs: aequaliter autem finis extentus erat belli.
 Sed quando iam illis apposuit congruentia omnia,
 Nectārque ambrosiāque, quibus dī ipsi vescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
 Ubi. v. nectār comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tū ipsis interlocut' est pater hominūmq; deorūmq;:

Audite me Terra'que & Caeli incliti filij,
 Ut dicam qua me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanēsque dī, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos verò magnāque vim & manus inuictas
 Ostendite Titanibus contrarii in pugna graui,
 Memores amicitiae placidae, quibus perperſis
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.

Sic dixit. illū. v. rursū excepit Cottus irreprehensibilis,
 Venerāde, nō ignota loquēris: sed & nos (intellectus,
 Scimus quod excellūt qdē tibi praeordia, excellēs. v. est &
 Depulsor immortalibus execrationis fuisti horrendae
 Tua verò prudentia ab ca'igine opaca
 Retrogradē iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acvia praelia.

Sic dixit. collaudarunt verò dī datores bonorum,
 Sermonē audito, bellum verò cupiebat animus
 Magis etiam q̄ antea pugnam verò arduam excitari
 Omnes, ſæminaeque & mares die illo,
 Titanēsque dī, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique vires immensas habentes:
 Horum centum qdem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul: capita verò unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.

Οὐδὲ τίρρις, ἴσον δ' τέλ' ὅτι τάτα πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχευεν ἄρματα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἄμβροσίῳ τε, τάφρ' θεοὶ αὐτοὶ ἔδδισι,
 Πιτύων ἐν σήθεσσι ἀέξετο θυμὸς ἀγλῶος.
 Ὡς ἐνέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἄμβροσίῳ ἐρατεινῶι,
 Δὰ τότε τοῖς μετίειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Κέκλυτέ μιν Γαῖης τε καὶ Οὐραίου Ἀλλὰ τεύχεα,
 Ὅφρ' εἴπω τά μιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα σθερὸν εἶδη πόι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κράτος πύρι μαννάμεθ' ἡμᾶτι πάντα,
 Τιτῶν τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκχρύοντο.
 Ὑμεῖς δ' ἐμὴν μάχην τε βίῳ καὶ χεῖρας ἀάπτοις
 Φαίητε Τιτῶν ἐνὶ στήθεσσι ἐν δαΐλυχῃ,
 Μνηστάρμοι φιλόπτοιοι ἐνὶ στήθεσσι, ὅσους παθόντες
 Ἐς φάσ' ἀφ' ἀφίκατο δυσληγέσθ' ἀπὸ δεισμῶν,
 Ἡμετέρας διὰ βελας, ἀπὸ ζόφου ἡρόετο.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' ἔξαυπες ἀμείβετο Κόπρη ἀμύμων,
 Δαιμόνι' ἐκ ἀδάντα πφάσκειαι ἄλλα καὶ αὐτοὶ
 Γ' ὁμῶς ὅππῃ μὲν φραπιδες, πρὶν δ' ἐστὶ νόημα,
 Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς χλύεο χερσὶν.
 Σῆς δ' ὑποσχεδμωσύνῃσιν ἀπὸ ζόφου ἡρόετο
 Ἀφ' ὁρρόνδ' ἔξαυπες ἀμειλίχτων ἀπὸ δεισμῶν
 Ἡλύδομῶν, Κρόνῳ καὶ αἶαξ, ἀνάηπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀπνεῖ τε νόφ καὶ ὀπίθρεσι βελῇ
 Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἴτῃ δῆϊν ἡμῶν,
 Μαννάμενοι Τιτῇσιν ἀνὰ κρατεράς ὑσμίνας.
 Ὡς φάτο, ἐπήνησαν δ' ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ δωτῆρες ἑάων,
 Μῦθον ἀκούσαιτες, πολέμου δ' ἐλὶλαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπαρόδε μάχῃ δ' ἀμύμων ἐχρῶν
 Πάτες, δῆλειαί τε καὶ ἄσπετες ἡμᾶτι κείνοι,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκχρύοντο,
 Οὐκ ἐνὶ Ζεὺς ἐρέειφιν ὑπὸ χθονὶς ἡλε φόβου,
 Δφιοὶ τε κρατεροὶ τε, βίῳ ὑπὸ φρόπλον ἐχοντες.
 Τῶν ἐκατὸν μὲν χεῖρας ἀπ' ὤμων αἴσαντο
 Πᾶσιν ὁμῶς, καφθαί δ' ἐκείνῳ πεπτήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππῃ στήθεσσι μέλεισιν.

Quicum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa praeputa validis in manibus gestantes.
 Titanes. v. ab altera parte cōfirmabant phalanges,
 Alacriter, manuumque viriūque simul opus ostentabāt
 Vtrique. horrendè. v. insonuit pontus immensus.
 Terra. v. valde stridebat: ingemiscebat. v. latum caelum
 Quassatū, è fundo. v. concutiebatur amplius Olympus
 Impetu à deorum. concussio. v. venit grauis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum alius fragor,
 Immodici tumultus, ictuumque fortium.
 Ita sanè in sese mutuò iaciebant tela gemebunda.
 Vox aut vtrorumque pervenit ad caelum stellatum.
 Adhortatiū, at illi congregiebantur magno cū clamore.
 Neque sanè amplius Iupiter cohibebat suū robur, sed ita
 Statim robore implebantur animi, & omne (psius
 Exeruit vim simul etiam à caelo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina aut
 Celerrimè unà cum tonitru & fulgure volabant
 Mann à robusta, sacram flammam circumvoluentia
 Crebra. circum. v. terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat. v. undique igne valde magna sylva.
 Feruebat. v. terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus circumdedit autē calidus vapor
 Titanes terrestres, flamma. v. ad aërem diviniū pervenit
 Magna. oculos. v. visu priuabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium aut immensum occupavit Chaos: videbatur
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, (aut coram
 Iridem ut cū olim terra & caelum latum supernè
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excita-
 Hac quidem diruta, illa aut ex alto diruēte. (batur,
 Tantus fragor erat dijs pugna confligentibus.
 Simul quoque venti motumque pulueremque cū strepitu exci-
 Tonitruque fulgurque & ardens fulmen, (tabant,
 Tela Iouis magni ferebant aut fremitum, clamoremque
 In mediū vtrorumque strepitus aut ingens excitabatur

Οἱ τότε Τιτλίωσι κατέστανεν ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Πέτραις ἢ λιβάτοις σταβῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτλίωες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φθόγγας
 Προφρονέως, χερσὶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφότεροι, δὴνὸν ᾧ φείαχε πόντος ἀπείρονον·
 Γῆ δ' ἐμὴν ἐσπαράγματον ἐπέσειε δ' ἕραιος δ' ὕρις
 Σειόμενθ', πεδὸν δ' ἐπινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπου
 Ρ' ἰπὴν ὑπ' ἀδωνάτων ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠέροντα, ποδῶν αἰσείχ' ἰσὴν
 Ἀσπετον ἰσχυροῖο, βολάων τε κρατεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βῆια σπινόεντα,
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἕραιον ἀστερόεντα,
 Κεκλομένην οἱ δ' ἐξωίσαν μεγάλην δὴ δῆλτον.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴχαν' ἐόν μῦθον· ἀλλὰ τυτῷ γε
 Εἴδαρ μὲν μῦθον πλὴν το φρένις, ἐκ δέ τε παῖσαν
 Φῶνι βίβω, ἄμυθις δ' ἄρ' ἀπ' ἕραιν' ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 Ἀσπράπτον ἔσχε συλωχαδόν, οἱ δ' ἐκραιωνοὶ
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστερόσῃ πετόντο
 Χειρὸς δ' ἀπὸ σταβῆς, ἰδὲ φλόγα θ' εἰλυφόωντες
 Ταφείας, ἀμφὶ δ' ἡγῆα φρίσβιθον ἰσμεράζον
 Καυομένην λάκα δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 Ἐζεί δ' ἔχων παῖσα, καὶ ὦ κακὸν ῥέειδρα,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτος, τοῖς δ' ἀμφιπεδερμὸς αὐτῷ
 Τιτλίωας χονίοις φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανε
 Κασσιόπος· ὅσπερ δ' ἀμυρθε καὶ ἰφθίμων παρ' ἰόντων
 Λύγῃ μαρμαίρουσα κραυγῇ τε στεροπῆς γε.
 Καῦμα δ' ἐκαστὸν καίτεχεν χάθ' εἶσατο δ' αὐτῶν
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῖν, ἠδ' ἕασιν ὅσων ἀκαῦστα,
 Αὐτῶς ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἕραιος δ' ὕρις ὑπερθε
 Πύλνατο, τοῖθ' ἄρ' ἐκ μέγιστος δούπος ἀρώρει,
 Τῆς μὲν ἰφθιμόνης, τυτῷ δ' ὑπόθεν ἔξειρε πόντος,
 Τόσους δούπος ἔχλυτο δῖων ἐριδιζυμόντων.
 Σιωπὴ δ' αἰμοὶ ἔνοσιν τε κόριν τ' ἰσφραζέζον,
 Βροντῇ τε στεροπῇ τε καὶ αἰθαλόεντα κραυγῶν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐκπύω τε
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὅτε δ' ἔκπλητος ὀρεσμῇ
 ἦ, ἦ.

Stupenda pugna, robur aut exerebatur operum.
 Inclinata. v. est pugna prius. v. sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti praelio.
 Illi. v. inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
 Hi sane trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem iaculis
 Titanas. atque hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt. & vinculis molestis alligarunt,
 Vincentes maribus magnanimos licet existentes:
 Tantum infra sub terram. quantum cælum distat à terræ
 Par enim spatium à terra in Tartarum caliginosum.
 Nonem enim noctes ac dies ferrea incus
 Cœlitus delapsa. decimo die ad terram perveniret:
 Nonem rursus noctes & dies ferrea incus
 Ex terra descendens. decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa ferreum septum ductum est. circum. v. ipsum nox
 Triplici ordine fusa est circa collum, sed superne
 Terra radices creverunt, & infructuosi maris.
 Illic dii Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consiliis Iovis nubecogis,
 Loco in squalido, vasta ultima terra.
 His non exitus patet: portas. v. imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iovis agida habentis.
 Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti squalidi, quos oderunt etiam ipsi dii:
 Hiatus ingens. nec. v. toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primum portas intra veneris:
 Sed sane huc & illuc ferret impetiosa procella,
 Molesta: horrendumque etiam immortalibus diis
 Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrendæ
 Stans, nubibus oblecta nigris.

Σμερδαλέης ἱερὸς κάρτος δὲ δύεφάινετο ἔργων·
 Ἐκλίνθη ἤ μάχη· πρὶν δὲ ἀλλήλοισι ἐπέχιντες,
 Ἐμμεσίως ἐμάχοντο διὰ κρατεράς ὑσμίνας.
 Οἱ δὲ ἄρ' ἐνὶ προτόισι μάχην δριμεῖαν ἐχάρησαν
 Κόπῃ τε, Βοιάρῳ τε, Γύγῃ· τ' ἄατος πολέμοιο·
 Οὐδ' ἂν περικοσίας πέδας στήθεσιν ἀπὸ χροῶν
 Πέμπον ἐπασυτέρας· ἤ δ' ἐσκίασαν βιβείας·
 Τὶ τίωας· καὶ τοὶ μὲν ὑπὸ χροῶνός θύρου δείης
 Πέμπαν, καὶ Διομοῖσιν ἐν ἀργαλίοισιν ἔδνησαν,
 Νικήσαντες χροῶν ὑπὸ θυμῷ παρ' ἰόντας,
 Τόσσον ἐνδ' ὑπὸ γῆς ὅσον ἔραιος ἔς' ἀπὸ γαίης.
 Ἰσον γὰρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐνὲ γδ' ὕκτας τε καὶ ἡμάτα χάλκεα ἄκμων
 Οὐρδυόθεν χαπῶν, δεχάτη ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 Ἐνὶ αὖ δ' αὖ ὕκτας τε καὶ ἡμάτα χάλκεα ἄκμων
 Ἐκ γαίης χαπῶν, δεχάτη ἐς τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν πέρι χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τειροχει κέχυται παρὶ δὴμῷ· αὐτὰρ ὕπερθεν
 Γῆς ρίζαι πεφύκασιν καὶ ἄβυσγος οὐ θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῶνις ὑπὸ ζῶφρ' ἠρόεντι
 Κεκρύφαται, βυλῆσι Διὸς περικηγέταιο,
 Χόρῳ ἐν θύροισιν, πελώρης ἔχεται γαίης.
 Τοῖς καὶ ὕξιτόνδ' οὐ πύλας δὲ ἐπέθηκε Πρῶτος δῶν
 Χθονίᾳς τεύχος φέρειται δὲ ἀμφιτέρθεν·
 Ἐνθα Γύγῃ, Κόπῃ τε, καὶ ὁ Βοιάρῳ μεγάθυμος
 Ναίοισιν, φύλακες πρὸς Διὸς αἰμόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς δρυφῆς, καὶ τάρταρον ἠερόεντος,
 Πόντου τ' ἄβυσγος, καὶ ἔραιος ἄσπερόεντος
 Ἐξείης πάντων πηγῇ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλὲς, θύροισιν, τὰ τε συγίοισι θεοῖ παρ'·
 Χάσμα μέγ' ὅδε καὶ πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὐδας ἵκωντ'· εἰ προῖται πυλίων ἐντοδὲ γήρυιτο.
 Ἀλλὰ καὶ ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλῃ,
 Ἀργαλὴν δὴνόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεῶσι
 Τῷτο τέρας καὶ νυκτὸς ἐριμνῆς οἰκία δὴνὰ
 Ἐΐηκεν, νεφέλης καὶ καλυμμένην κυκλήσει.

Hæc iuxta Iapeti filius sustinebat cælum latum,
 Stans capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuò compellabant, alternis subeuntes magnum
 Ferreum. hac quidem intrat, illa. v. foras (limē,
 Egreditur, neq; unquam utraq; domus intus cohibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur: altera rursum in domo existens,
 Expectat eiusdem hiram itineris, donec veniat.
 Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa. v. Somnum in manibus fratrem Mortis,
 Nox noxia, nube tecta arva.
 Ibi aut Noctis obscura filii domus habent,
 Somnus & Mors, graves dī: neque unquam eos
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Cælum scandens, nec cælitus descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius. v. ferreum quidem cor, arcum. v. ei pectus
 Crudele in praeordiis. habet aut quæ primū arripuerit
 Hominum: hostis. v. etiam immortalibus diis:
 Illic dei inferi in interiore parte ades resonantes,
 Fortisq; Plutonis, & grauis Proserpina,
 Stant. Horrendus aut canis pro foribus custodit,
 Sæuus: artem aut malam habet, introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudaq; & auribus ambabus:
 Exire. v. non iterum permittit denuò, sed obseruans
 Denorat, quemcumq; præderit portas extra euntem
 Fortisq; Plutonis & grauis Proserpina.
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
 Maxima natu. seorsim. v. à diis inclitas ades incolis
 Ingentibus saxis supernè tectas: circum. v. quaque
 Columnis argenteis ad cælum firmatae sunt.
 Rarò. v. Thanmantis filia pedibus velox Iris.
 Nuncia versatur super lata dorsa maris.

Τῶν περὶ δὲ Γαπετυῖο παῖς ἔχετ' ἕρανόν διρυμὸν
 Ἐσθλὸς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χερσίν
 Ἀστεμφέως, ὅδ' ἦ Νύξ τε καὶ Ἡμίονο ἀμφὶς ἵσταται
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεθα μέγα ἔδον,
 Χόλκον· ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ γ' οὐραζεν
 Ἐρχεται· ἔδ' ἔποτ' ἀμφοτέρας δόμους ἐντὸς ἔρξῃ.
 Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γὰρ δόμων ἐκτεάδεν ἔϋστα,
 Γαῖαν ὅππῃ σφύρεται· ἢ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἔϋστα,
 Μίμνει πλὴν αὐτῆς ὄρῳ ὁδοῦ, ἔς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ' μὲν, ὅππῃ χροῖσισι φάθ' πολυδερκές ἔχουσα·
 Ἡ' δ' ἔππῃ μὲν χροσὶ κασίγνητον Θουάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέη κακαλυμμένη ἡερεῖ δέϊ.
 Ἐῖθα γ' ἡ Νυκτὶς παῖδες ἐρεμνὴς οἰκὴν ἔχουσιν,
 ἔππῃ καὶ Θουάτος, σφιν γὰρ θεοὶ· ἔδ' ἔποτ' αὐτοῖς
 Ἡ' ἔλθ' φαίδων ὅππῃ δέρεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιῶν, ἔδ' ἕρανόν τε καταβαίνων.
 Τῶν ἑτέρου μὲν γὰρ τε καὶ οὐρία τῶτα θαλάσσης
 Ἡ' συχὸς ἀνσφύρεται καὶ μείλιχος ἀνδράποισι·
 Τῷ γ' σιδηρὴν μὲν κραδίη, χάλκον δ' οἱ ἥτορ
 Νηλεὺς ἐν στήθεσσιν ἔχει δ' ὅν περ ὄτα λάβῃσι
 Ἀνδροπόπῃ ἔχθρὸς γ' καὶ ἀθανάτοισι θεῖοισιν.
 Ἐῖθα θεῶν χροῖνι περὶ δὲ δόμοι καὶ χήεστες
 Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαγνῆς Περσεφονείης
 Ἐστᾶσιν, σφιν δ' οὐκ ὤκνῃ περπατᾶν τε φυλάσσει,
 Νηλεΐης, τέχῃ γ' καὶ κλέῃ ἔχει ἔς μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς ἄρῃ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν,
 Ἐξήθειν δ' ἔπειτα αὐτὴς ἑᾶ πάλιν· ἀλλὰ δοκῶν,
 Ἐοδίη ὅν καὶ λάβῃσι πυλέων ἐκτεάδεν ἰόντα
 Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαγνῆς Περσεφονείης.
 Ἐῖθα δὲ ταῖσι ταῖσι συγῇ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀψορρόου Ω' κλυτοῖο
 Πρὸς βυτάτην νόσφιν γ' ἰδὼν κλυτὰ δῶματα ταῖσιν
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηριφεῖ· ἀμφὶ γ' πᾶν τε
 Κίοισιν ἀγυρίοισι περὶ ἕρανόν ἐσθλὸν ἔκειται.
 Παῦρα γ' Θουάματος θυγάτηρ πόδας ὠκία ἔχει
 Ἀχελὺν πωλεῖται ἐπ' οὐρία τῶτα θαλάσσης,

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.
 Et sanè quisquis mentiatur celestes domos tenentium,
 Iupiter tū Irim mittit, deorū magnū insinradū ut feras
 E' longinquo in aureo guttarnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra destillas alta,
 Excelsa. multum. v. subtus terram spaciosam
 E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima. v. pars attributa est.
 Nonem quidē circa terramque, & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Una. v. ex petra profluit, magnum damnum diis.
 Quisquis periurium libans iurauerit
 Immortalium: qui tenent verticem ninosi Olympi,
 Iacet spiritus expers integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
 Stratus in lectis, malus autē veteris obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima arumna.
 Nonennio autē à diis relegatur sempiternis, (pulas
 Neque unq̃ ad consilium ineundū cōmiscetur, neq; ad e-
 Nouem totis annis. decimo tādē commiscetur iterum
 Cœtib. immortalū, qui cœlestes domos incolūt. (aquam,
 Tale itaque iuramentū cōstituerunt dij, Stygis perenni
 Antiquam istam, qua traxat aridum locum.
 Ibi autē terra caliginosa. & Tartari obscuri,
 Pontique infructuosi, & cœli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos odcrunt etiam dij ipsi.
 Illic splendidaque porta, & æreum limen
 Immotum: radicibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud. v. extra omnes deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum valde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existens ē,

Ο'ππότ' ἔρις κ' ἰεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Γ' εἰν ἔπεμψε θεῶν μέγα ὄρκον ἐρεῖχαι
 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ πορρῷ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρόν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτιο
 Τ' ψηλῆς, πολλὸν δ' ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδείης
 Ἐξ ἱερῶν ποταμοῖν ῥέει διὰ νύκτα μέλαινα,
 Ὡς κακοῖο κέρας. δεκάτη δ' ὅπῃ μοῖρα δέδασται
 Ἐννία μὲν πρὶ γλῶττι κ' ὀρέα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρῆς εἰσιγμένη, εἰς ἄλλα πίπτει,
 Ἡ δ' ὅ μ' ἐκ πέτρης πορρέει, μέγα πῆμα θεῶσιν.
 Ο'ς κε τιμὴν ὀπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Κεῖται νήυτμος τετελεισμένον εἰς ἐῖαυτὸν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης κ' νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 Βροτοῖσι, ἀλλὰ τε καὶ αἰάπνοστος κ' ἀκαυδός
 Σβώτοῖς ἐν λεχέσσι, κακὸν δ' ὅπῃ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦν πεν τέλεισι μέγα εἰς ἐῖαυτὸν,
 Ἄλλα δ' ἔξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατ' ἄθλα.
 Ἐννείητες δ' ἐπὶ δόμοις μένειν αἶεν ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βελλὶν ὀπμίσσεται ὕδ' ὅπῃ δαΐτας
 Ἐννεία παῖτ' ἔτεα· δεκάτῃ δ' ὀπμίσσεται αὐτὸς
 Εἰσέας ἀθανάτων οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔδεντο θεοὶ Στυγρὸς ἀφ' ὅθεν ὕδωρ,
 Ὡς γέγοντο δ' ἴησι κατασυτίλου διὰ χώρῃ.
 Ἐνθα δ' ἦ γῆς δνοφρῆς κ' ταρταρῷ κ' ἑρόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο κ' ἕρκεος ἀστερόεντος
 Ἐξείης πάντων πηγῶν κ' πείρατ' ἔασιν.
 Ἀργαλέον δ' ὀρέσεται, τὰ δ' ἐν γόμοισι θεοῖσιν·
 Ἐνθα δέ μ' αἰμαρῆαί τε πύλαι, κ' χάλκ' ὕδ' ὅς
 Ἀσμεφῆς· ῥίζησι διλωικέαςιν ἀρ' ἡρόεντος,
 Αὐτοφύης· πορρῶν δ' ἐκ ποδῶν ἀπ' αὐτῶν,
 Τιτλῶναι ναιέουσι, πέρην χαιεῖ Ζοφειοῖο.
 Αὐτὰρ ἐρσι μαράγιο Διὸς κλειτοὶ ὀπίκευροι
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' ὧς κακοῖο θεμῆθ' οἰς
 Κόπῃ τ' ὕψ' Ἰνύης· Βελάρων γὰρ μὲν ἡνὶ ἐόντων

Generum suum fecit graniter fremens Neptunus.
 Dedit aut Cymopoliam, ut ducat in uxorem, filiam suā.
 Ast ubi Titanes ē cœlo expulsi Iupiter,
 Minimum natu peperit filiū Typhœum Terra magna,
 Tartari in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei ex humeris. v. ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitib⁹ sub supercilijs ignis micabat.
 Omnibus aut ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
 Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus.
 Omnigenū sonitū emittentes, ineffabilem. interdum enim
 Sonabāt, ut dijs intelligere liceret. interdū rursū (cise
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocē, fero-
 Interdum rursū leonis impudentem animū habentis.
 Interdum rursū catulis similia, mira auditu:
 Interdum. v. stridebat, resonabantque montes alti.
 Et sanē fuisset opus perplexum die illo,
 Atq; ipse mortalibus & immortalib⁹ imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; decorumq;
 Graniter aut intonuit, atq; fortiter: undiq; v. terra
 Horrendē edidit fragorem, & cœlum latum supernē,
 Pontusq; & Oceani fluxus, & infima loca terra.
 Pedibus. v. sub immortalibus magnus contremuit Olym⁹
 Insurgente rege. ingemiscebat aut tellus. (pne
 Ardor aut ab utrisq; occupabat nigrum pontum,
 Tonitruq; & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium ventorumq; & fulminis ardentis.
 Feruebat aut terra omnis, & cœlū, atq; mare. (magni
 Estuabāt etiā circū littora, circūquaq; undiq; fluct⁹
 Impetu à decorum, commotio. v. difficilis sedatu corie-
 Expauit aut Pluto inferis mortuis imperans, (batur.
 Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno scorsim exi-
 Ob inextinguibile fremitum. & grauē conflictū. (stentes
 Iupiter. v. post quā collegit suū robur, sumpsitq; arma,

Γαμβρόν ἐόντοίησι βαρύκτυπος Ἐννοσίγαια·
 Δῶκε δ' Κυμοπόλφαι ὀπιέειν, θυγατέρα ἑαυτήν.
 Λύττερ ἐπεὶ Τιτῶας ἀπ' ἕρανός ἐξέλασε Ζεὺς,
 Ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα παλῶρε,
 Ταρταρε ἐν φιλότητι, διὰ χερσὴν Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰχθυί ἔρμιατ' ἔχουσιν,
 Καὶ πόδες ἀκμάστοι κρατερὸν θεοῦ· ἐν δὲ οἱ ὄμω
 Ἦν ἔκαστον κεφαλὰ ὄφιο, δηνεῖο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῆσι λελειχμότες· ἐκ δὲ οἱ ὄσων
 Θεασοσίης κεφαλῆσιν ὑπὸ ὀφρύσι πῦρ ἀμαρυατε·
 Πασίων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ χάρτε δερκομήσιοι·
 Φωναὶ δ' ἐν παύσεισι ἴσαν δηνῆς κεφαλῆσι
 Πανοίω ὅπ' ἰεῖσιν, ἀδέσφατοι, ἄλλοτε μὲν ἰδρὸν
 Φθέρουσι δ' ὥστε θεοῖσι συωίμεν, ἄλλοτε δ' αὐτὴν
 Ταύρην ἐρεβρύχου μὲν θ' ἄχετον ὄσαν ἀγῶρε,
 Ἄλλοτε δ' αὐτὴν λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 Ἄλλοτε δ' αὐτὴν σκυλάκισιν ἐοικότες, θαύματ' ἀκύνουσι·
 Ἄλλοτε δ' αὐτὴν ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχει ἕρμα μακρά·
 Καὶ νῦν καὶ ἔπλετο ἔργον ἀμύχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ καὶ ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξαι,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ αἰδρωῖ τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δ' ἡ γαῖα
 Σμερδαλέον κοιάδισσε, καὶ ἕρκιός θύρις ὑπερδεν,
 Πόντος τ' ὠκισσὸς τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαῖης·
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζει Ὀλύμπιος,
 Ὀρνυμῆοιο αἵκτος· ἐπεστενάχζε δ' ἡ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπὸ ἀμφιτέρων κράτεσιν ἰοφδέα πόντος,
 Βροτῆς τε στεροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῦτο πελώρε,
 Πρηστῆρον αἵματι τε κεραυνὸς τε φλεγίδοντος.
 Ἐζιε δ' ἡ χθὼν πάσσα, καὶ ἕρανός ἡ δ' ἀλάσασα·
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκταί, ἄφί τ' ἀμφὶ τ' ὑψέστα μακρά,
 Ρ' ἰπῆ ὑπὸ ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβιστος ὀρώρει.
 Τρίσ' αἰδῆς δ' ἐτέρησι καταφθιμῆσιν ἀνάσσει,
 Τιτῶεις δ' ὑπερταράξει, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 Ἀσβίστου κελάδδιο καὶ αἰῆς δνίστητες.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ οὐκ κέρδυνται ἐόν μὲν θ', εἴλετο δ' ὅπλα·

Tontirūque, fulgūque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo insiliens. circum. v. omnia
 Combussit ingentia capita sæui portenti.
 Ceterū ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscebat aut̃ terra vastā.
 Flamma aut̃ fulmine icto profuliebat ab hoc rege,
 Montis in saltibus opacis asperis,
 Percusso. multa aut̃ vastā ardebat terra,
 Ardore ingenti, & liquefcebat stannum veluti
 Arte ab iuuenum, & a fabrefacto catino fusorio
 Calefactum, atque ferrum quod solidissimum est,
 Montis in saltibus, victum ab igne combustino,
 Liquefcit in terra diuina sub Vulcani manibus:
 Sic sanè liquefcebat terra fulgore ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo mœstus, in Tartarū latū.
 Ex Typhœo aut̃ est ventorū vi humidè flantium:
 Excepto Noto, Boreaque, & Argeste Zephyro.
 Qui sanè ex dijs sunt natiuitate: hominib. magna utili-
 Ast alii sine vsu venti inspirant mare, (tas.
 Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Clades magna hominibus, graui rapiuntur turbine,
 Nunc hi, nunc illi flant, dissipantque naues,
 Nautasque perdunt. mali autem non est remediū
 Viris qui illis occurrerint in ponto.
 Idem rursus per terram immensam floribus ornatam
 Opera iucunda corrumpunt humo procreatorum hominū,
 Replentes puluerēque & molesto palcarum strepitu.
 Sed postquam sanè laborem dij beati perfecerunt,
 Cum Titanibus aut̃ pro honore pugnarunt vi,
 Iam tum iubebant regnare atque imperare,
 Ex Terræ consilio, Olympium latè cernentem Iouem,
 Immortalib. Hic. v. inter illos ritè distribuit munia.
 Iupiter autē deorū rex primā uxore suam ficit Metin,
 Plurimum ex diis edoctam, & mortalib. hominibus.
 Sed cum iam esset deam casus oculus Minervam
 Paritura, tum demum dolis animo decepto,

Βροντῶ τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
Πλήξεν ἄσπερον κλύμπιο ἐπαλμῆσσι. ἅμφι δὲ πάσας
Ἔωρισε θεαπεσίᾳς κεφαλὰς δὴ τοιοῦτο πέλους.
Λύτῃρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἰμείσας,
Ἦειπε γῃθεῖς, σενάχιζε δὲ γαῖα πέλῳ.
Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπείστυτο τοιοῦτο αἶακτος,
Οὔρεσσι βῆσσησιν αἰδνῇς παμπαλοίσσης,
Πληγύτος πολλῇ δὲ πέλῳ καί το γαῖα
Ἄτμῃ θεαπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κραστῆρσιν ὥς,
Τέχνη ἔσπερον αἰζηὸν ὑπὸ τῷ θυρήνῃ χροδύοιο
Θαλφθεῖς, καὶ σίδηρος ὄψιν κρατῆρα τὸς ὄζειν
Οὔρεσσι βῆσσησι δαμαζομένῃσι πυρὶ κηλέῃ,
Τήκεται ἐν χθονὶ δὴ, ὑφ' Ἠφαιστου παλάμῃσιν.
Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλας πυρὸς αἰδομένοιο.
Ῥῖψεν δὲ μιν θυμὸς ἀκρόχων ἐς πέτραις ἐρύων.
Ἐκ δὲ τυφώσιν ἐς ἀέμασιν μύσιν ὑγρὸν αἶνταν
Νόσφι Νότου, Βορέῳ τε, καὶ ἀργέτω Ζεφύροιο.
Οἳ γέ μιν ἐκ θεόφιν γλυκῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἰεὶ δ' ἄλλαι μάστιγες αὖραι ὅτι πτείοισι δάλασσαν
Αἰεὶ δ' ὅτι πίπτουσιν ἐς ἠδρεῖδ' ἅπαντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακὴ δύοισιν ἀέλη.
Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνασί τι νῆας,
Ναύτας δὲ φθείρουσι κακοῖς δὲ ἐγένετο δῆλη
Ἀνδράσιν οἳ κύνισι σωατῶσιν ἐν πόντον.
Αἰεὶ δ' αὖ καὶ κῆρ γαῖαι ἀπείρετον ἀνδριμόεσσαν
Ἔργ' ἔραται φθείρουσι χαμαὶ γλυκῇ ἀνδριόπῳ,
Πυμπλῦσαι κένιός τε καὶ ἀργαλίῃ κολίσουρῳ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πότον μάχαιρες θεοὶ ἔξειτέλεισαν,
 Τιτλώεσι δὲ πρῶτον κύναντο βίῃφι,
 Δὴ ῥα τότε ἄτρυνον βασιλεύμεν ἢ δ' ἀνάσσειν,
 Γαῖης φρεσὶ μισυῖσιν, ὀλύμπων θύρ' ὄψα ζῶν
 Ἀθανάτων, ὃ δὲ τοῖσιν οὐ διδάσσατο πρῶτος.
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρῶτ' ἄλοχον δέτε Μῆνην,
 Πλείστα θεῶν εἰδὼν ἰδὲ θνητῶν αἰθερόπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμηνε θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Τέξια δαγνύειν, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἔξαπατήσας.

Blandis sermonibus, in suam condidit alium,
 Telluris consiliis, & Caeli stellati.
 Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in fati erat prudentes liberos nasci.
 Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonē
 Par habentem patri robur, & prudēs consiliū: (genitā,
 Ceterū deinde sanē filium deorum regem & virorum
 Erat paritura, magnum animum habentem:
 Sed illam sanē Iupiter antē in suū condidit ventrem,
 Ut nempe ei indicaret dea bonumq; malumq;.
 Postea duxit splendidam Themis, quae peperit Horas,
 Eunomiāq;, Dicēq;, & Irenen florentem:
 Quae opera matura faciunt mortalibus hominibus:
 Parcasq;, quibus maximum honorem dedit prudēs Iu-
 clothoq;, Lachesinq;, & Atropos, quae dant (piter,
 Mortalibus hominibus habere bonumq; malumq;.
 Tres. v. ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
 Oceani filia, peroptabilem formam habens, (habentes,
 Aglaia, & Euphrosynem, Thaliaq; amabilem,
 Quarum & à palpebris amor destillat contuentium
 Soluens membra, incundum. v. sub supercilij afficiunt.
 Porro hic Cereris multa nutientis ad lectum venit,
 Quae peperit Proserpinam pulchris vlnis, quam Pluto
 Rapiuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
 Mnemosynem, v. deinceps amavit pulchricomam,
 Ex qua Musa aurea mitra reuincta natę sunt,
 Nocturnis, quibus placent coenivia, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem & Dianā sagittis gaudentē
 Desiderabilem prolem prae omnibus cœlicolis,
 Peperit sanē, Egiochi Iouis amoris mixta.
 Postremam. v. Iunonem floridam duxit uxorem.
 Hae autē Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.
 Ipse. v. ex capite, castis oculis praeclaram Tritogeniam,
 Aeternam, tumultū excitantē, ducē exercitus, indomitā,

Αἰμυλίοισι λόγρῳσιν ἰλὺ ἰσκάτθετο νηδυνί,
 Γαίης φρεσὶ μωυῖοσι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντες.
 Τῶς δ' ὅρ' οἱ ἐφρασσαίνω, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα πρὶν
 ἄλλ' ἢ χηρὰ Διὸς αἰτῇ, θεῶν αἰετλυσταῖον.
 Ἐκ δ' ὅτ' τῆς εἴμαρτο παρὶ φρεσὶ τέκεν χρυσίδα.
 Περότῳ γ' οὐρῳ γλαυκῶπιδα Τριτοχρυσίδα,
 Ἰσον ἔχουσαν πατρὶ μῦθ' οὐ καὶ δῆϊ φρεσὶ βυλῶ.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ αἰδρωτὴν
 Ἡμῶν τε ξίδα, ὑπ' ἑρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς παρὰ διν ἰλὺ ἔσκατθετο νηδυνί,
 ὣς δ' ὅτ' οἱ φρασσαίτο διὰ ἀγαθὸν τε κακόν τε.
 Δύτρεσσι ἠγάγετο λιπαρῶν θέμιν, ἣ τέκεν ὦρεσιν
 Εὐνομίῳ τε, Δίκῳ τε, καὶ Εἰρυνίῳ τε παλῆαν.
 Αἴτ' ἔργ' ὠρεαίοισι καταθνήσκουσιν βροτοῖσι.
 Μοίρας δ' ἥς πλείστῳ τιμῶν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθῇ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἔρῳ ποιεῖτε διδῶσι
 Θνητοῖς αἰδρωτῶπισιν ἔχεν ἀγαθὸν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δ' οἱ Εὐρυνόμῳ Κάριτας τέκε καλλιπαρῆαι,
 ὦρεσιν καὶ κούρῃ πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν,
 Ἀγλαΐῳ καὶ Εὐφροσύνῳ, Θαλίῳ τ' ἑρετινίῳ.
 Τῶν καὶ ὑπὸ βλεφάρῳ ἔρος εἶβτο δερκομόμων
 Λισσιμελὲς καλὸν δ' ὅτ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιδόωνται.
 Αὐτὰρ ὁ δῆμιός τις πολυφόνος ἐς λείχ' ἦλθεν,
 Ἡ' τέκε Πρῶτονίῳ λαοκώλετον, ἣν Αἰδωνεὶ
 Ἡ' ῥπασεν ἥς παρὰ μῦθος, ἰδὼκα θ' μητίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ὕψαυτις ἐρέσσεται καλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπαις ὕψι γένοντο
 Ἐννέα τῆσι δῶδον θαλίαν καὶ τέρψιν ἀοιδῆς.
 Ἀπὸ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχάρειαν
 Ἰμερόεντα γόνον πέρι πάντων ἑρετιῶνων,
 Γείνατ' ἄρ' ἀγρόχοιο Διὸς φιλότῃ μεγείσει.
 Λοιδόποιτῳ δ' Ἡ' ῥῳ θαλερῶν πειήσατ' ἀκοίτην,
 Ἡ' δ' Ἡ' βίῳ, καὶ Ἄρῃ καὶ Εἰλειθίῃ ἱπικτῇ,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ αἰδρωτῇ.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδα Τριτοχρυσίδα,
 Δεινῶν, ἰχθυόδιδιμον, ἀγέσρατον, ἀτρυγίῳ,

Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellæque pu-
 lchro aut Vulcanum inclitum, amor indulgens, (gnaeq.
 Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
 Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.

Ex Amphitrite autem & graui crepō Neptuno,
 Triton latè potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam, & patrem regē
 Incolit aureas ades magnus deus. sed Marti
 Clypeos dissecanti, Venus, Timorem & Metū peperit,
 Graues, quique virorum densas turbent phalanges
 In bello horrido, unā cum Marte urbes denast ante.
 Et Harmoniam quā Cadmus magnanimus duxit uxore.
 Ioui. v. Atlantis filia Maia peperit gloriosū Mercuriū,
 Praconem deorum, sacrum lectum conscendens.
 Cadmi filia. v. ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortali, nunc. v. ambo dī sunt.

Alcmene. v. peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Iouis nubicogi.

Aglaiam. v. Vulcanus percelebris, utroque pede claudi-
 Minimam natus è Gratis floridam duxit uxorem. (cans
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem fecit coniugem:
 Hanc. v. ei immortalē experiemq; senij fecit Saturnius.
 Hebem aut Alcmene pulchros talos habentis fortis fi-
 Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus, (liis,
 Filiā Iouis magni, & Iunonis aureis calceamētis vident
 Pudicam duxit uxorem in Olympo nūso.

Felix, qui magno facinore inter deos confectus,
 Habitat illæsus, & expers senij omnibus diebus.
 Soli autem indefesso peperit inclita Oceanis
 Perseis, Circēque & Aetern regem.

Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluvij (dū a.
 Duxit, deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præ-
 Hac aut ex Medeam pulchros tales habentem in amore

Πότνια, ἥ κέλαδός τε ἄδδν, πόλεμοί τε, μάχη τε.
 Ἡ' ρη δ' Ἡ' φαισον κλυτὸν ἐν φιλότῃ μιγείσῃ
 Γείνατο, κ' ἑξέρχεται, κ' ἤρυσεν ὃ ὠδρακοίτης
 Ἐκ πάντων τέχῃσι κακασμένον ἔραυνίωνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτείτης κ' ἐρικτύπου ἔννοσι γαῖν,
 Τρίτων ἄρυβίης γήετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμόν' ἔχων, ὠδρ' ἔμπερ φίλῃ κ' πατρὶ δμῶκε
 Ναίει χεῦ σεαυτῷ, δῖος Διὸς. αὐτὰρ Ἀρηϊ
 Ρ' ἰνοτόρῳ Κυδέρεϊα Φόβον κ' Δεῖμον ἔπικτε
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγας
 Ἐν πολέμῳ κρύσσεται, σὺν Ἀρηϊ στυλιπόρῳ.
 Ἀρμονίῳ θ', ἣν Κάδμωσ' ἰσθρ' ἔδυμ' ὅθ' ἄκοιτιν,
 Ζημι δ' ἄρ' Ἀ' πλαντὶς Μαιή τέκε κώδιμον Ἑρμῶ
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἰδὼν λέχ' εἰσάναβᾶσα.
 Κάδμω δ' ἄρ' οἳ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ, Διόνυσον πολυγυθέα,
 Ἀθανάτων Διότη. νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσὶν.
 Ἀλκμῶν δ' ἄρ' ἔπικτε βίῳ Ἡρακλεῖῳ,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀγλαῖῳ δ' Ἡ' φαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖς,
 Ὀπλοτάτῳ Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.
 Χρυσκόμῳ δ' Διόνυσος ἔδωκεν Ἀριάδην,
 Κέρῳ Μίνω, θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.
 Τὴν δ' οἳ ἀθανάτων κ' ἀγήροιο δῆκε Κορινίαν.
 Ἡ' ἔω δ' Ἀλκμῶνς καλλισφύρα ἄλκιμος υἱός,
 Ἦς Ἡρακλῆος τελέσας σοφόντας ἀέθλους,
 Πᾶσι Διὸς μεγάλοιο κ' Ἡ' ρης χρυσοπέδιλος,
 Διδόῃ δ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι.
 Ὀλβίῳ, ὅς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν αὔσας,
 Ναίει ἀπήμενος, κ' ἀγήροιο ἡμῶν πάντα.
 Ἡ' εἰς δ' ἀκράμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεθυῖη
 Πρηνίς, Κίρκῳ τ', κ' Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαεισμβρότε Ἡελίοιο,
 Κέρῳ Ὠκεανοῖο τελέσας ποταμῶ
 Γῆμο, δεινὸν βελήσ', εἰδὲν καλλιπάρηον.
 Ἡ' δ' οἳ Μήδῳ δῶσφύρον ἐν φιλότῃ

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete calistes domos tenentes,
 Insulaeque & continentes terra, & salsus intus Pontus.
 Nunc autem dearum cœtum cantate blandiloqua
 Musa Olympiades, filia Iouis Ægiochi,
 Quaecunque mortales apud viros cubantes,
 Immortales, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum,
 Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Nouali in ter-proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omnē: qui .v. obuiā fuerit, & cuius ad manus venerit,
 Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit foelicitatē.
 Cadmo præterea Harmonia filia aurea Veneris,
 Ino & Semelem, & Agaum pulchras genas habentem,
 Autonoenque, quā duxit Aristæus dēsa casarie præditus,
 Peperit, & Polydorū, moenij pulchrē cinctis in Thebis.
 Filia verò Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Callirhoe peperit filiū mortaliū præstātiſsimū omnium,
 Geryonem, quem interfecit viū Herculanæ,
 Bona propter flexipedes circumflua in Erythea,
 Tithono verò Aurora peperit Memnena areæ galea mit-
 Ethiopum regem: & Emathionem regem. (nitum,
 Verum Cephalo peperit inclytum filium,
 Fortem Phaëthonem, dijs similem virum. (tatis,
 Quē sanē iuuenē tenerū florem habentē gloriosa puber-
 Puerum iuuenilia sapientem, amans risus Venus,
 Incitauit, abripiens, & ipsum in templis
 Aeditum nocturnum fecit, demonem diuinum.
 Filiam verò Ætæa à Ioue nutriti regis
 Æsonides, voluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Ætæa, peractis suspiriosis certaminibus,
 Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 Iniurius Pelias, & impius, fortium facinorū patrator.
 Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeſsus,

Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χερσὶν Ἀφροδίτης.

Τ' μῆς μὲν νῦν χαίρειτ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἥπειροί τε, καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.

Νῦν δ' ὃ θεῶν φύλον αἰείσατε ἡδυπέπων

Μῦσας Ὀλυμπιάδεις, κῦραί Διὸς αἰγόχοιο,

Ὅσας δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν βυηθεῖσαι

Ἀθανάται γίναντο θεοῖς ὀπείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλῆτον ἐγείνατο, δῖα θεῶν,

Ἰασίω ἥραϊ μίγξις ἑρατῇ φιλότῃτι,

Νηὶ δ' ἐν πεπόλῳ, Κρήτης ἐν πόνι δήμῳ,

Ἐδιδόν. ὅς εἰς' ὀπὶ γλῶττι καὶ θυρέα νῶτα θαλάσσης,

Πᾶσαν τὰ δ' ὃ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

Τόνδ' ἀφνὸν ἔδθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασσε ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χερσὶς Ἀφροδίτης,

Ἰνὸς καὶ Σεμέλλης, καὶ Ἀγαυῶ καλλιπαρήγοι,

Αὐτονόῳ δ', ἦν γῆν' Ἀριστῶ βαθυχαΐτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὐσεφάτω ἐνὶ Θήβῃ.

Κέρη δ' Ὀκίανόιο χρυσάορι καρτερθύμῳ

Μιχθεῖς ἐν φιλότῃτι πολυχρῦσιν Ἀφροδίτης,

Καλλιρρῇ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπαύτων,

Γηρυονέα. τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

Βοῶν ἔνκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.

Τιδωνῶ δ' Ἡὸς τέκε Μέμνονα χαλκεορυσλῶ,

Αἰθιόπῳ βασιλῆα καὶ Ἡμαθίων αἰακτα.

Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,

Ἰφθιμον Φαίδοντα, θεοῖς ὀπείκελον δῶδρα.

Τὸ γὰρ νέον τέρεσσι δῶδες ἔχοντ' ἐρικυδέϊ ἥβῃ

Παῖδ' ἀπαλὰ φρενέοντα φιλαίμειδης Ἀφροδίτης

Ὡς τ' αὖρε ψαμμένη καὶ μιν ζαθέεις ἐνὶ νηοῖς,

Νηοπόλον νύχρον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κέρη δ' Αἰήταο διοξέφει βασιλῆϊ,

Αἰσωνίδης βυλῆσι θεῶν αἰετῶν

Ἡ γὰρ παρ' Αἰήτῃ, τελέσας σπινόεντας ὑέθλους,

Τοὺς πολλὰς ἐπέτελλε μίγας βασιλῆος ἑσπέρωσιν,

Τ' βροτῶν Πελίης, καὶ ἀτάσσελ' ὀβριμρῆος.

Τὴς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,

ἰ. ἡ.

*Veloci in naue vehens nigris-oculis-præditâ puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit vxorem.*

*Es sanè hæc domita ab Iasone pastore populorum,
Medeũ peperit filiũ, quem in montibus educabat Chiron
Phillyrides: magni verò Iouis voluntas perficiebatur.*

*Cæterum Nerei filia marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima dearũ
Æaci in amore, per auream Venerem.*

*A Peleo aut subacta dea Thetis candidos-pedes-habēs,
Peperit Achillẽ prumpentem p viros, leonis animo p̄ditũ.*

*Æneam porro peperit pulchrè coronatâ Cytheræa,
Anchisæ heroi mixta iucundo amore,*

*Ida in verticibus, habentis multos anfractus, syluosa.
Circe verò, Solis filia, filij Hyperionis,*

*Peperit Vlyssis ærumnosi in amore,
Agrium, atque Latinum inculpatumq̃, fortemq̃,
Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.*

*Nausithoum verò Vlyssi Calypso excellentissima dearũ
Peperit, Nausinoum q̃, mixta grato amore.*

*Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt dijs pares filios.
Nunc verò fœminarum agmen cantate suauiloquæ
Musæ Olympiades, filia Iouis Ægiocchi.*

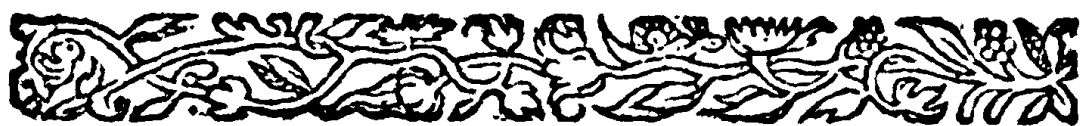
**F I N I S T H E O G O -
nia Hesiodi.**

ὦ κείνης ὅτ' ἐν νηὸς ἄλκων ἐλκώπιδά κέρλω,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερῶ ποιήσας ἄκοιτιν.
 Καί ῥ' ἦγε δ' ἔμνησ' ἔω' Ἰήσωνι ποιμὸν λαῶν,
 Μήδον τέκε παῖδα, τὸν ἔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρίδης. μεγάλη δ' Διὸς νότος ἐξετελείτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆος κῆρυ αἰλίοιο γέροντος,
 ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμμάθι τέκε δῖα θεάων,
 Αἰακῷ ἐν φιλότῃ, διὰ χροσῶ Ἀφροδίτῃ.
 Πηλεΐ δ' ἔμνησ' ἀπὸ θεῆς ἀργυρόπεζα,
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥήξιν ὄρεα, θυμολέοντα
 Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔπικτεν εὐσέφαιος Κυδέρει,
 Ἀγχίση ἦροϊ μνηστ' ἐρατῇ φιλότῃ,
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃ, ὑλκίῃσι.
 Κίρκῃ δ' Ἠέκίῃ θυγάτηρ Ἰφριονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσῆος θαλασίφρονος ἐν φιλότῃ,
 ἄλκιον, ἦ δ' Ἀσπίον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μηχανῶν νησῶν ἰδῶσιν,
 Πᾶσιν Τυρσίωσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσαν.
 Ναυσίδον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψώ δῖα θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μνηστ' ἐρατῇ φιλότῃ.
 Αὐτὰρ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ὀνηθεῖσας
 Ἀθάναται γίγαντο θεοῖς ἐπεί κ' ἔτελλε.
 Νῦν δ' ἡμυακῶν φύλον αἰεῖσθε, ἠδ' ὑπείετε
 Μῦσας Ὀλυμπιάδας, κῆρυ Δὸς ἀγμέχου.

T E A O S T H S

Ἡ πόλις Θεογονίας.

主 持

ALIA EX ALIIS QVIBVS-
dam Hesiodi operibus
carmina.

EX EOIS.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudiū & odium.
Quicumque largiter bibit, vinum illi est stolidum,
Simul verò pedes manusq; ligat, linguamq; mentemq;
Vinculis improuisis: amatq; ipsum mollis somnus.

EX MELAMPODIA.

Iucundum enim est in conuiuio & epulis florentibus
Oblectare se sermonibus, postq; dapibus saturati fuerint.

Ex Eadem.

---Huic .a. Mares celer nuntius venit per domum,
Impletumq; argenteum scyphum attulit, & dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidem lorum arcus abstulit manibus,
Iphiclus aut in terga vrgebat. illi verò ponè,
Scyphum tenens altera, altera verò sceptrum subleuās,
Instabat Phylacus, & seruos alloquutus est.

FINIS OPERVM
Hesiodi.

Α Δ Λ Α Ε Ξ Α Δ Λ Ω Ν Τ Ι-

νών Η'σιόδου ποιημάτων
ἔπη.

ΕΚ ΤΩΝ Η ΟΙΩΝ.

ΟΙ'Α Διώνυσος δῶκε' αὐδράσι χάμα κ' ἐχθ'·
Ο'ς τις ἄδλω πίνει, οἷ'·Θ δέ οἱ ἐπλετο μάρ'·Θ,
Σὺν ᾧ πόδας χεῖρας τε δέξ', γλῶσσαν τε νόον τε,
Διομῆς ἀφράστοις·φιλεῖ δέ ἐμαλθακὸς ὕπν'·Θ.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ.

Ἡδὺ γδ' ἴς' ἐν δαγτὶ κ' εἰ λαπίνῃ τε θαλῇ
Τέρπεσσι μύθουσι, ἐπὶ δαγτὸς κορέσωνται.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

— τῷ ᾧ Μάρης θοὸς ἄγγελ'·Θ ἦλθε δ' οἴκ'·
Πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι.

Καὶ πάλιν.

Καὶ τότε μάλιστα μὲν δεσμὸν βίῃς αἴνυτο χερσίν·
Γ'·φικλ'·Θ δ' ὅππ' ἰώτ' ἐπεμάετο· τῷ δ' ἐπόπιθεν,
Σκύφον ἔχων ἐτέρῃ ἐτέρῃ ᾧ σκῆπτρον αἰέρας,
Ἐξήλα Φύλακ'·Θ, κ' ἐνὶ θυμῷ εἰπεν.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ω Ν

Η'σιόδου σωζομένων.

ι. ιιῃ.

TABVLA GENEALOGIAE DEORVM,

vt ab Hesiodo in

Theogonia recensetur.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΙΜΥΜ QVΙ-
 ἐγένετο Χάος, ἔπειτα δὲ
 ἡ Γῆ, καὶ Τάρταρος,
 καὶ Ἔρως.

dem fuit Chaos: Deinde
 Terra, & Infernus,
 & Amor.

ΠΕΚ ΧΑΟΥΣ. ΕΧ CHAO.

1 Ἐρεβός,

Erebus, 83, 26

2 Νύξ,

Nox, 83, 26

ΠΕΞ ΕΡΕΒΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΕΡΕΒΟ ΕΤ
 Νυκτός. Nocte.

1 Αἴθήρ,

Aether, 83, 27

2 Ἡμέρα,

Dies, 86, 27

ΠΕΚ ΝΥΚΤΟΣ ΕΧ ΝΟΚΤΕ
 μόνως. sola.

1 Μόρως,

Fatum, 86, 6

2 Κῆρ,

Parca, 86, 6

3 Θάνατος,

Mors, 86, 7

4 Ὕπνος,

Somnus, 86, 7

5 Φύλον ὀνειρόν,

Genus somniorum, 86, 7

6 Μῶμος,

Momus, 86, 9

7 Οἴζις,

Aerumna, 86, 9

8 Ἑσπερίδες,

Hesperides, 86, 10

9 Κλωτώ,

Clotho,

10 Μηῖρα, Λάχεσις,

Parca Lachesis, 86, 12

11 Ἄτρεψ.

Atropes.

12 Νέμεσις,	Nemesis,	86,18
13 Ἀπάτη,	Fraus,	86,19
14 Φιλότης,	Amicitia,	86,19
15 Γῆρας,	Senectus,	86,20
16 Ἐρις,	Contentio,	86,20
ΠΕΞ ΕΡΙΑΟΣ. EX CONTENTIONE		
1 Πόνος,	Labor,	86,21
2 Λήθη,	Oblivio,	86,22
3 Λαμός,	Pestis,	86,22
4 Ἄλγος,	Dolores,	86,22
5 Τσίμνα,	Pugna,	86,23
6 Φόβοι,	Timores,	86,23
7 Μάχη,	Prælia,	86,23
8 Ἀνδροκτασία,	Strages,	86,23
9 Νόστις,	Iurgia,	86,24
10 Λόγοι ψευδοί,	Sermones mendaces,	86,24
24		
11 Ἀμφιλογία,	Disceptationes,	86,24
12 Δυσνομία,	Licentia,	86,25
13 Ἄτη,	Noxa,	86,26
14 Ὀρκος,	Iuramentum,	86,27
ΠΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ EX TERRA		
μόνος.	Sola.	
1 Οὐρανός,	Calum,	83,30
2 Ὀρη,	Montes,	83,32
3 Πόντος,	Pontus,	83,34
ΠΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ Ε CÆLO ET		
τῇ Γῇ.	Terra.	
1 Ὠκεανός,	Oceanus,	83,36
2 Κοῖτος,	Cœus,	85,1
3 Κρεῖτος,	Crenus,	85,1
4 Τῆπεριον,	Hyperion,	85,1
5 Ἰαπετός,	Iapetus,	85,1
6 Θεΐα,	Thea,	85,2
7 Ρεΐα.	Rhea,	85,2
8 Θέμις,	Themis.	85,2

9	Μνημοσύνη,	Mnemosyne,	85,2
10	Φαίβη,	Phæbe,	85,3
11	Τηθύς,	Tethys,	85,3
12	Κρόνος,	Saturnus,	85,4
13	Βρόντη,	Bronie,	85,
14	Κύκλωπες, Στερόπη,	Cyclopes, Sterope,	6,
15	Ἄργη.	Argæ,	7
16	Κόττη,	Cottus,	85,16
17	Βριάρεως,	Briareus,	85,16
18	Γύγης,	Gyges,	85,16
19	Ερινύες,	Erianyes,	87,16
20	Γίγαντες,	Gigantes,	87,16
21	Νύμφαι Μελίαι,	Nympha Melia,	87,18

ΠΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ
τὰ αἰθρία ἔρανε ἀφροδ.

EX SPVM AGE-
nitalium Celi.

1 Αφροδίτη,
ΠΕΞ ΩΚΕΑΝΟΥ
καὶ Τηθύς.

Venus, 87,22

EX OCEANO
& Tethy.

Ποταμοί,
1 Νεῖλος,
2 Ἀλφειὸς,
3 Ἡριδανὸς,
4 Στρυμών,
5 Μαιάνδρος,
6 Ἰστρος,
7 Φάσις,
8 Ρήσος,
9 Ἀχελῷος,
10 Νέσος,
11 Ρόδιος,
12 Ἀλιάκμων,
13 Ἑπτάπορος,
14 Γρανίκος,
15 Αἰσάππος.

Fluuij:
Nilus, 95,25
Alphæus, 95,25
Eridanus, 95,25
Strymon, 95,26
Meander, 95,26
Ister, 95,26
Phasis, 95,27
Rhesus, 95,27
Achelous, 95,27
Nessus, 95,28
Rhodius, 95,28
Haliacmon, 95,28
Heptaporus, 95,28
Granicus, 95,29
Æsopus, 95,29

16	Σιμοῖς,	Simois,	95,29
17	Πηνειός,	Penens,	95,30
18	Ἑρμῆος,	Hermus,	95,30
19	Καῖκος,	Caicus,	95,30
20	Σαγγάριος,	Sangarius,	95,31
21	Λάδων,	Ladon,	95,31
22	Παρθενίος,	Parthenius,	95,31
23	Ἑυένιος,	Euenus,	95,32
24	Ἀρδεύς,	Ardeus,	95,32
25	Σκάμανδρος,	Scamander,	95,33

K O T P A I.

F I L I A E:

1	Πύθο,	Pitho,	95,36
2	Ἀδμήτη,	Admete,	95,36
3	Γάνυμη,	Ianthe,	95,36
4	Ἠλέκτρα,	Electra,	95,36
5	Δωρίς,	Doris,	97,1
6	Πρυμνὸς,	Prymno,	97,1
7	Οὐρανία,	Urania,	97,1
8	Ἰππώ,	Hippo,	97,2
9	Κλυμένη,	Clymene,	97,2
10	Ῥοδία,	Rhodia,	97,2
11	Καλλιρόη,	Callirhoë,	97,2
12	Ζεύξω,	Zeuxo,	97,3
13	Κλυτία,	Clytia,	97,3
14	Ἰδύα,	Idya,	97,3
15	Πασιχόη,	Pasichoe,	97,3
16	Πληξάνωρα,	Plexaure,	97,4
17	Γαλαξάνωρα,	Galaxaure,	97,4
18	Διώνη,	Dione,	97,4
19	Μηλόβοσις,	Melobosis,	97,5
20	Θόη,	Thoë,	97,5
21	Πολυδώρα,	Polydora,	97,5
22	Κερκίς,	Cerceis,	97,6
23	Πλυτώ,	Pluto,	97,6
24	Περσηΐς,	Perseis,	97,7
25	Γανίρα,	Ianira,	97,7

26	Ἀχάστη,	Acaste,	97,7
27	Ξάνθη,	Xanthe,	97,7
28	Πετραῖα,	Petrae,	97,8
29	Μενεσθῶ,	Menesstho,	97,8
30	Εὐρώπη,	Europa,	97,8
31	Μήτις,	Metis,	97,9
32	Εὐρυνόμη,	Eurynome,	97,9
33	Τελεσθῶ,	Telestho,	97,9
34	Κρισία,	Crisia,	97,10
35	Ἀσία,	Asia,	97,10
36	Καλυψώ,	Calypso,	97,10
37	Εὐδώρα,	Eudora,	97,11
38	Τύχη,	Tyche,	97,11
39	Ἀμφιρό,	Amphiro,	97,11
40	Ὀκυρόη,	Ocyroë,	97,11
41	Στύξ.	Styx,	97,12
¶ ΕΚ ΚΟΙΟΥ, ΚΑΙ		Ε Χ C ΘΕ Ο, Ε Τ	
Φοίβης.		Phoebe.	
1	Λητώ,	Latona,	99,21
2	Ἀστερία,	Asteria,	99,24
¶ ΕΚ ΚΡΕΙΟΥ ΚΑΙ		Ε Χ C Ρ Ε Ο Ε Τ	
Εὐρυβίας.		Eurybia,	
1	Ἀστραῖα,	Astraea,	97,27
2	Πάλλας,	Pallas,	97,27
3	Πέρσης,	Persens,	97,28
¶ ΕΞ ΑΣΤΡΑΙΟΥ		Ε Χ Α Σ Τ Ρ Ε Ο	
καὶ Ἡῆς.		καὶ Aurora.	
1	Ἀργέστης,	Argestes,	97,30
2	Ζέφυρος,	Zephyrus,	97,30
3	Βορέης,	Boreas,	97,40
4	Νότος,	Naus,	97,31
5	Ἐασφόρος,	Lucifer,	97,32
6	Ἄστρα.	Astra,	97,33
¶ ΕΚ ΠΑΛΑΑΝ-		Ε Χ P A L L A N-	
7ῳ καὶ Στυγίς.		te, & Styge.	
1	Ζῆλος,	Zelus,	97,35

THEOG. HESIOD. 141

2 Νίκη,	Victoria,	97,35
3 Κράτος,	Robur,	97,36
4 Βία,	Vis,	97,36

ΤΕΚ ΠΕΡΣΟΥ ΚΑΙ ΕΧ P E R S E O ΕΤ
 Ἀστρίας. Aeterna.

1 Ἑκάτη,	Hecate,	99,26
----------	---------	-------

ΤΕΞ Τ' ΠΕΡΙΟ- ΕΧ ΗΥΡΕΥΙΟ-
 Ἥκυ καὶ Θείας. ne & Thea,

1 Ἥλιος,	Sol,	97,23
----------	------	-------

2 Σελήνη,	Luna,	97,23
-----------	-------	-------

3 Ἥως,	Aurora,	97,23
--------	---------	-------

ΤΕΞ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ S O L E ΕΤ
 Περσίδος. Perseide.

1 Κίρκη,	Circe,	129,33
----------	--------	--------

2 Αἴητης,	Aetes,	129,33
-----------	--------	--------

ΤΕΞ ΑΙΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΑΕΤΟ ΕΤ
 Ἰδίας. Idya.

1 Μήδεια,	Medea,	129,36
-----------	--------	--------

ΤΕΞ ΙΑΠΕΤΟΥ ΕΧ ΙΑΡΕΤΟ
 καὶ Κλυμένης. & Clymene.

1 Ἄτλας,	Atlas,	105,16
----------	--------	--------

2 Μενότιος,	Mencetius,	105,17
-------------	------------	--------

3 Προμηθεύς,	Prometheus,	105,17
--------------	-------------	--------

4 Ἐπιμηθεύς,	Epimetheus,	105,18
--------------	-------------	--------

ΤΕΞ ΑΤΛΑΝΤΟΣ. ΕΧ ΑΤΛΑΝΤΕ.

1 Μαῖα,	Maia,	129,13
---------	-------	--------

ΤΕΚ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ S A T V R N O.
 Ρείας. & Rhea.

1 Ἰστία,	Vesta,	101,33
----------	--------	--------

2 Δημήτηρ,	Ceres,	101,33
------------	--------	--------

3 Ἥρα,	Juno,	101,33
--------	-------	--------

4 Ἄϊδης,	Pluto,	101,34
----------	--------	--------

5 Ποσειδών,	Neptunus,	101,35
-------------	-----------	--------

6 Ζεύς,	Jupiter,	101,36
---------	----------	--------

ΤΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ.

1 Κυμοπόλεια,	Cymopolia,	123,2
---------------	------------	-------

ΠΕΚ ΠΟΣΕΙΑΩ- ν & Ἀμφιτείτης. 1 Τρίτων,	ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ & Amphirrite. Triton,	129,6
ΠΕΚ ΠΟΣΕΙΑΩ- ν & Μεδύσης. 1 Χρυσάωρ, 2 Πέγασος & ἵππος,	ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ & Medusa. Chrysaor, Pegasus equus,	93,4 93,4
ΠΕΚ ΧΡΥΣΑΩ- ρος & Καλυρῆος. 3 Γερυονίδης,	ΕΧ CHRYSAO- re & Callirhoë. Geryoneus,	93,10, & 133,20
ΠΕΚ ΔΙΟΣ. 1 Πάμας,	ΕΧ IOVE. Minerva,	127,39
ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ IOVE ΕΤ κὶ Θέμιδος. 1 Εὐνομία, 2 Ὠρα, Δίκη, 3 Εἰρήνη, 6 Μοῖραι γ',	Themide. Eunomia, Hæa, Dice, Irene, Parce tres,	127,13 127,15
ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ IOVE ΕΤ κὶ Εὐρυνομίας. Ἀγλαΐη, 3 Χάριτες, Εὐφροσύνη, Θαλία,	Eurynome. Aglaiæ, Charites Euphrosyne, Thalia,	127, 20
ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ IOVE ΕΤ κὶ Δήμητρος. 1 Περσεφόνη,	Cerere. Proserpina,	127,14
ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ IOVE ΕΤ κὶ Μνημοσύνης. 9 Μῆσαι,	Mnemosyne. Muses,	127,27
ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ IOVE ΕΤ κὶ Λητῆος. 1 Ἀπόλλων, 2 Ἀρτεμις,	Latona. Apollo, Diana,	127,29 127,29

ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ
 Η'ερα. Junone.

1	Η'ερα,	Hebe,	127,33
2	Άρης,	Mars,	127,33
3	Ειλήθυα,	Lucina,	127,33
4	Η'φαιστος,	Vulcanus,	129,2

ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ
 Μαΐα. Maia.

1	Ερμής,	Mercurius,	129,13
---	--------	------------	--------

ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ
 Σεμέλης. Semele.

1	Διόνυσος,	Bacchus,	129,16
---	-----------	----------	--------

ΠΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ
 Αλκμήνης. Alcmena,

1	Η'ερακλῆς,	Hercules,	129,18
---	------------	-----------	--------

ΠΕΞ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑΡΤΕ ΕΤ
 Αφροδίτης. Venere.

1	Φόβος,	Phobus,	129,9
2	Δεῖμος,	Dimus,	129,9
3	Άρμονία,	Harmonia,	129,12

ΠΕΚ ΠΟΝΤΟΥ ΕΧ ΠΟΝΤΟ ΕΤ
 κ' Γῆς. Terra.

1	Νηρῶς,	Nereus,	89,28
2	Θαύμας,	Thaumas,	89,32
3	Φόρυς,	Phorcys,	89,32
4	Κητώ,	Ceto,	89,33
5	Ευρυβία,	Eurybia,	89,34

ΠΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΗΡΕΩ ΕΤ
 Δωρίδα. Doride.

1	Προτώ,	Proté,	91,2
2	Ευκράτη,	Eucrate,	91,2
3	Σαώ,	Sao,	91,2
4	Άμφιτείτη,	Amphitrite,	91,2
5	Ευδώρα,	Eudora,	91,3
6	Θέτις,	Thetis,	91,3

7	Γαλιών,	Galene,	91,3
8	Γλαύκη,	Glauce,	91,3
9	Κυμοδόη,	Cymothoe,	91,4
10	Σπία,	Spio,	91,4
11	Θαλία,	Thalia,	91,4
12	Μελίτη,	Melita,	91,5
13	Εὐλιμένη,	Eulimene,	91,5
14	Άγαυή,	Agave,	91,5
15	Πασιθέα,	Pasitheas,	91,6
16	Ερατώ,	Erato,	91,6
17	Εὐνείκη,	Eunice,	91,6
18	Δωτώ,	Doto,	91,7
19	Προτώ,	Proto,	91,7
20	Φέρυσσα,	Pherusa,	91,7
21	Δυναμένη,	Dynamene,	91,7
22	Νησαίη,	Nesaea,	91,8
23	Άκταίη,	Actaea,	91,8
24	Προτομίδεια,	Protomedia,	91,8
25	Δωρίς,	Doris,	91,9
26	Πανόπη,	Panope,	91,9
27	Γαλάτεια,	Galatea,	91,9
28	Ίπποδοή,	Hippothoe,	91,10
29	Ίπποπόη,	Hippopoë,	91,10
30	Κυμοδόκη,	Cymodoce,	91,11
31	Κυματολήγη,	Cymatolege,	91,12
32	Κυμώ,	Cymo,	91,14
33	Ηΐονη,	Eione,	91,14
34	Άλιμνήδη,	Halimede,	91,14
35	Γλαυκονόμη,	Glaucopome,	91,15
36	Ποντοπόρφα,	Pontoporia,	91,15
37	Λειαγόρα,	Liagora,	91,16
38	Εὐαγόρα,	Euagora,	91,16
39	Λαομέδεια,	Laomedea,	91,16
40	Πολυνόμη,	Polynome,	91,17
41	Αὐτονόη,	Autopoë,	91,17
42	Λυσιάνασσα,	Lysianassa,	91,17

43	Εὐάρνη,	Euarne,	91,18
44	Ψαμάθη,	Psamathe,	91,19
45	Μενίππη,	Menippe,	91,19
46	Νησώ,	Neso,	91,20
47	Εὐπόμπη,	Eupompe,	91,20
48	Θημιστώ,	Themisto,	91,20
49	Τρονόη,	Tronoë,	91,20
50	Νημερτής,	Nemertes,	91,21
ΠΕΚΘΑΤΜΑΝ-ΕΧΤΑΥΜΑΝΤΕ			
	τος κὶ Ηλέκτρας.	Ἡ Elektra.	
1	Ἴρις,	Iris,	91,25
2	Ἀελλώ,	Aello,	91,26
	Ἥρπυιαι,	Harpyae,	
3	Ὠκυπέτη,	Ocyrete,	91,26
ΠΕΚΦΟΡΚΤΟΣ ΕΧΡΗΟΡCT ET			
	κὶ Κητώε.	Ceto.	
1	Γοαῖα,	Graa,	91,29
2	Πεφρηδῶ,	Pephredo,	91,32
3	Εὔνοα,	Euno,	91,32
4	Σθενώ,	Stheno,	
5	Γοργόνες, Εὐρυάλη,	Gorgones, Euryale,	91,35
6	Μέδουσα,	Medusa	
7	Ἐχιδνα,	Echidna,	91,18
8	Δρακὼν φύλαξ ἱ- σπερίδων,	Draco custos Hesperidi- um,	95,20
ΠΕΚΤΑΡΤΑΡΟΥ ΕΧΤΑΡΤΑΡΟ			
	κὶ Γῆς.	Ἡ Terra.	
1	Τυφαιῶς,	Typhoëus,	123,4
ΠΕΚΤΤΦΩΕΩΣ. ΕΧΤΥΡΗΟΕΟ.			
	Ἄνεμοι,	Venti,	125,16
ΠΕΚΤΤΦΩΝΟΣ ΕΧΤΥΡΗΟΝΕ			
	κὶ Ἐχιδνῆς,	Ἡ Echidna.	
1	Ὀρθρεκύων,	Orthus canis,	93,32
2	Κέρβερος,	Cerberus,	93,33
3	Υδρα Λερναία,	Hydra Lernaea,	93,36
4	Χίμαιρα,	Chimara,	95,6
		k. i.	

ΦΕΞ ΟΡΘΟΥΤ ΚΑΙ ΕΧΟΡΤΗΘΕΤ
Χιμαίρας. Chimara.

1 Σφίγξ, Sphinx, 95, 13

2 Λέων Νεμειῶ. Leo Nemaeus, 95, 14

ΦΕΞ ΙΑΣΙΟΥΤ, ΚΑΙ ΕΧΙΑΣΙΟ, ΕΤ
Δήμητρος, Ceres.

1 Πλῦτος, Plutus, 131, 8

ΦΕΚ ΚΑΔΜΟΥΤ ΕΧΣΑΔΜΘΕΤ
ἡ Ἀρμονίας. Harmonia.

1 Γνώ, Ino, 131, 15

2 Σεμέλη, Semele, 131, 15

3 Ἀγαυή, Agave, 131, 15

4 Αὐτονόη, Autonoe, 131, 16

5 Πολύδωρος, Polydorus, 131, 17

ΦΕΚ ΤΙΘΩΝΟΥΤ ΕΧΤΙΤΗΘΟΝΟ
ἡ Ἡῆς. Ὁ Ἀντορα.

1 Μέμνων, Memnon, 131, 24

2 Ἡμαθίων, Emathion, 131, 24

ΦΕΚ ΚΕΦΑΛΟΥΤ ΕΧΣΕΡΗΑΛΟ
ἡ Ἡῆς. Ὁ Ἀντορα.

1 Φαέθων, Phaëthon, 131, 5

ΦΕΞ ΙΑΣΟΝΟΣ ΕΧΙΑΣΟΝΕ
ἡ Μιδείας. Ὁ Μίδα.

1 Μήδης, Medeus, 133, 4

ΦΕΞ ΑΙΑΚΟΥΤ ΕΧΑΕΑΟΕΤ
ἡ Ψαμάθης. Ψαμάθη.

1 Φῶκος, Phocus, 133, 7

ΦΕΚ ΠΗΛΕΩΣ ΕΧΤΡΕΛΕΟΕΤ
ἡ Θέτις. Τηερίδα.

1 Ἀχιλλεύς, Achilles, 133, 10

ΦΕΞ ΑΓΧΙΣΟΥΤ ΕΧΑΝΧΙΣΕ
ἡ Ἀφροδίτης. Ὁ Βενερε.

1 Αἰνείας, Aeneas, 133, 11

ΦΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧΟΥΛΥΣΣΕ
ἡ Κίρκης. Ὁ Κίρκε.

1 Ἀγρίος, Agrius, 133, 16

2	Λατῖο.	Latinus,	133 16
Ε	ΟΔΥΣΣΕΩΣ	Ε	Χ ΥΛΥΣΣΕ
	ἢ Καλυψῆς.		ἢ Calypso.
1	Ναυσίθο.	Nausithous,	133 19
2	Ναυπίο.	Nausinous,	133 20.

ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI

ex D. Philip. Melanchth.

& Ioanne Frisio

Tigurino.

Annotationes in Opera eiusdem, habes in initio huius libri.

T R A D I T discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia alijs dieb. li. ere, Quadā .v. discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionib. Sunt aut̃ eatenus discrimina seruāda quatenus cause naturales cogunt. Superstitio verò præter causas naturales est, & impietate perfectā. Effet vero insania non habere naturæ rationem cum illa nobis vsui sit, & nostra causa à Deo cō. lita. Itaq; discrimina dierū nata sunt aliquæ ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Sole. Nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo, sed supersticiosa obseruatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, alijs alios dies probari.

Pag. 43 Ψ Περσεφιδ. Τετράδα μὲν. Ορίζεται τριεσμία μηνὸς dies, quam dicit opt. mā esse.

k. ii.

Ex die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conueniebat enim populus in fr̄ys ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

Pag. 45. Ὡς Εὐτ' ἀν.) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀληθείας κείνησιν οἱ ἀνθρώποι τὰς ἡμέρας ἢ τι ὅταν τὴν ἀληθὴ ἐπισκεύηται σωῶσθαι, καὶ μὲν ἀκρίβειας γινώσκω.

Ὡς Περί τοι ἐν) Athenienses mensem (qui apud eos est 30. tantum dierum) in tres decades diuidunt, quarum primam nominant ἱσαμῆος μὲνους, secundam μεσῶντος, tertiā φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam τεμνωίαν, secundam δευτέραν ἱσαμῆος, tertiam, τεῖττω ἱσαμῆος, & ita deinceps usque ad δέκαττω ἱσαμῆος. Secundæ decadis diem primam, περὶ ττω ὅτι δέκα. secundam, δευτέραν ὅτι δέκα, usque ad εἰκοστω sive εἰκιδά, i. xx. diem. Tertiæ primam, περὶ ττω ὅτι εἰκιδά, vel Solonis inuentu, numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendos, ἐνάττω φθίνοντος. secundam, ὀγδῶττω φθίνοντος, tertiam, ἑξήμτω φθίνοντος, usque ad τετραγιδά, i. 30. diem, quam etiam ἐλτω καὶ νέτω vocabant, id est, veterem & nouam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemq; prima dies Lunæ iam apparentis, & tertia à coitu digressæ. Caterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec usque etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, cum nullis interim velut μεταδ' ἑπὶ καὶ ἀκνεῖων prætermisissis: quod si o quoque loco notabimus. Eñ igitur primus dies est, pro ἐν καὶ νέτω nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra. τετράς, pro τετάρτη, quar-

tus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit à coitu Luna, primumq; tunc conspicitur.

ψ O'δ' ατν.) Præteritis, 2. & 3. itēque 5. & sexto, diebus, ut medijs, venit ad octavum & nonum, quos rectē utiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia Lunæ. ψ E'νδ' ατν.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum variè laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quē beneficū vocant. ψ H' μρ.) οἷς per synare sin pro οἷας. ψ. Τη,) i. ταύτη. ἀεροπότνι, pro ἀεροπότης, in aëre pendens. ψ H' μρ ατν.) Quidam legunt ἐμπλείς, unico vocabulo, & dicunt ita vocari xii. diem, quasi cumulatum & adauctum. ψ Μλωδς.) Ait xii. diē sationi obesse, nimirū propter immodicū humorē: vetant enim sementē facere in solo humidiorē iusto. Contra plantas serere præcipiunt pluuijs etiam tempestatibus. Vocat aut hunc diem τεσσαροδεκάτῳ μλωδς ισταμύς, qui dicitur aliàs, τεῖτη ὅτι δέκα.

ψ E'κτν.) Præter vulgatum morem vocat 16 diem, ἑκτῳ μέσῳ, quā aliàs dicatur, ἑκτῳ ὅτι δέκα. Est autem hic dies, contrā quā superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna, utilis verò maribus gignendis: nam ex humido semine fœmellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est quā crescente.

ψ Οὔτε γέν) ἔτ' ἂ γα. ἀντί id est, non est utile puellis ut tum cōtrahāt nuptias, quia à plenilunio cœpit iam humor deficere. Addit deinde quadam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur.

ψ. Εἰς γέν.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μλωδς μεσῶν, diebus τῷ φθίνοντι continuo insequentibus. ψ Γινέσθαι.) Hic pro πεπυλωμένῳ nonnulla exemplaria habent πεπνυμένῳ. ψ E'δ' ατν.) τετράς. vocat diem 14. τε-

τρεῖς μέρη, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, cuiusq; lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animalia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

ψ Τετράδι.) Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alij volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium ledunt corpora. Qui laborant colericis morbis ad postremam quartam magis languent, phlegmatici contra.

ψ Πέμπτης.) Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullā adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furia obambulent, & pœnas expetant à sceleratis hominibus.

Pag. 47. ψ Μέση δ'.) Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius, nam madidum importatum statim corrumpitur. ψ Βάλλει.) ὕλον. Iubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia quæ ceditur decrescente Luna firmior sit, quæ verò crescente Luna, illico putrescat.

ψ Νήια.) In quibusdam exempl. interijcitur hic versus, τῆμ' & ἀδικοῦτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ. Sed quoniam is suprā habetur pag. 25. ψ 8. abundare omnino videtur.

ψ Εἰνάς.) Nona dies media, i. xix. meridiana, melior est. ἐπιδείλα adverb. pluralis numeri, ut πρῶτα. Quidam legunt ἐπὶ δειλά. Derivatur à δειλόν, crepusculum. ψ Πρῶτης.) Prima nona dies, scilicet à principio mēsis, innocua est propter ter geminū aspectum cum Sol abest à signis.

ψ Ἀΐεσι.) ἔποτε πάλιν. Proverb. Nullus dies omnino malus. ψ Παῦροι.) Loquitur de xix. die mensis, biduo

nempe ante ἐν τῷ καὶ νῆαν. Ὡ. Ἀρχαδα.) Græcis-
mus pro aperire dolium. Ὡ Εἰρημ.) παῦρ. δ' αὖτ.
Ἐκ. id est, pauci certè servant hoc diernum discrimen,
pauci norunt quisnam dies præstet.

Ὡ Τετράδι.) Diem xiiij. intell. Ὡ Μείων.) παῦρος δ'
αὖτ. Ἐλφψε hîc est: nam ad dies referri debet, ut sit
sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam pro-
bant sequentes dies Nam Ἐ tempestatum Ἐ corporum
maximè mutationes sūt principio postrema quarta.
Ὡ Αἰδέ μὲν.) Epilogus est præceptorum. Est igitur cō-
siderandum quid religio præcipiat, deinde quid oria-
tur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet
superfluum est. Ὡ Αἰ δ'.) μεταδ' οὐτον promiscuum
sonat. Ἀκρότοι autem videtur Politianus vertisse e-
mortuos dies. Et Hom. somnia vocat ἀκρόεια, quasi
dicas inania.

Ὡ Ἀλλο.) Hîc videmus Hesiodum non ubique secutum
certam rationem, sed in plerisq. superstitionem Ἐ cō-
suetudinem hominum. Ὡ Ἀλλοι.) Prouerb. Dies
nouerca Ἐ parens.

Ὡ Τάων.) Bene, inquit, habebit qui seruauerit discrimi-
na rerum. Adiecit tamen Correctionem, quòd alij alias
pro bent ac laudent. Verùm iste inculpabilis est, i. ille
non peccabit qui nō violabit ea quæ religiosè Ἐ vti-
liter constituta sunt. Nam Dî fauent ijs qui natu-
ra rectè utuntur.

FINIS ANNOTATIO-
num in Dies Hesiodi.

BREVES ANNOTATIONES
in Scutum Herculis.

I N S C R I B I T U R hoc Poëma proprio nomine
Herculis scutū, q̄ eius præcipua sit hîc descriptio. R ei
aut argumentum sic habet. Taphij facta expeditione
in Electryonis boues interemerūt fratres Alcmenæ qui
armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum au-
tem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius præ-
misit quàm de fratricidis pœnas sumpsisset. Quam-
obrem ipse eò profectus, illos interfecit. Eadem autem
nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo: hic
reversus à prælio: ille verò hominibus auxiliatorem
generare volens. Peperit illa ex Amphitryone qui-
dem Iphiclum, ex Ioue verò Herculem: Qui cum au-
riga Iolao proficiscitur aduersus Cygnum, Martis fi-
lium: qui decimas ducentes ad Pytho, depredabatur.
Profectus igitur scuto per Vulcanū facto Trachi-
nem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum in-
terimit, Martemq̄ pro filio suo pugnantem in crure
vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cy-
gnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

Pag. 49 H^o cîn.) Dubitari à multis solet, quid sibi
velit hoc ἀπολόγησις initium, quod & abruptum vi-
detur, & idcirco variè absurdeq̄, à multis est expo-
situm. Nos igitur ex G. Cantero declarationem eius e-
videntem adferemus (cuius ille I. Auratū sibi autho-
rem esse proficetur.) qua omnis omnino difficultas
tollitur. Est autem res paulo altius repetenda.
Hesiodus inter cetera quæ Pausanias in Bæoticis
enumerat, scripsit etiam μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, ut vocat idē
Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonij,
Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas

quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt nōiæ, quod singula similitudines ab his vocibus, n̄ oīn, inciperent: sicut & in Homeri Bæotia factū cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut nōiū posterior Poëta, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebrauerit: ut & Homerus Penelopen, & alijs alias. Earum igitur nōiū fragmentum est, quod hodie extat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum quibus totum opus constabat quāmplurimis, continetur: itaque & ab n̄ oīn, sicut etiam reliquæ, incipit. Exemplum unum & alterum ab interprete Pindari citatum adducam: H' oīn Τείη πυκινόφρον Μηκιοίνη, H' τέκευ Εὐφημοι γαλήνη, &c. &: H' oīn Φθίη Χαρίτων ἀπο κείλη ἔχουσα Πλωξὲ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίασκα Κυρλώη, &c. His omnino simile est nostrum illud, H' oīn πορλεπῆσαι, &c. Unde patet error scholiastæ Græci Tzetzi, qui non n̄, sed n̄ legit, ac oīn vel per admirationem dictum, vel superfluum positum putat. Nec melius sanè interpretes, qui Heu qualis, vel qualis illa exposuerunt, cū, ut nos vertimus, verba sonent, Aut qualis. Ineptè quoque τὰς nōiæ quidam Matutinas vertit. Et quanuis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & scutum Herculis vocatur, quod eius præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnii Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis inity. Oreditur autem Poëta à commendatione Alcmena, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est. Ὡ. Νόσφιν.) Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

Page 11. Ὡ Ἀνδράσι.) Legitur etiā φουδύσαι.

- Ψ Εὐνῆ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῆ ἐ φιλ.
 Pag. 53. Ψ Ο'ς ωρλιπ.) Multa exēplaria pro δῶμον
 hīc habent δῶμα, non sine magno fædoq̃ errore : cui
 tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos
 fecimus, vel sic, Ο'ς ωρλιπὼν δῶμα σφέτερον, σφετ.
 Ψ ΣχέπλιΘ.) Hīc etiam pro μέλα reprosumus πολ-
 λὰ, ut constet versus. Ψ Αὐτὰρ.) pro ἰπετέλλε-
 το legitur etiam ἰπέτφλα.
 Pag. 55. Ψ Η'δεῖ.) Αἰὲ ὧ δεῖ. Ψ Φυλόπιδε.) Αἰὲ
 φέρετα. Ψ Θύμω.) Nonnulli codices habent μύθο.
 Ψ Κάββαλ.) Est ὧ alia lectio, quæ pro δ' ἐν πᾶσι ha-
 bet δέ τοι ἴσταν.
 Pag. 57. Ψ Χρσοί.) Sequitur iam clypei Herculis ele-
 gantissima ὧ admirabilis descriptio. In Ald. ὧ
 Flor. editionib. præfixus est titulus huic versui, Ἀρ-
 χὴ τῆς ἀσπίδος: quasi verò præcidentia non pertine-
 ant ad idem opus.
 Ψ Λαμπύβρον.) Αἰῶς κωνῆ. Ψ Σφρίν.) Quidam
 malunt, μελαίρη.
 Ψ Ε'ν ῖ.) Est hīc ὑποτίπνωσις acerrima pugna ωρεῖω-
 ξις, q. d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν τέ-
 τοις φησὶν ἰωὺ κ' ωρεὺ δ' ὠξις κ' ὀπιθεδ' ὠξις, ὥς τις
 διαὶ ἐζωγραφημένη κ' γδ οἱ πολέμοι ποτὲ μὲν δ' ἰά-
 κουσι, κ' καλεῖται τῷτο ωρεῖωξις, ποτὲ ῖ δ' ὀπκονται,
 κ' καλεῖται τῷτο παλίωξις. Igitur παλίωξις est quæ
 ἢ qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant versa
 Martis alea insectantur. Huic loco similis est ille a-
 pud Virgil. cūm Troiana pubes pugna ciet simula-
 chra sub armis: Inde alios ineunt cursus aliosq̃ recur-
 sus Aduersis spatijs : Et nunc terga fuga nudant,
 nunc spicula vertunt Infensi, &c.
 Ψ Αμφιτε.) Sunt qui legant θαυματὰ. Ψ Κυάτιοι.)
 Quædam exempl. habent Κυάτιοι.
 Pag. 59. Ψ Τοι δ') Αἰὲ malunt κόττον τε, ὧ irasce-
 bantur, seu incend. bantur.
 Ψ. Ε'ν δ' ἰω.) Alludit ad pugnam Lapitharum cum

Centauris in nuptiis Pirithoi. Ὡς Ἄρκτον.) *Alia exempl. habent: Θέρον τε. Ὡς Ἰμπερσε.)* Deest fortasse articulus ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum.

Pag. 61. Ὡς Εἰ δ' ἴω) *Perseum clypeo anteuolantem fingit. Ὡς Χάλκ.)* Quadam exempl. habent, νόμῳ ποταῖο. Ὡς Κεῖτ'.) *Urci galiā inuisibilē facit.*

Pag. 63. Ὡς Μάριον.) *Quidam legunt ἄπο. Ὡς αὐδρὺς.)* *Alij malunt, γῆρας τ' ἐμέμαρτον. Ὡς Αἶμα.)* *Legitur etiā μαρποίερ sed cum μαρποίερ melius fuit versus. Et supra etiam pag. 61. est ἰέρμαυ μαπέφιν et pag. 65, ἰέρμαυ μαπέφιν.*

Ὡς Ἀΐσπος.) *Vel, ἀλ' ἄρα ἦγε. Ὡς Χρσὶν.)* *vel, ἀγλαίαις.*

Pag. 63. Ὡς Αἰχμῆς.) *Nonnulli codices habent κορυμβόματα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. παρδωδῆ, καὶ δι' ἀνταρπιδῶν δῶϊκα. Ὡς Οἱ δ' ἄρ' ἐν.)* *Pro ἐπιπλον αἰὲν legunt ἐπιτιον. Ὡς Οἱ δ' αὖτ'. In hoc et quarto deinceps versu pro ἐς ταλάροισι est in nonnullis codicibus ἐν ταλάροισι. Ὡς ἰέρμαυ.)* *Legitur et ἀπαλύξαι.*

Pag. 67. Ὡς Καῖσφ.) *Alias φωνήσας. Ὡς Ἄλλο.)* *Legitur etiam, Ἄλλο δ' ἐπεὶ ἔωκα ἐξίμω. Ὡς Αὐτὸς.)* *Quadam exemplaria habent ὅτι ἰώτα, pro ὅτιόντα. Ὡς Αἰγίδι.)* *Alij, ὡς εἰς ἐνάχουσι.*

Pag. 69. Ὡς Παρτί.) *Notandum est hīc σάκκα poni priore longa, ut et infra pag. 75. quam tamen alibi soleat Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi. Ὡς Ως δ' ὅτ'.)* *Comparatio hac est Homero frequens. Ὡς Καδ.)* *Hoc Homero et Virgilio semper signū cladu est.*

Pag. 71. Ὡς Οὐδ'.) *Scholias. Græcus Tzetzes scribit Senleucum quendam legere χαλκῶς, ut de hasta intelligatur, nam scutum, inquit, non erat æneum.*

Pag. 73. Ὡς Αὐτὸς.) *Aut retinendum ὅτιόντα, ut supra, aut ὡς οἰόντα reponendum pro ὡς οἰόντα. Ὡς Οὐρῇ.)* *Legitur etiam μαστράων.*

BREVES ANNOTATIONES

in Theogoniam Hesiodi.

PA G. 77. Ὡς καὶ τε λ.) In nonnullis exemplarib. est Τῶμασῶ. Et Ὡς sequenti quidam diuidunt ἰπῶν κελύνης.

Pag. 79. Ὡς Θείλω.) Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν. Quid si verò legamus ὥς κλείοιμι; Ὡς Ἀρχόμε.) Altera lectio, λήρουσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certè est manifestus, idem nempe qui est, Ὡς Σφας δὲ αὐτὰς ποσὸν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖδεν : qui commodè effici non potest, si legamus λήρουσαι, nisi ita exponamus : καὶ λήρουσιν αἰοιδῆς, sub αὐτὸν ὑμνῶσαι. Ὡς Ἡ δὲ ἔτεα.) Secundū quosdam esset scribendum κῆρας, quòd εἰς corripitur : sed non assentiuntur veteres codices. Ὡς Μέμελ.) Ald. edit. habet μέλε). Germ. μέλεται. Venet. μεμέληται. Sed notum est ex Homero, μεμέλη) contrahi in μέμελε).

Pag. 85. Ὡς Βρόντ.) Hac lectio Latinorum Poëtarum testimonijs confirmatur. Altera autem ἀστερόπλω habet pro στερόπλω. Ὡς Κυκλ.) Videtur potius legendum εἰς, pro εἰς per diarexin.

Pag. 87. Ὡς Μήδεάδ.) Non video quomodo ἀδάμαντον ad sensum applicari possit, nisi dicamus esse mendum pro ἀδάμαντι, ut etiam interpretati sumus. Nam καὶ βῆδῃ, & quae sequuntur de ipsis genitilibus omnino intelligenda sunt.

Pag. 89. Ὡς Φάσκε.) Τίταινοντας quidam exponunt nocentes, sed indicet lector num potior sit interpreta-

tio, extendētes, scil. manum. Ὡς ἡδύω.) Ἀλλ' legunt λιμὸν: & fortasse melius. Sicut etiam Ὡς. sequenti magis convenire videtur φόβου quam φόβου, quia supra in Aspid. coniunxit etiam Poëta hæc duo φόβου & αἰδρότητασιν, pag. 57. Ὡς Γαίης.) Lege ἔκτω.

Pag. 91. Ὡς Περγαῖα τ.) Quædam exemplaria habent Εὐκραίτη. Ὡς. Ὡς αἰνός.) Aliās, καὶ ἀνιπαῖον.

Pag. 93. Ὡς Μιχθεῖς.) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illud Εὐκραίτη, cum tamen eò pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Callirhoë. Quocirca nos G. Canterum sequuti, versum illum huc transfuimus. Nam hoc cum historia planè convenit, quæ tota repetitur pag. 131. Ὡς Κέρη δὲ Ὡς ἀνοῖο.

Pag. 95. Ὡς Εὐλώ.) In nonnullis exemplaribus est Ἀλδισκ, pro Ἀρδισκ.

Pag. 97. Ὡς Οἱ ἴκ.) Legitur etiam ὅσοι περὶ. Ὡς Κρείω.) Omnino legēdū est & corrigendū, Κρείω δὲ Εὐρυβίη, ut sit sensus, Eurybiam peperisse (creo, &c. Nam vir Creus recensetur suprā in catalogo filiorum Cæli & Terra, pag. 85. Ὡς primo. Eurybia autem mulieris sit mentio pag. 89, Ὡς Εὐρυβ. ubi ex Ponto & Terra prognata dicitur. Porro in hoc versu προτιντα, legitur etiam, τέλει ἐν φιλ.

Ὡς Πέρσω θ.) Legitur etiam ὅς παύσαι. Ὡς Ἀργίω.) Aliās λαυφροχέλωδον.

Pag. 99. Ὡς Μήτιν.) ἔπορταῖον reposuimus pro ἔπορταῖον, Hesychium secuti. Videtur autem hæc capri vox illa pro, vi spoliare, vel simp'iciter pro adimere. Sicut tamen qui malunt pro carere, accipere. Ὡς Εὐδών.) vel Πίζων.

Pag. 101. Ὡς Εὐν τ' ἀγ.) Hic pro ἐνθ' reposuimus ἐν τ', & pro ὅν κ' ὦν κ'. Ὡς Εὐν θ.) Aut legen-

dum est τοῖς pro τοῖσι, aut pro ἀφ' ἧν γίνεται aliud verbum reponendū videtur: certè τοῖσι παρίσταται sensui aptissimum esset. Ὡς ἔστι.) Quidam malunt, φέρει χάρον τε, τυχόντι ᾧ κῶδ'. Ὡς Βυκολ.) Fortasse pro βυκόλια metri causa repositum.

Pag. 103. Ὡς Κρήτη.) Iudicet lector, num rectè additū sit, ἐν. Ὡς Ἡξίτο.) Nonnulli codices habent διπλο-
μῶν δ' ἐνιαυτῶν.

Pag. 105. Ὡς Οἱ οἱ.) Pro ἀπερνήσ. legitur ἐπ' ἐπερνήσαντο.

Pag. 107. Ὡς Δασυμύρ.) Finis huius versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζωὸς νόον Ἰξαπατίσκων: ubi Ζωὸς nullo modo ferri potest. de Ἰξαπατίσκων aut (quod tanquam ab Ἰξαπατία deductum videtur) lectori iudicium relinquimus.

Pag. 109. Ὡς Ἀμφι.) pro νεοθυλίας repositimus νεοθυλίῃ. ut iungatur cum ποῖνς. Ὡς Οὐλομύρ.) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exēpl. cum iniuria tam metri quàm sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομύρς πένις ἀσύμφορος, ἀλλ' ἀκόρη. Perperam etiam σύμφορος exponitur in vulgat. interpr. Comoda, cum significet Comitantia, ut in illo eiusdem Poëta loco in Εἰς pag. 17. Λιμὸς δὲ τοι πάμπ. &c. Est ergo sensus: Quæ non sectantur paupertatem, sed iuxus sunt affecta.

Pag. 113. Ὡς Φαίνετε.) Pro ἐναρτίι potest etiam legi ἐναρτίον. Ὡς Εἰς φάθ.) Pro δὲ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, ut eius aspiratio fulciat præcedentem syllabam. Ὡς Σῆς δ.) Est & alia lectio, Σῆσι δ' ὁπιφροσώμεν. Ὡς Ἀφ' ὅρ.) Coniunctum est de cū præcedenti voce ἀφ' ὅρ. ut videlicet sit adverbium motus, non autem coniunctio ᾧ, quæ iam est in præcedenti.

Pag. 115. Ὡς Πίλιατο.) Legitur hic etiam πέραι: ὥδ' δ' ἔπ. aspiratione præpositionis fulciete ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut iam antea vidimus, pag. 113. Ὡς Εἰς φάθ. Ὡς Σὺ δ.) Quidam malunt

ἰσφράγγον, quam dictionem Hesych. exponit ἰσδύω, i. iactabant, ciebant, mouebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

Pag. 119. Ὡ Τῆ ᾧ.) σιδηρὴν scribendū, sed per σωίζησιν legēdum σιδῆρην. Ὡ Ἀχελῖν.) Alij malūt Ἀχελῖος: quod videretur tum in fœminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendū ἔνεκα. Quid si verò Ἀχελῖος legeremus?

Pag. 121. Ὡ Οὐ κα.) Ὀπολείδας, ab Ὀπολείβο. Quidam tamen ab Ὀπολείπῳ deducunt, & relinquentes exponunt. Ὡ Εὐδαίδε.) Legitur & λάϊν.

Pag. 123. Ὡ Τρέσσει.) melius fortasse sic quàm ut alia exempl. habent, Τρέσσει δὲ αἰδῆς, cum qua lectione versus constare non potest.

Pag. 125. Ὡ Νόσφι.) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque alijs. Nam superius pag. 97. separavit quoque Zephyrū ab Argeste. Aut igitur hęc legendum Ζεφύρου τε, aut superius coniungenda hęc duo Ἀργέστω & Ζέφυρον. Ὡ Αἰδ' ἄλλ.) Multa exempl. habēt μάλα καὶ, quod vocabulum Hesych. exponit, αἰ μάλα καὶ αἰμυροὶ, ἢ καὶ φά πνοαί. Ὡ Γαίης.) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζεῶα.

Pag. 127. Ὡ Αἰτ.) Quidam scribunt ὠραῖνοι, φιλό: nonnulli etiā exponunt, decorant, speciosa faciunt. q. nimirum Hora dicantur pulchritudinis Dea.

Pag. 129. Ὡ Οὐ λῆ.) Legitur quoque ἀδανάτσισι τελείωται. Ὡ Ἡ δὲ οἱ.) & in particula δὲ sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

Pag. 133. Ὡ Αὐτῶ.) Reperitur etiam Νηρηίδες. Ὡ Ἀχελῖν.) In nonnullis codicib. hęc duo verba, ἀμύμονα, & κρατεῖν, scribuntur ut propria nomina.

FINIS.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

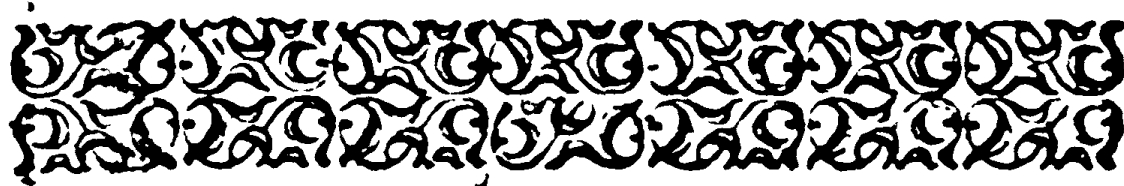
Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

**AUTHORVM,
QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CON-
tinentur, Elenchus.**

- THEOGNIS** Megarensis, pag. 70.
Annotations in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78
- PHOCYLIDES**, pag. 101
Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
tum apud Stobæum, pag. 112
Annotations in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 114
- PYTHAGORÆ** carmina aurea,
pag. 122.
Annotations in eadem, Ex eodem V. Amerp.
pag. 126
- SOLOGIS** sententiae elegiacae, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 143
- TYRTÆVS** de Virtute bellica,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149
- SIMONIDES** de vita humana, pag. 157
& 165.
Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
Gnomica eiusdem in mortem, [pag. 167
- RHIANI**, de imprudentia, pag. 176
EX NAPMACHI scriptis sca-

I N D E X.

tentia,	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N Y A S I D I S in incontinentiâ,	177
Ex O R P H E O, de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quòd brevis sit,	184.
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam, & Spem.	189, & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parij sententia,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandrj,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T H O R E S I N S E -
 quitur Senariorum libellus, continens diuer-
 sorum Poëtarum sententias singulares: quarum
 capita hæc sunt.

I N		
Amantem,	212	Artem, 226
Amicam & Amicos,	230	Attentionem, 226
Animum,	235	Auaritiam, 224
		Audaciam, 226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
D E		<i>Inuentate,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	I N	
D E		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	A D	
D E		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
I N		<i>Maerorem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
I N		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fælicitatem,</i>	210	I N	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
A D		<i>Nouercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
A D		D E	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
D E		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	D E	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>	214	<i>Precibus,</i>	212
		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Inreuerando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

I N		Superbiam,	228
Regem,	202	DE	
Risum,	204	Tempore,	214, &
I N		234	
		Tolerantia,	228
Sanitatem,	228	DE	
Senectutem,	204		
Servos,	210	Veritate,	200
Silentium,	226	Vita,	200, & 212
Somnum,	228	Vituperio,	234
Spem,	210	Voluptate,	212

Ex I. Hertelij versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
cum superioribus argumenti nonnulla, ex veterum Comicorum fragmentis Gnomica, ab H. Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui nouæ seu mediæ
Comædiæ Poëta fuit, pag. 235

A L E X I D I S Thurij, 240

A M P H I D I S Atheniensis, 242

A N A X A N D R I D I S Rhodij, 243

A N T I P H A N I S Carystij, 244

A P O L L O D O R I Geloi, 248

D I P H I L I Sinopensis, 249

M E N A N D R I Atheniensis, 250

D I O D O R I Sinopensis, 258

INDEX.

EVBU LI Atheniensis,	25
HIPPARCHI,	26
NICOSTRATI,	26
PHERECRATIS Atheniensis,	26
CRATETIS Atheniensis,	26
ERIPHI,	26
CLEARCHI,	26

FINIS.